Родопски песни

Записвани от Алексей Шулговски (1903 г), проф. Райна Кацарова (1928 г), Йордан Стоянов (1925 г), Елена Стоин (1954 г) в селата Барутин, Чавдар, Дьовлен (гр. Девин), Мугла, Давудово (Давидково), Доспат, Кестенджик (Кестен), Колиби Дерджилери (Ждребово), Настан, Наипли (Буйново)

1. **Бела съм, бела, юначе – пята от Айше Ахмедова, 100 годишна; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928**

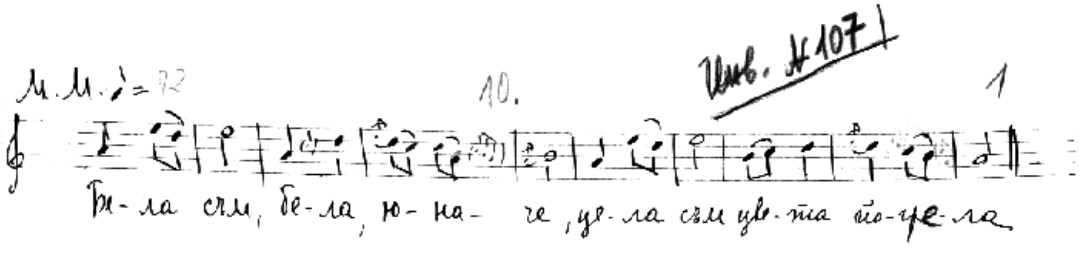

Бела съм, бела, юначе
Цела съм цвета огрела,
Вдин ми Кърлук останала
И него мома прикрила
Под момина клепеше
Вдно ми мъдо юначе
С чаркона свирка свирене
Вдна ми дума думаше:
Сабя ли зулум да стане

Пята от Айше Ахмедова, 100 год, Надире Абдраманова, Рахиме Асанова и Фатиме Абдрахманова девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, юлий 1928 г.
Записала Р. Д. Кацарова

2. Калина мома, Калина – пята от Айше Ахмедова, 100 год; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928

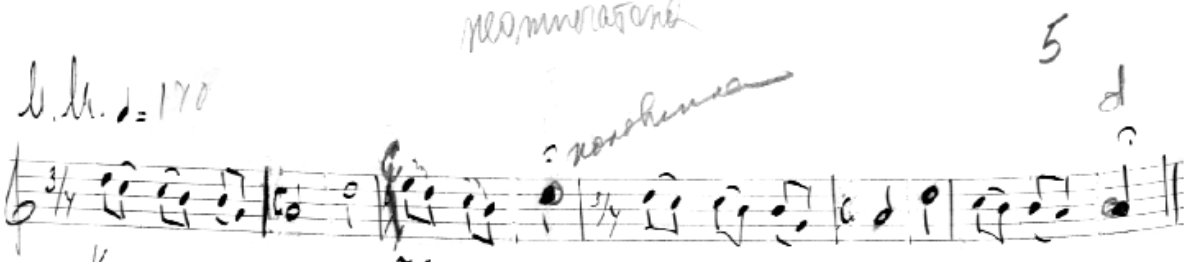

- Калина мома, Калина
Кому си плетеш гайтане?"
- Тебя га плетам, роначе
Тя да га носиш, Юсеине."
"Не мой си телѐ котлина,
Я ше си зема и дручка,
Дуспикиана Анатурдинка
Давичиана Арфинѐ.

Пята от Айше Ахмедова, 100 год; Надире Абрахманова, Рахиме Асанова и Фатиме Абрахманова, девойки, колиби Дерджилери, Дьовленско, юлий 1928 г. Записала Р.Д. Каудова

3. Карай, мале, кого караш – пята от Айше Ахмедова, 100 годишна; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928

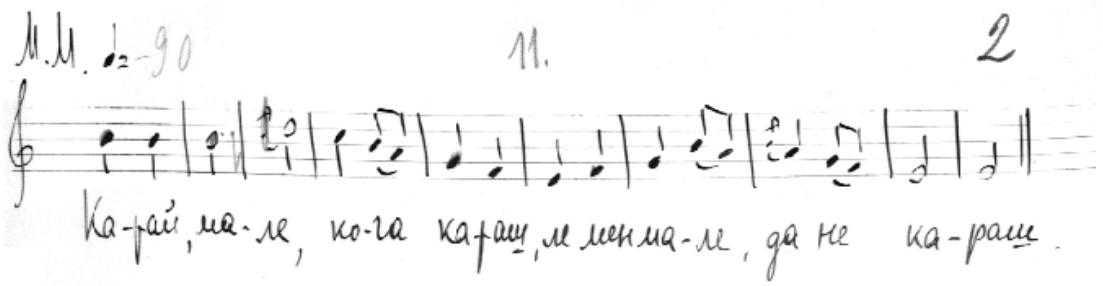

Карай, мале, кога караш
Ле мен, мале, да не караш,
Че съм пуста главеница,
Главеница, годеница.
Мене мома надарела
Надарела, юлиселла,
Кайно китка пъруника,
Кайно увита кумашака,
Од ворушна роса роси
Од долана капка капе

Пята от Айше Ахмедова, 100 год; Надире Адрах-
манова, Рахиме Асанова и Фатиме Абрахманова,
девойки. колиби Дерджилери, Дьовленско, юлий 1928 г.
Записала Р.Д.-Калфова

4. Минка е рано ранила – пята от Айше Ахмедова, 100 годишна; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928

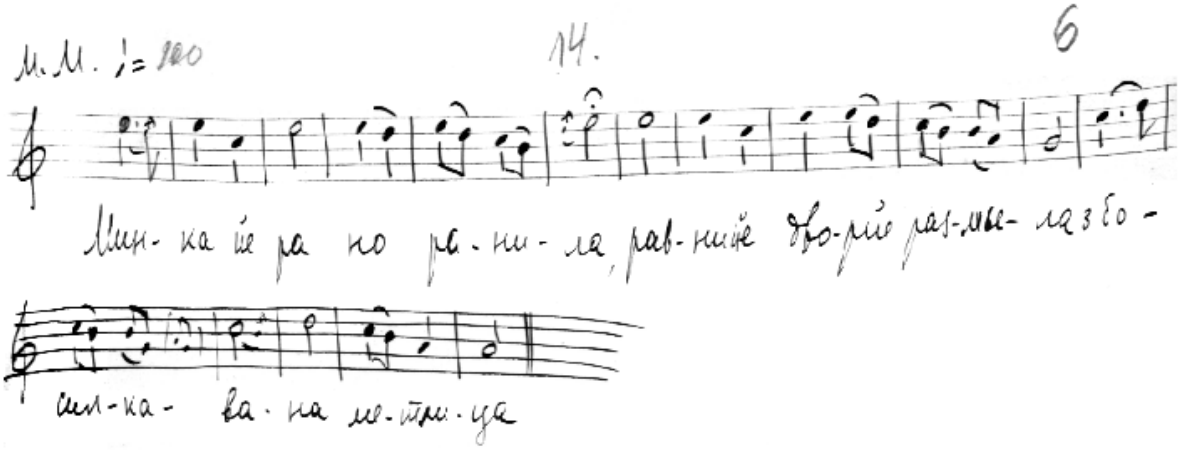

Минка йе рано ранила
Равни йе дворйо размила
З босилкавана метница.
Ми ситни скали надолу
Водри йе сълзи ситнала.

Пята от Айше Ахмедова, 100 год., Надире Абрашманова, Рахиме Асанова и Фатиме Абрашманова, девойки, колиби Дерджилери, Дьовленско, юлий 1928 г. – Записала Р. Х. Кацарова.

5. Немой ма, майко, провада – пята от Айше Ахмедова, 100 годишна; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928

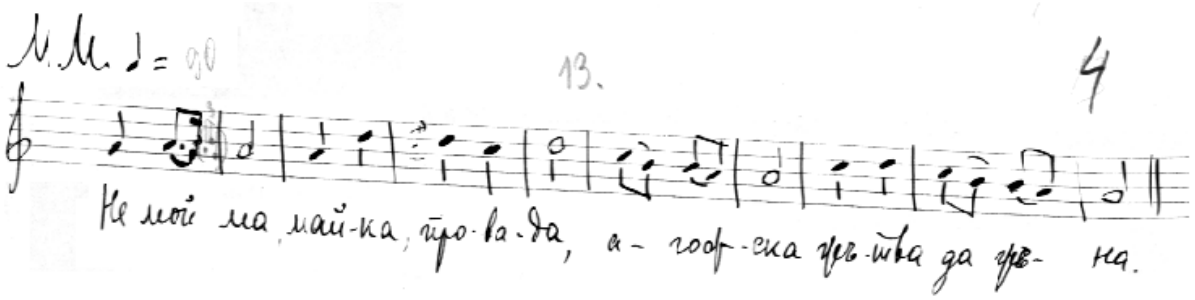

Не мой ма, майка, провада
Агофска чешта да чешна
С агофско млado сеймене
чешаха колко чешаха
Чй си му ѣрно проумя:
-, Зѣми ма, зѣми, юначе!"
-, Не щоа, не щоа, юначе,
Мене ма майка не дава.

Пята от Айше Ахмедова 100 год., Надире Абрашманова, Рахиме Асанова и Фатиме Абрашманова, девойки, колиби Дерджилери Дьовленско, юлий 1928г. – записала Р.Д. Кацарова

6. Оди ли на ново село – пята от Айше Ахмедова, 100 годишна; Надире, Рахиме и Фатиме – девойки. Колиби Дерджилери, Дьовленско, 1928

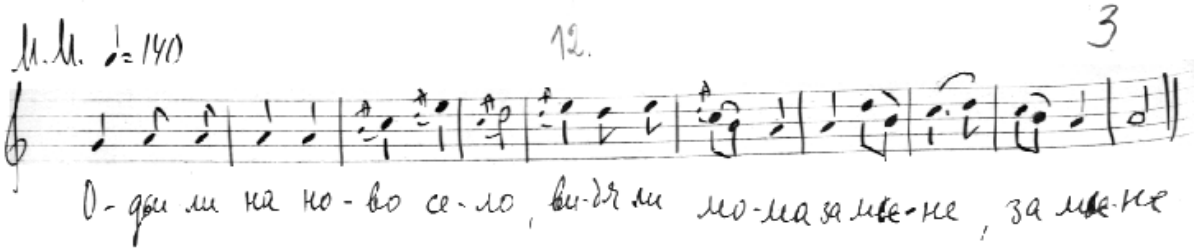

– Оди ли на ново село,
Видя ли мома за мене?"
– Ходи си, сино, видя си,
Много е сюна казувати:
Хиляда грънци алтъни
Стотина бели гроша
Майкана миде, сино ле,
Варинска вакла кутния
Бубайка миде сино ле,
Бинтрошлю конче да гледи
Братене миде, сино ле,
Чорно пиндже да пукаш,
Сестрине миде, сино ле,
Бош тюрлю басмо алено.

Пята от Айше Ахмедова, 100 год. Надире Абрахманова, Рахиме Асанова и Фатиме Абрахманова, девойки, колиби Дерджилери, Дьовленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова.

7. Заспала дилбер девойка

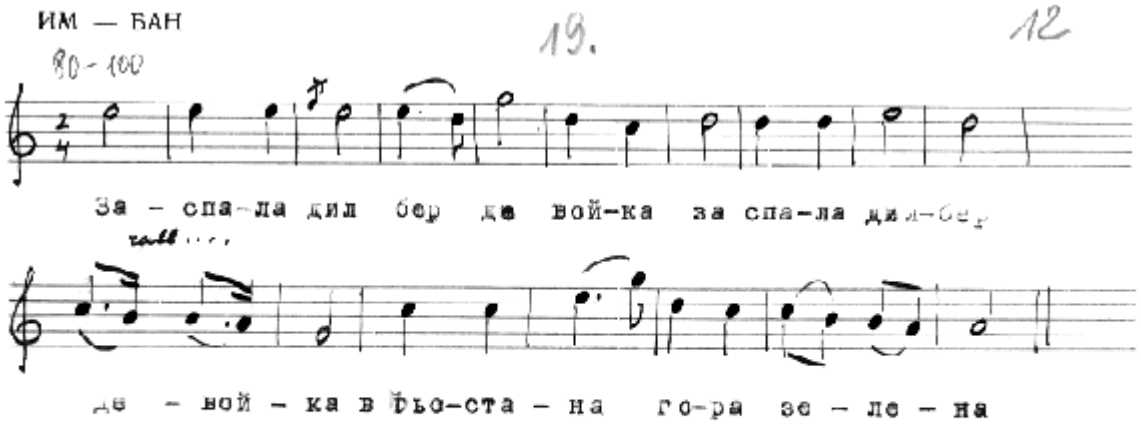

Юзеф Хамиев, 45 год., Мехмед Кузумов, 46 год., с. Пещера, Доспатско, 21 юли.
Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова) с. Кестен, Дъовленско. Записала Р. Кацарова, юли 1928 г.

8. Болна лежи Незифинка – с. Барутин

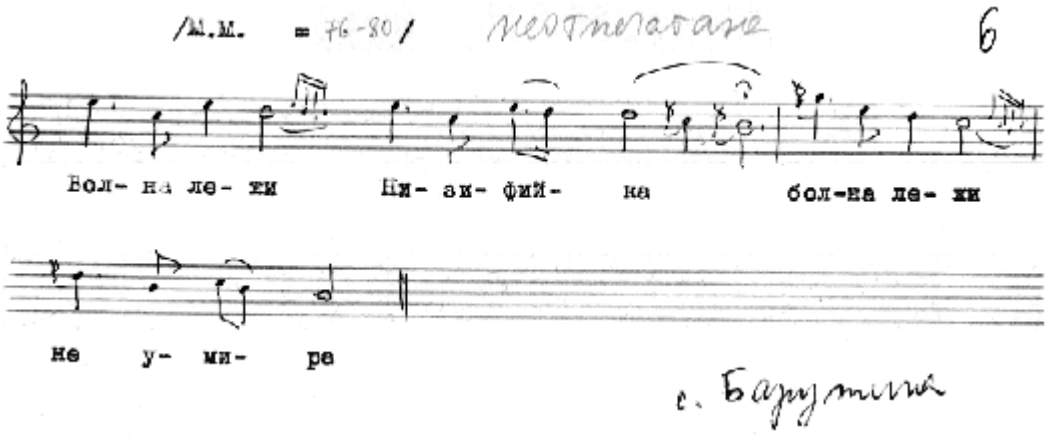

9. Айде, айде да бягаме – Сабире ХаджиАбазова, с. Барутин, 1928

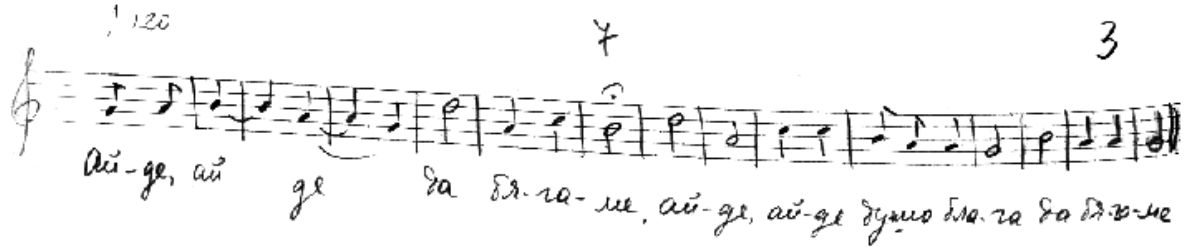

10. Дуйни ми, дуйни, силен ми вятер – Сабире Хаджиабазова, с. Барутин

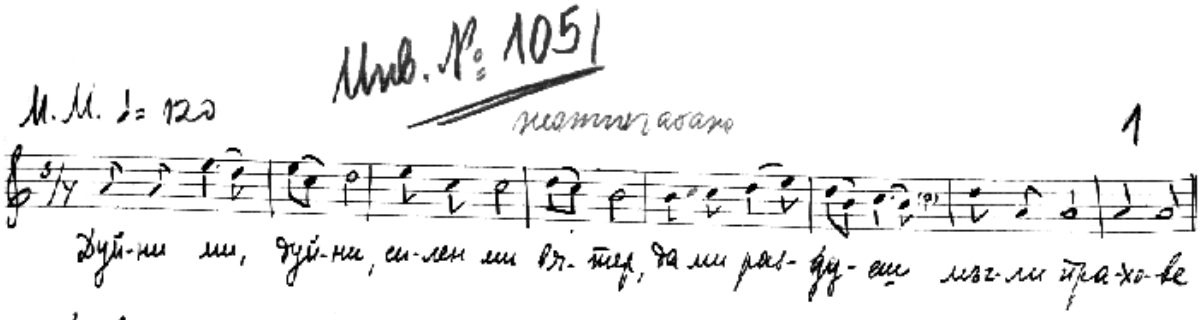

Дуйни ми, дуйни, силен ми вятер,
Да ми раздуеш мъгли трахове, (2)
Мъгли трахове, моми аилмаци,
Я да си видя първото моме
Я да му рѣка, рѣка, нарѣча,
Да ми не тие от море вода
Че тамо гима урека раздѣла.

Пята отъ Сабире Х. Абазова, девойче, с. Барутин Добричко, юлий 1928г. – Записала Р. Д. Каназирева.

11. Руфейко бялко, с кого шъ вървиш? – Сабире Хаджиабазова, с. Барутин, 1928

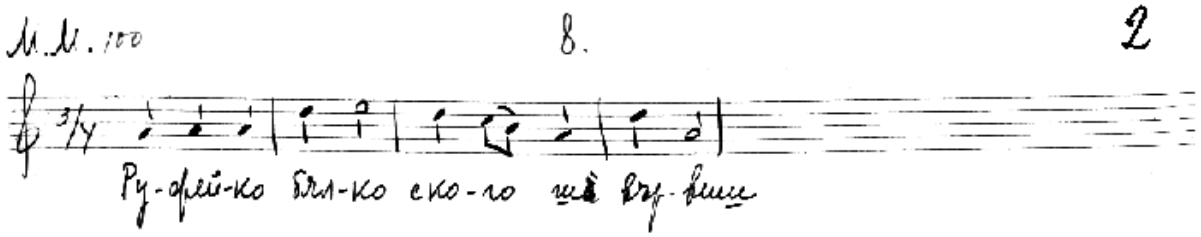

Руфейко бялко, с кого шъ вървиш?
Я шъ си вървям с Ребребко вакло,
На глава гима телена китка,
Китка трептеща, слънце грееще,
Куйдуре тропай, камене тропай.

Това отъ Сабире Х. Абазова, девойче, с. Барутин Девленско, юлий 1928г. – Записала Рд. Каударова

12. Кена йе чудо станало във Арда село големо – изп. Фатме и Сабире, с. Чавдар, 1928 г

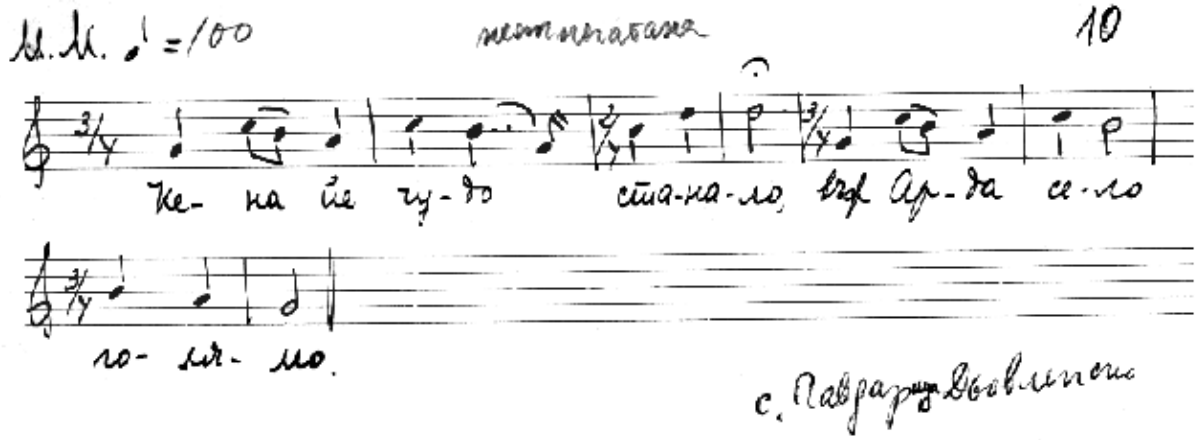

13. Изгори ма, изсуши ма, Фейминке ле, моме – Фатме Онбашиовска и Сабире Сюлиманова, с. Чавдар, 1928 г

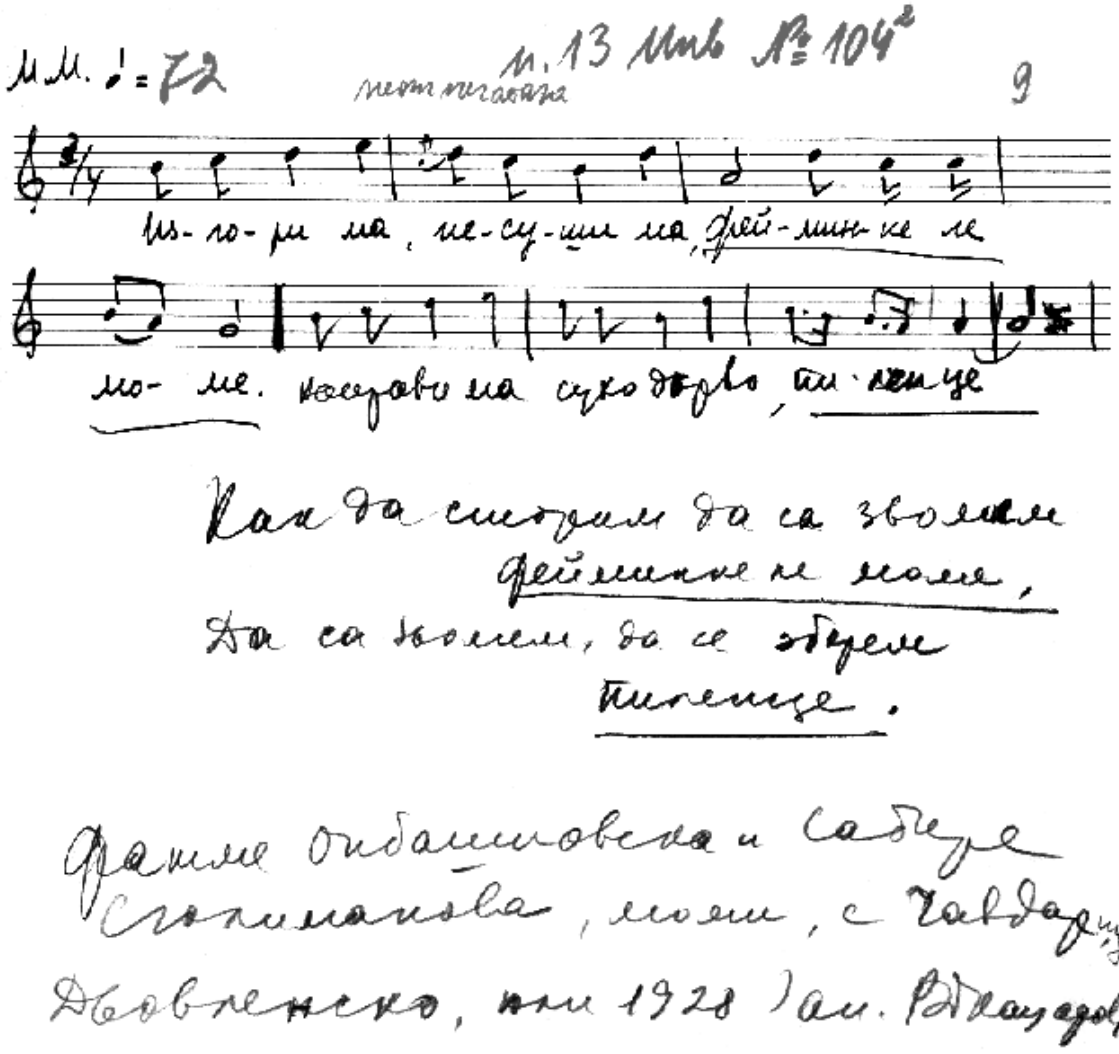

14. Майчинко, мила майчинко, сърдитко ми е любено – Фатме Онбашиевска и Сабире Сюлиманова, с. Чавдар, 1928

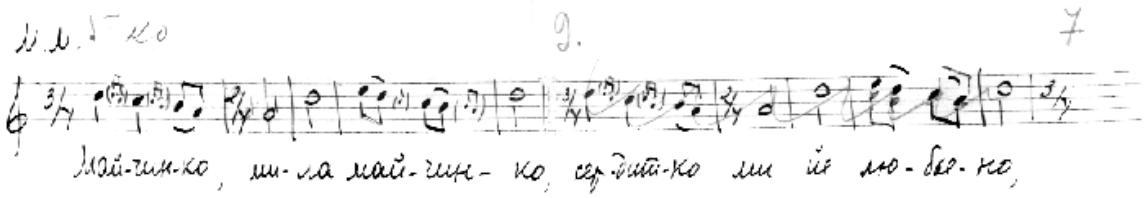

Майчинко, мила майчинко,
сърдитко ми е любено
Край му не фатам защо е
дали за песни пояне
или за моми гледане (х)
само е за моми гледане
стана ще, майче, зора ще му,
само е за песни пояне
сяка ще, майче, тя ще му.

Това отпе Фатме Онбашиевско и Сабире Сюлиманово, девойки, с. Чавдар, Дюлгерско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д.-Кацарова

15. Айшинку, чапкън девойко – Асан Карасалиев, Давудово, 1925 г

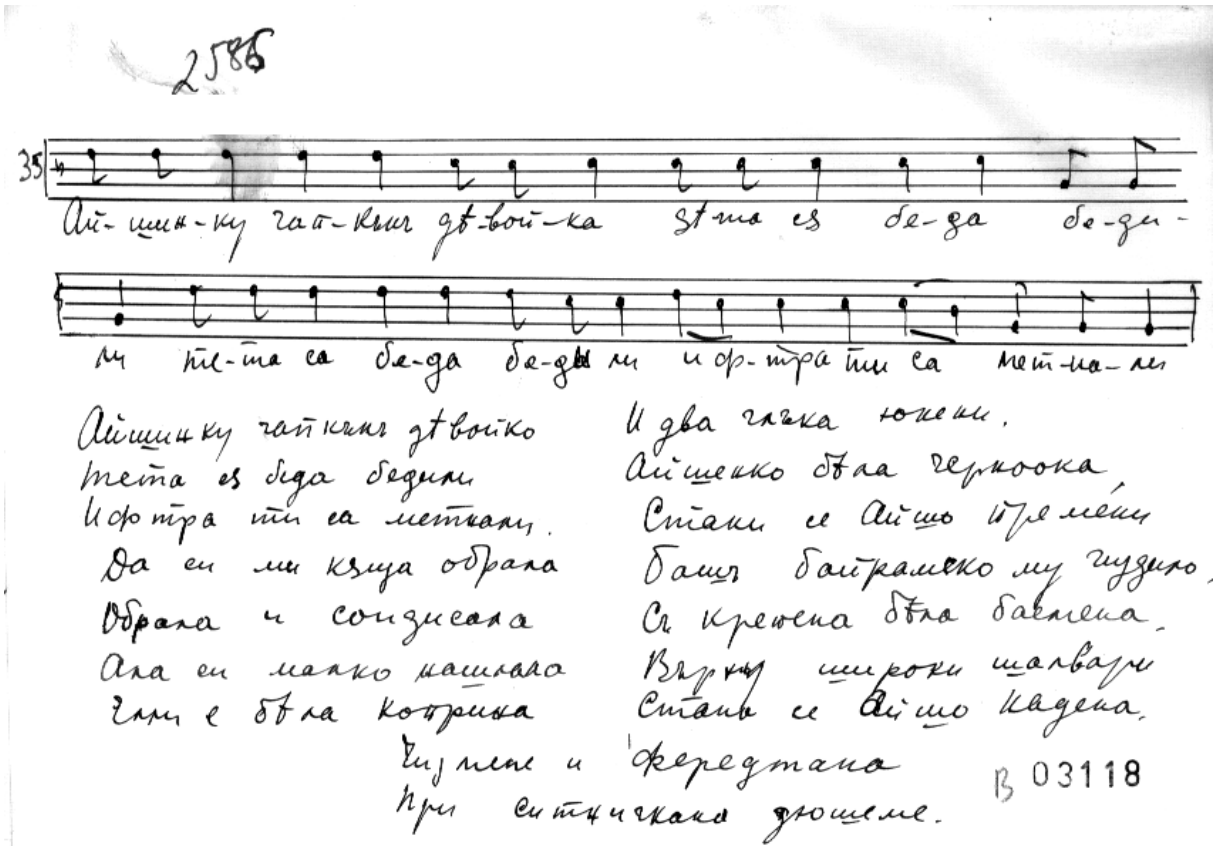

Айшинку чапкъна дъвойко
Тейа ес бяда бедими
Иформа тъи са метнали.
Да си ми къща обрала
Обрала и сондисала
Ала си малко нашлала
Чим е бъла коприка
Чулми и жередтана
При ситничкана дюшеме.
И два гяъка юкеми.
Айшенко бъла черкоока,
Стаки е Айшо прелеки
Баща байрамско му гъдело,
Ся крешна бъла бакъмена.
Въркъ широки шалвари
Станьо е Айшо кадена.

В 03118

16. Аман ми, аман, майчице, от сая чепкън девойка – Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

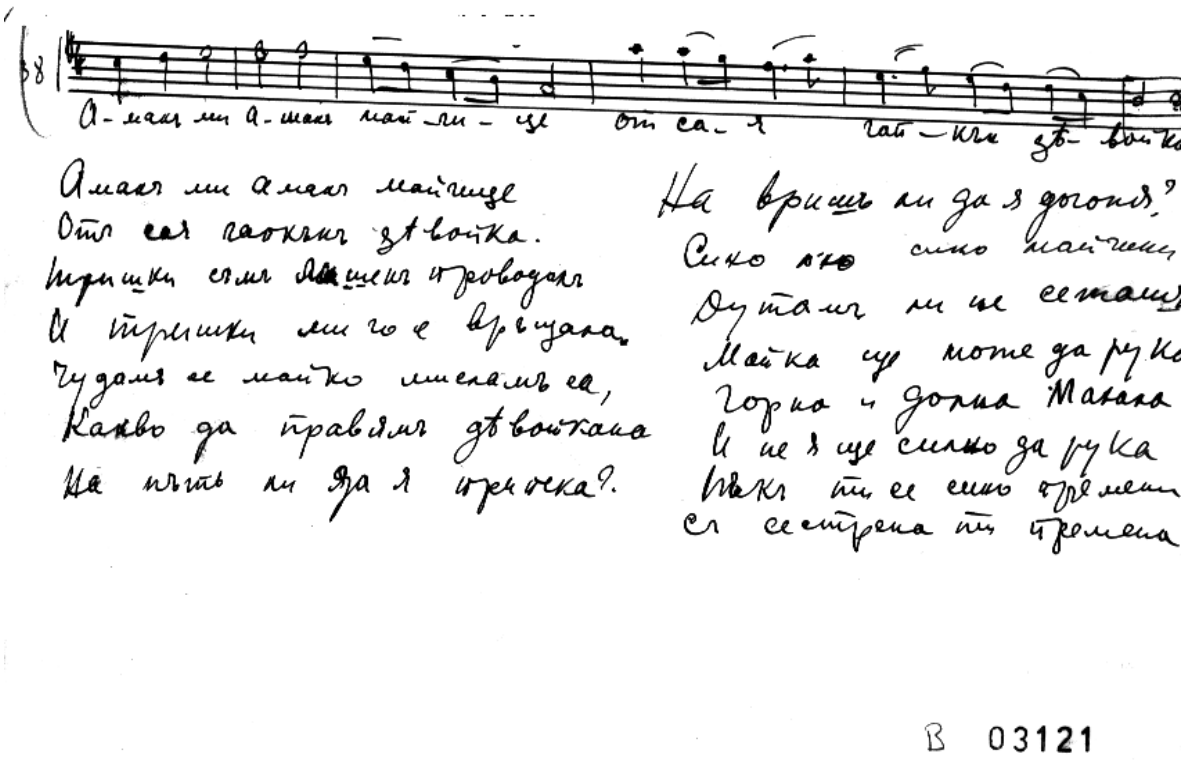

B 03121

17. Чирешка е цвет цветила - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

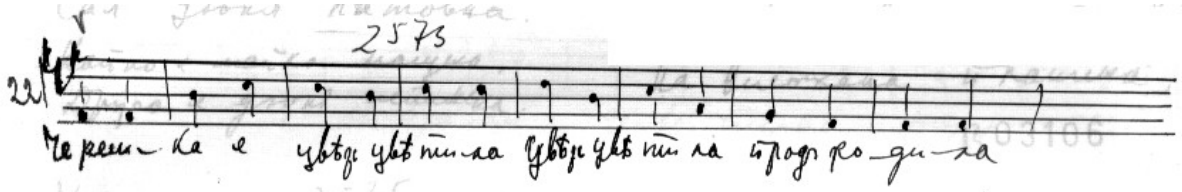

Чирешка е цвѣтъ цвѣтила,
Цвѣтъ цвѣтила родъ родила.
Отъ ромба са е прикривила,
Прикривила чи пропаднала.
Чайко ли лъпеко, дѣвойче,
Я га се вѣрне отъ хорому
Та заевая га задигала
Гиздилана Китилана
Отъ главята до главата.

B 03105

18. Събрали са, събрали, деветима терзии - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

Събрали сѫ събрали
Деветичка терзии.
Сѫ шетичка стражи.
Та кройка шията
И за Тодора думата.
Бре що ли ѝ стори Тодор
Та ѝ вода не дойде!

Кайна ѝ дума думата
И Тодора дочаша.
Добър ден ви терзии
Дано Бог добро Тодора
Шиите кроите терзии
И меки да ошиите.
На тънко крече Коланче,
На стройна екашка фустан

B 03109

19. Девойко, мари хубава - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

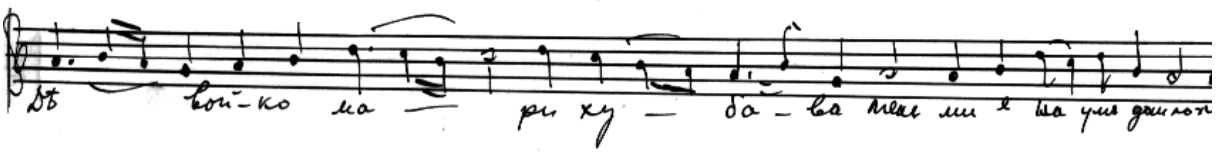

Дъвойко мари хубава
Мен ми е на ум дошло.
Я ще те на вечерда взема.
Не мой ми взима гокаче.
Че си сѫ тука гокаче
Майка и старилка бубайко.
Ела ми ела гокаче
Четвъртъка вечерь отвечерь

Га ми подай гокаче
Майка и старилка бубайко
Дано майка сестра гоквима
Я ще ти кършем цвеща
И ще ти разпъваме шатора
Бистрока бъла ракия
Бележки буди за теф.

B 03112

20. Ела се вие, превива - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

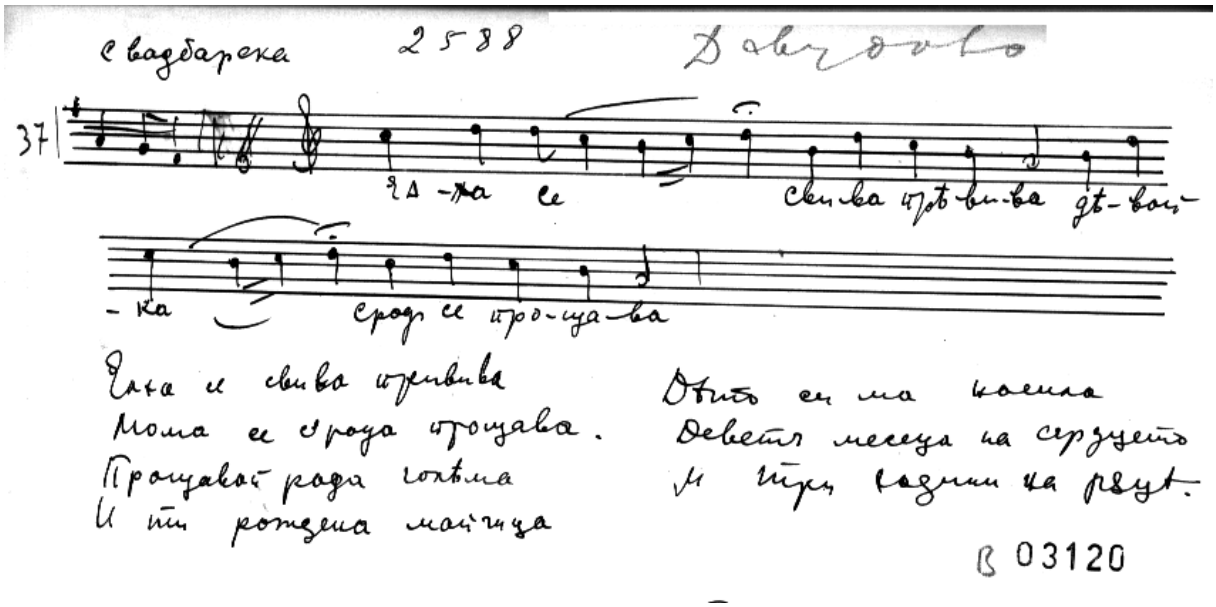

21. Я са, Гергино, йожени - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

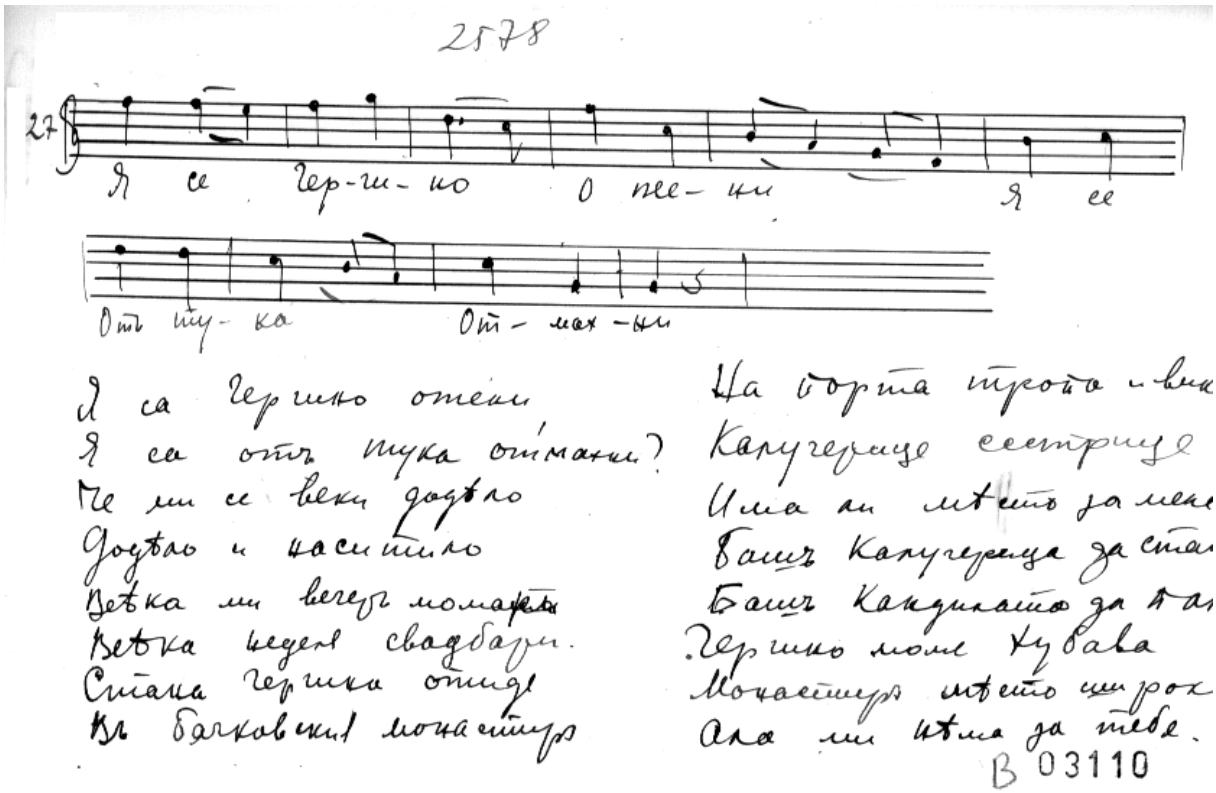

22. Гизди се, кичи, Тодоро - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

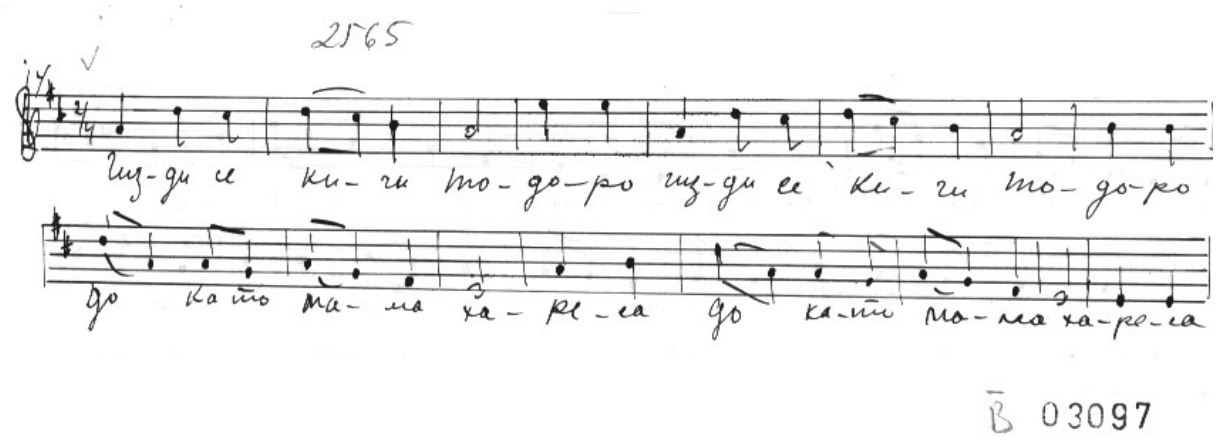

23. Глава ли те боли, сино мой - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925

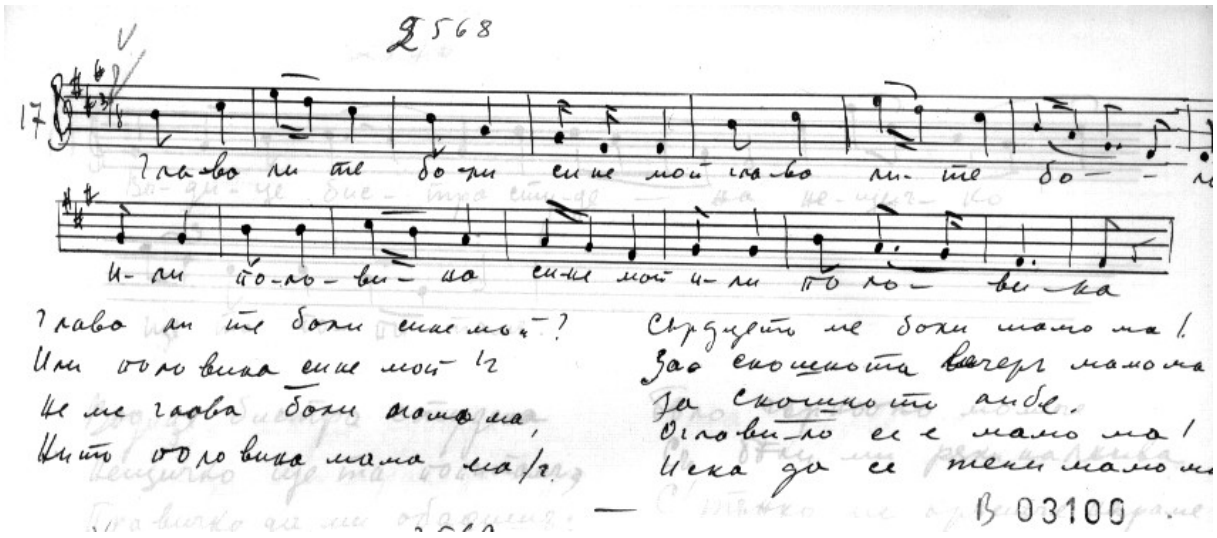

24. Гледай ма, писан Мехметьо - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925

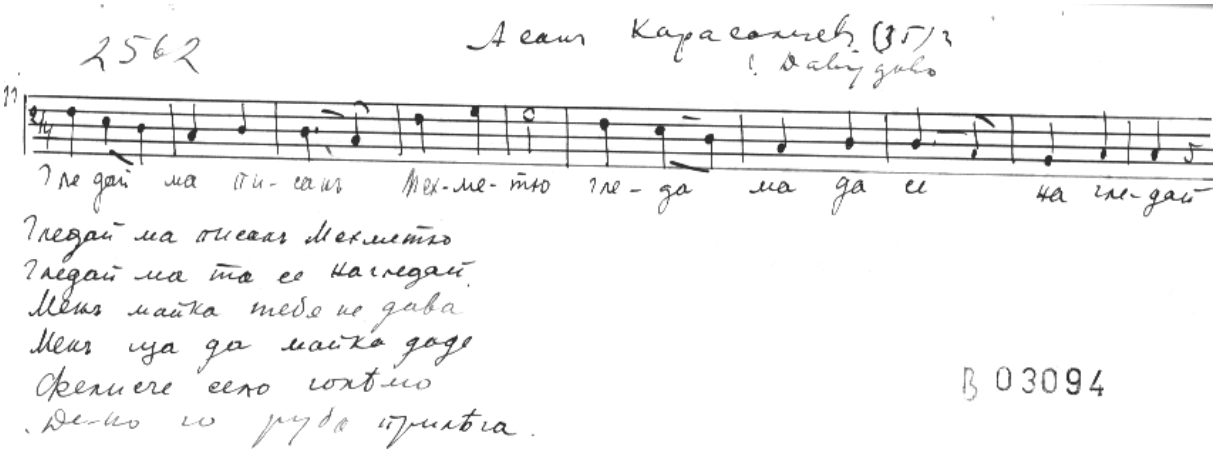

26. Хайде моме, тува надолу - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

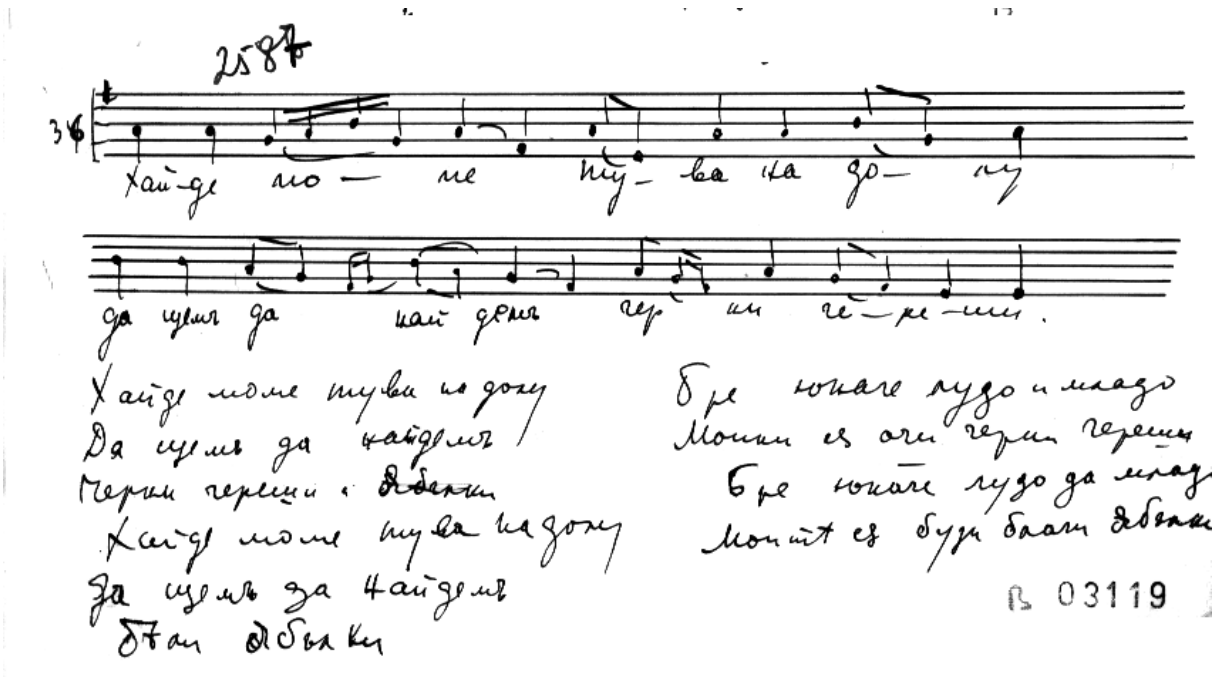

27. Ходил е юнак, ходил, целички девет години - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

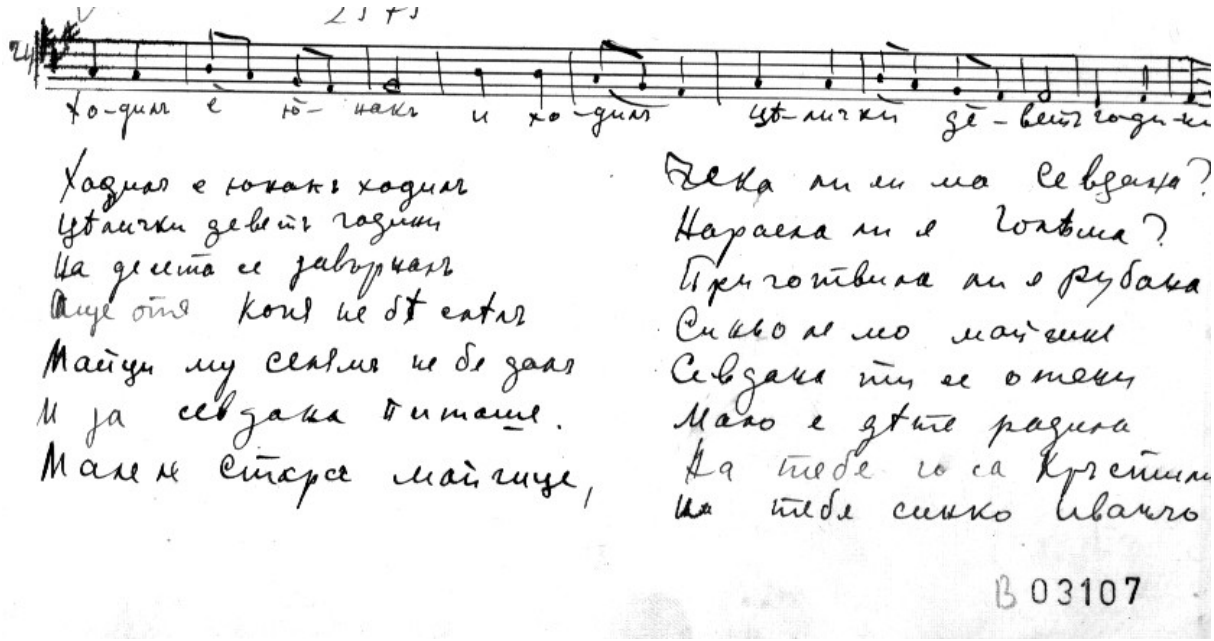

28. Изсуши ма, дуветри ма, Фейминке ле, моме - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

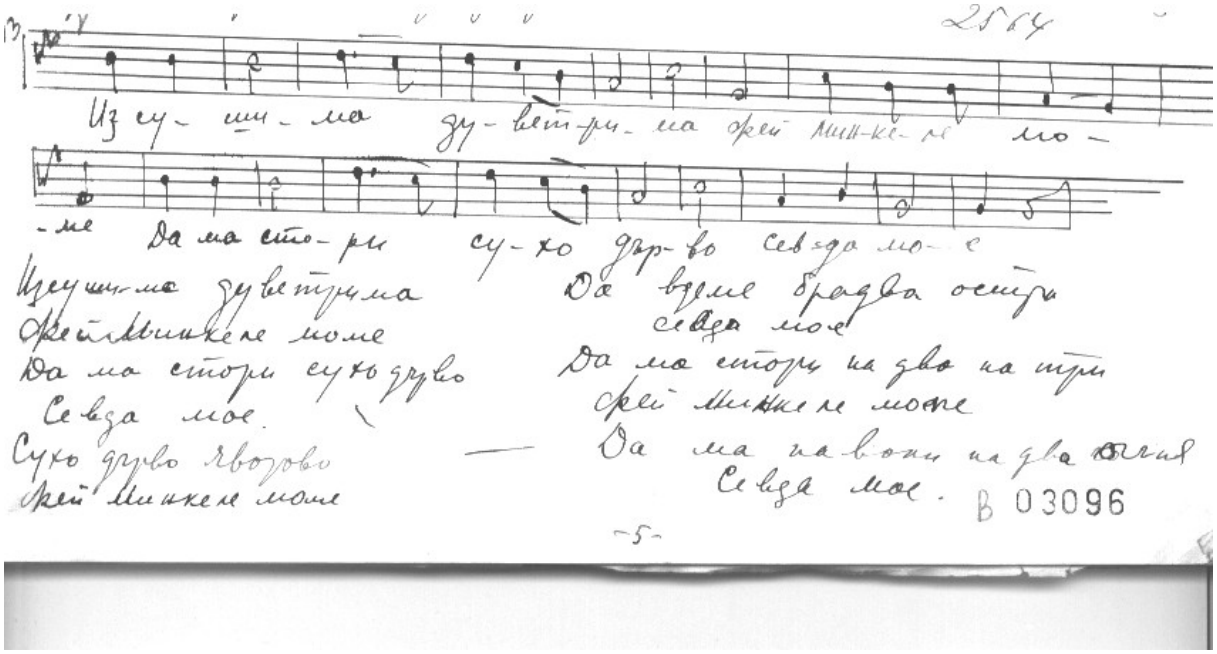

29.Отишел ми е Караджа Каракадию на двори - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

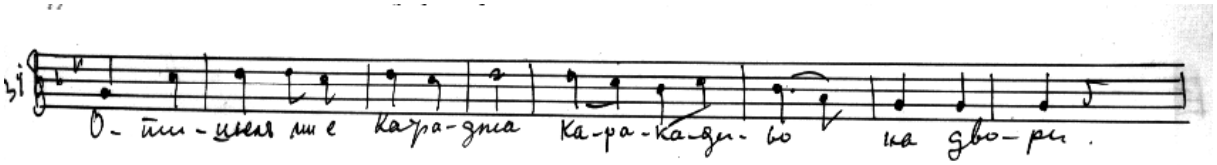

Отишеля ли е Караджа
Каракадиво на дворя.
Та му е чваняля два ешка
Два ешка два гелебия
Та ги Караджа отдведе
Ту Ени Кайя въ среде Балкана
Че ги Караджа порята:
Носете здраве Кадио.
Кадио рята порята:
Носете здраве Караджа
Да си ми оусе два ешка
Два ешка два гелебие.

Пекъ му Караджа порята:
Носете здраве Кадио
Ще си му оусе два ешка
Два ешка два гелебия,
Ако проводи Кадио
Мечкина кота грошове
Майдова коня алтъни.
Кадио рята порята:
Носете здраве Караджа
Парите му ще готовя
Ами си му пъмам Копиш

В 03114

30. Лено, сестро Лено - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

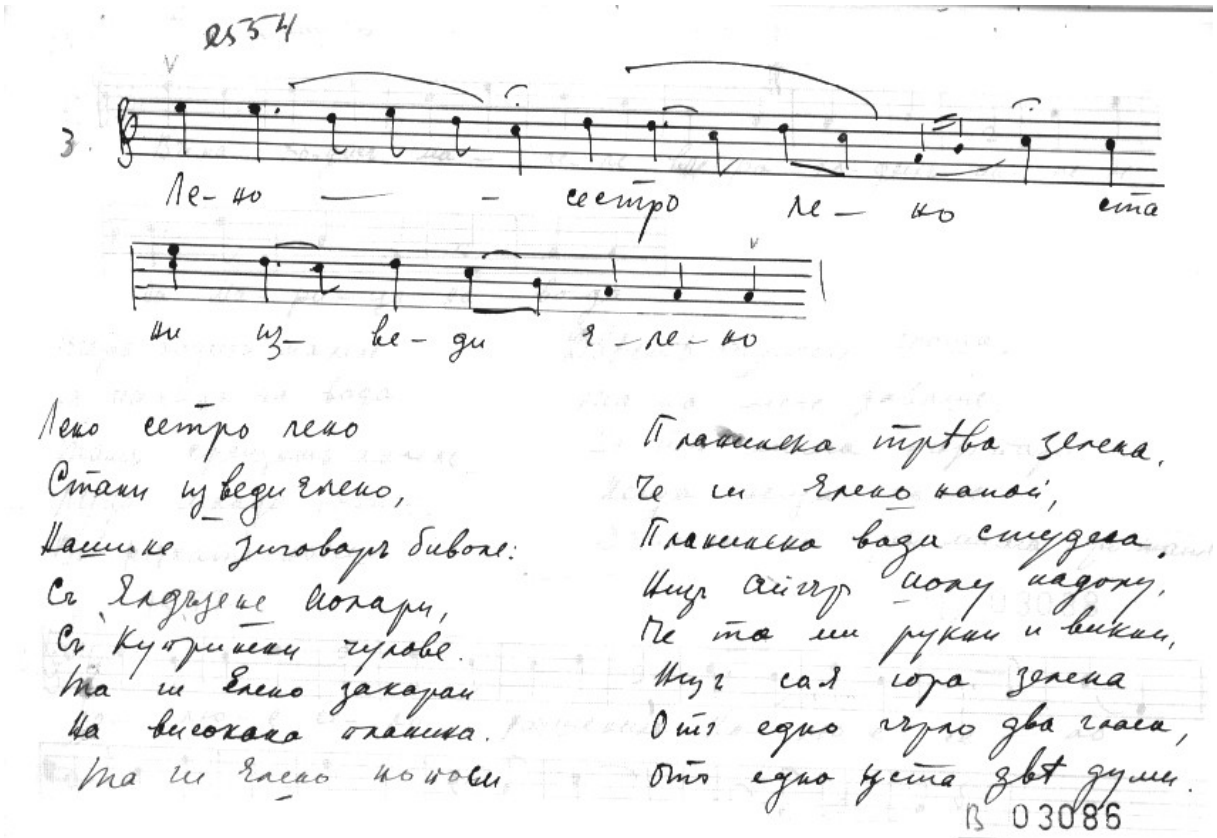

Леко сестро леко
Стани ми изведи ергено,
Нашике ергованъ биволе:
Съ ядрене кошари,
Съ кутрикеи чулове.
Та ми ергено закараи
На високата планина.
Та ми ергало коньови

Планинска трева зелена,
Че ми ергало нанеи,
Планинска вади студена,
Иди айгир коню надоху,
Че та ми руки и викни,
Иди сал гора зелена
Отъ едно чурло два гласа,
Отъ едно уста двъ думи.

В 03086

31. Наимаш ли са, бре Марку - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

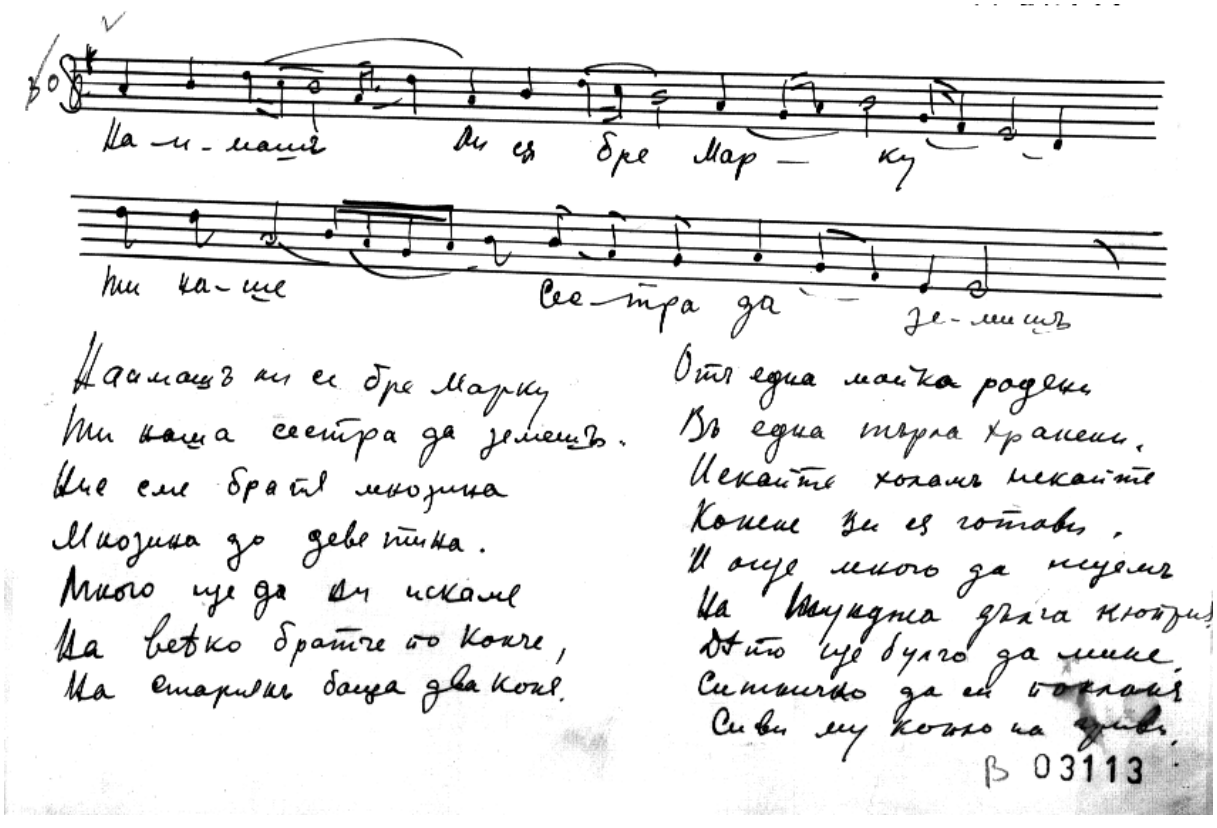

Наимашъ ли са бре Марку
Ли наша сестра да земешъ.
Ние сме браля мнозина
Мнозина до девет тина.
Много ще да ни искаме
На ветко братче то коньче,
На старини баща два коня.

Отъ една майка родени
Въ една търла храмени.
Некайте хоганъ некайте
Конеле ни са готовъ,
И още много да нуделя
На Вакидна дъща книжа
Отъ ще булго да ликне
Сиромашко да си поплаче
Сиви му коньо на гроба.

В 03113

32. Молих та, майчу, и молих, не можих да та измоля - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

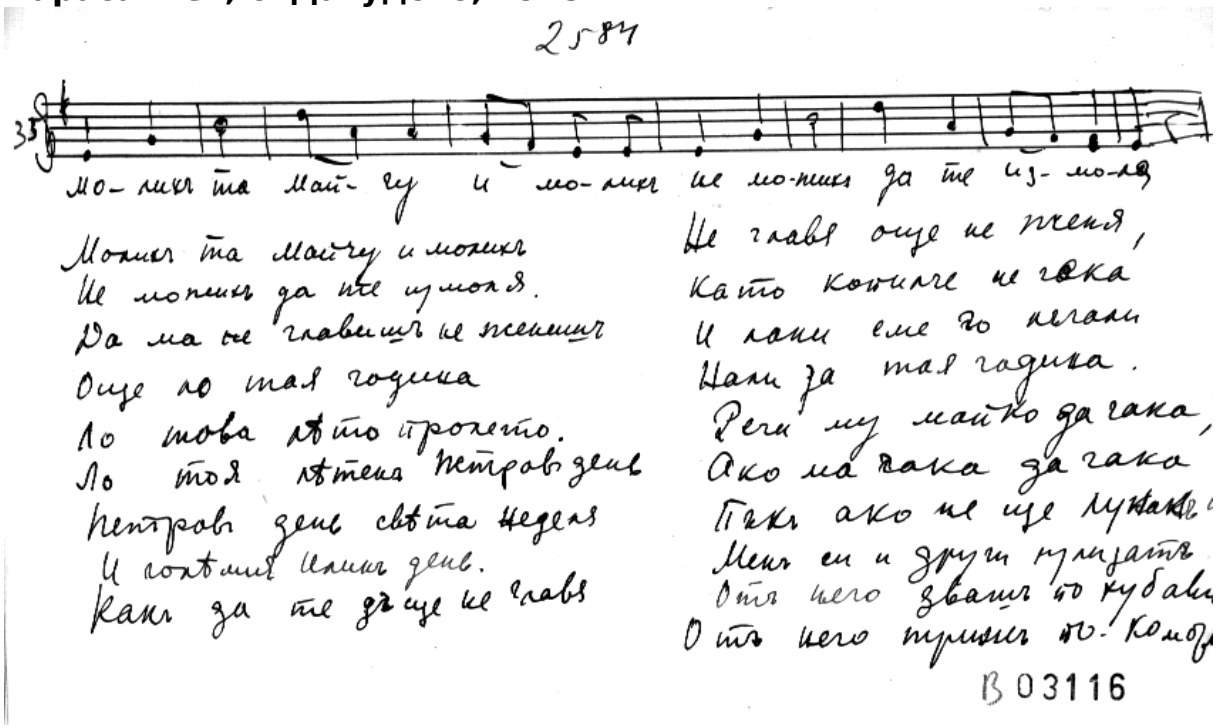

Молих та Майчу и молих
Не можих да те измоля.
Да ма не главиш не жениш
Още до тая годинка
До това лято прохлето.
До тоя лятен Петровден
Петровъ день свята неделя
И голъмия Илинъ день.
Какъ да те дъще не главя
Не главя още не женя,
Като комиле не гвока
И лани еле го наклали
Нали за тая годинка.
Речи му майко да гака,
Ако ма гака да гака
Пък ако не ще лудака
Мене си и други намаля
Отъ него зваш по кубаи
Отъ него трийш по комор

B 03116

33. Назифинка болна лежи, болна лежи, душа бере - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

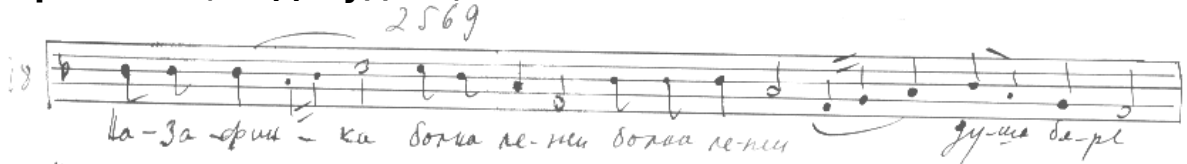

Назафинка болна лежи,
Болна лежи душа бере.
Бубойко и до главака,
Дало главака диванъ стои,
Диванъ стой корана ште,
Стани стани Назафинко!
Какъ да стана жиня бубойко,
Земя ме е притискала,
Майка ми е оплакала.
Поди ми поруки тъ,
Митьовака Назафинка
Да и отдам моска руба
Моска руба, мойко либе
Назафинка автиче тиа
Отвоска руба ти отимам
Твойто либе не отимам

B 03101

34. Събрали са се, събрали от девет села големи - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

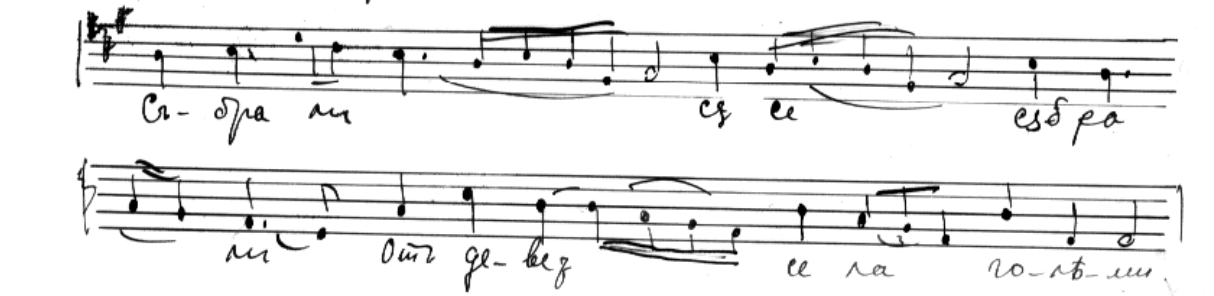

Събрали са се събрали
Отъ деветь села голѣми
На върхъ висока планина
Голѣми цаятъ съвеща за правитъ
Четровъ денъ свята недѣля
И голѣмиятъ цаинъ денъ.
Старитѣ ядятъ и пиятъ
Младитѣ хоро играятъ

Въ довенци на край стояха
И се на бога молеха
Боже ле мой господи
Дано си дойде страшна
Страшна страшно вой
Тойки си дума думаха
Страхичко се зародя
Всички му дивои стана

03103

35. Сафие Сюлмана зовала, зовала гу е, рукала - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

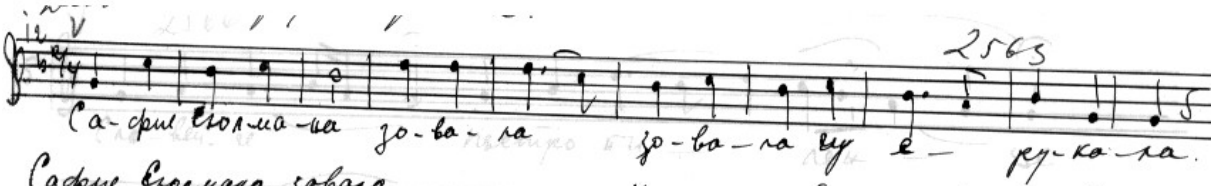

Сафие Сюлмана зовала
Зовала му е рукала.
От да е Сюлмани
Да дойде,
Дребни армагани да убере.
Стана си сюлмани да тръгна.
Прѣз букаръ прѣз дюкянето,
Прѣз арда прѣз чаршието.
Дребни армагани да убира.

Шекери и бадеми смокови,
Но пека басма червена,
За куно да шавари,
Стана си Сюлмани отиде
На Софиянски портички,
Стана му софри отвори
И ги кандилета го поръчка.

03095

36. Сахида се е загубил, нийде го нема на конак - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

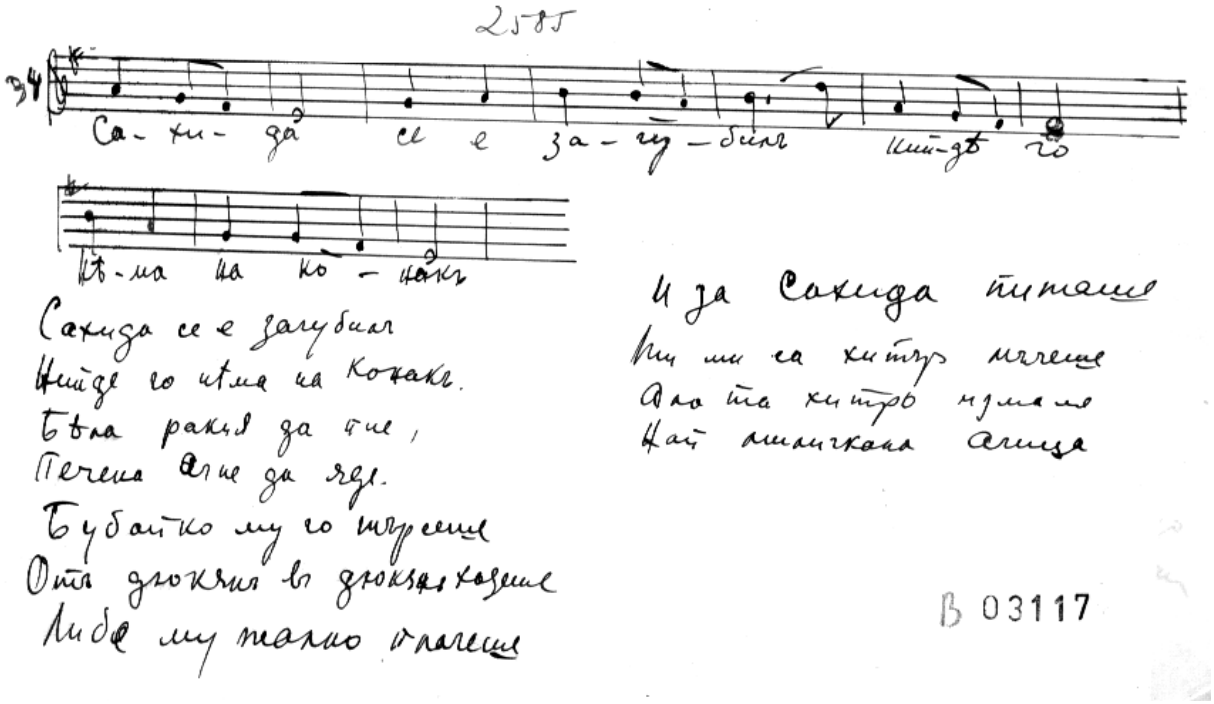

37. Севдице мое, севдилна, къде са сбираш, тънуваш - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

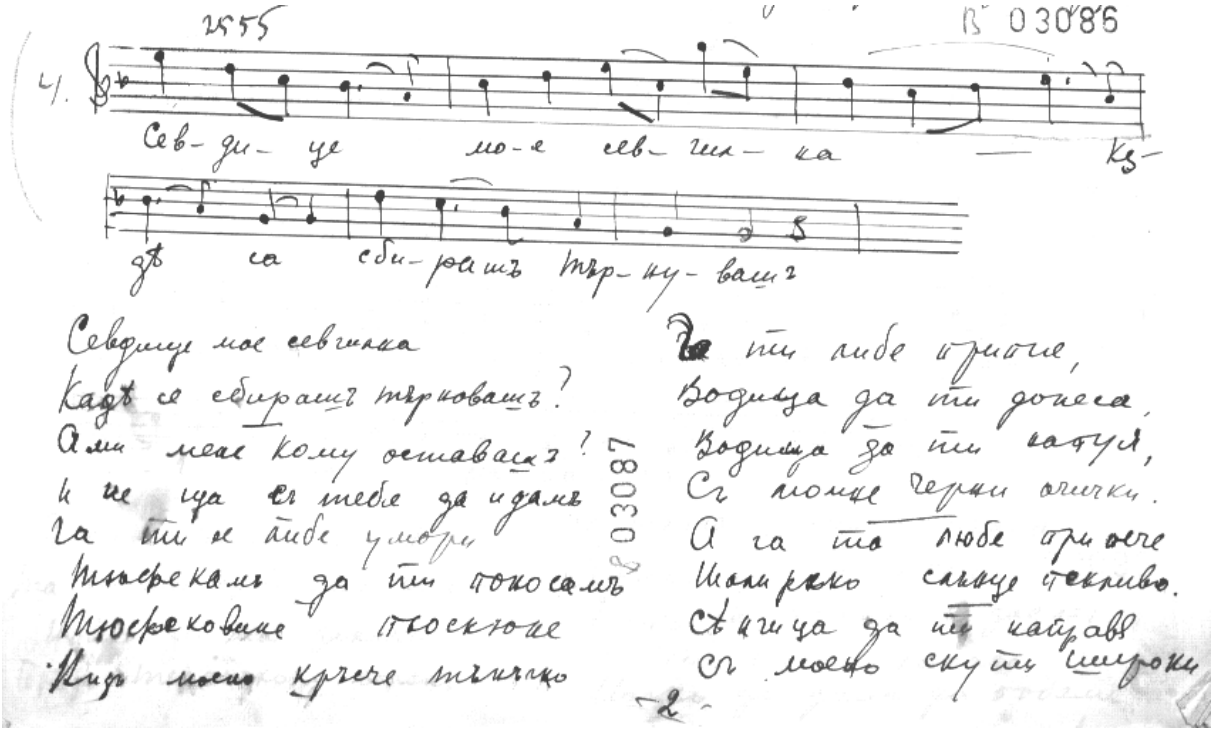

38.Славейче, пъстро пиленце - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

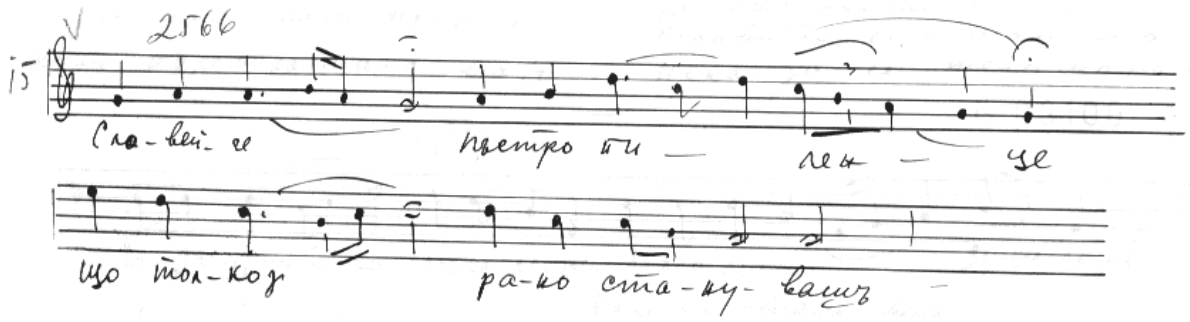

В 03098

39. Стани ми, Айшо, отвори, Айшинко - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

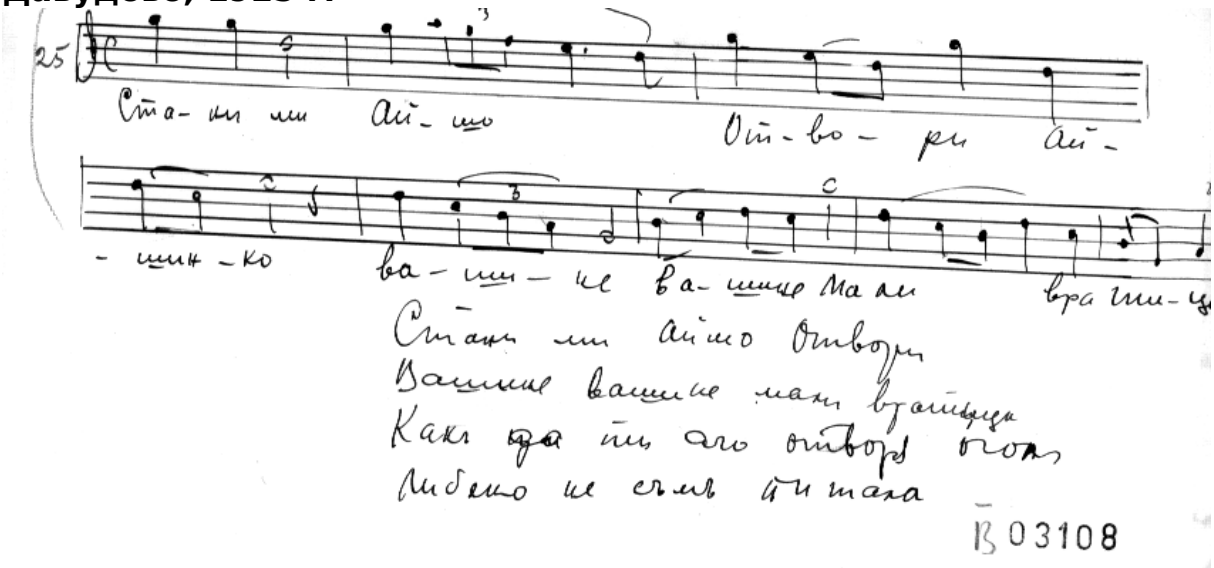

В 03108

40. Сюлюлю, Сюлюлю, Сюлмане - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

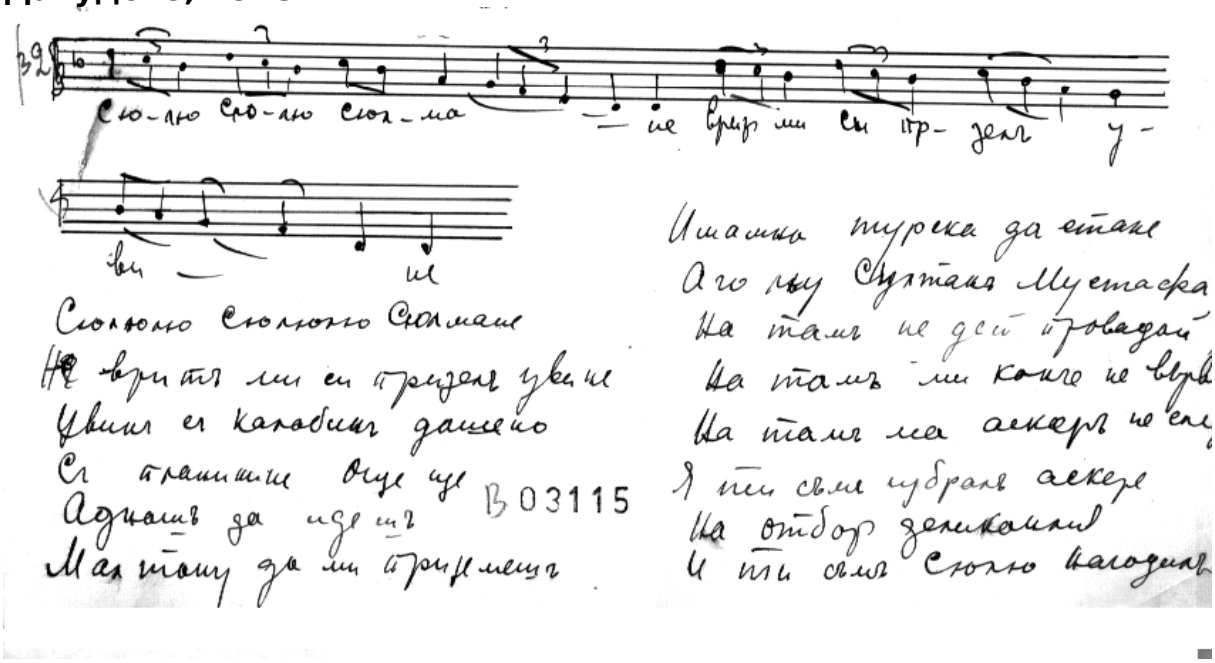

41. Тодоро, мари хубава - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

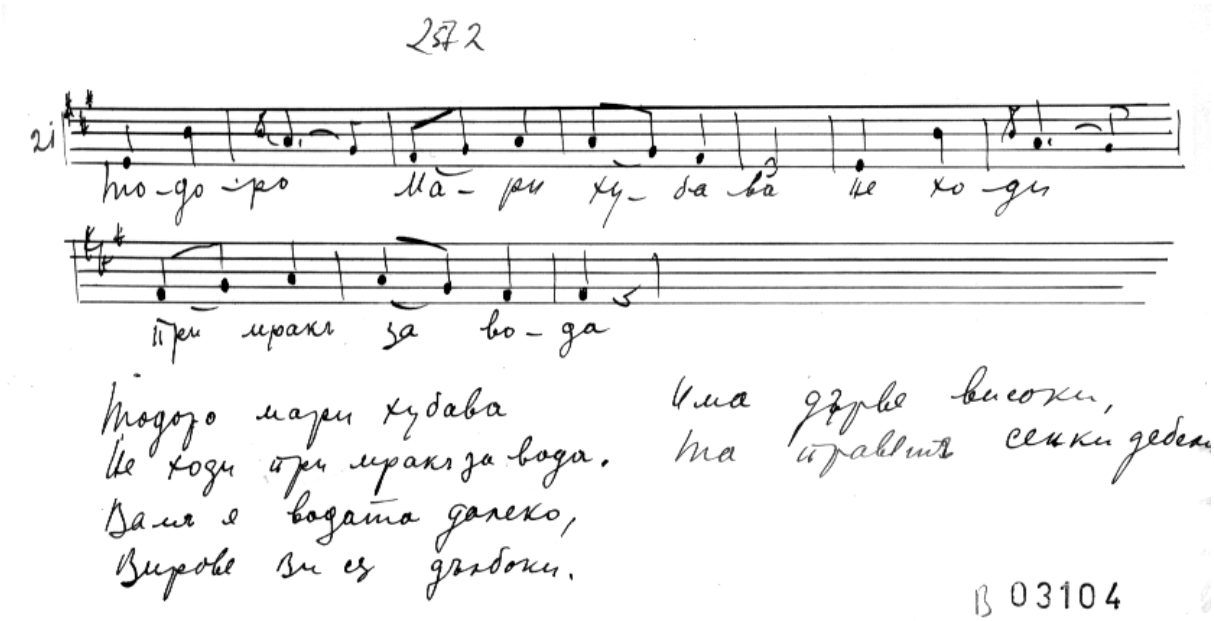

42. Яжте и пийте, йолдашлар - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

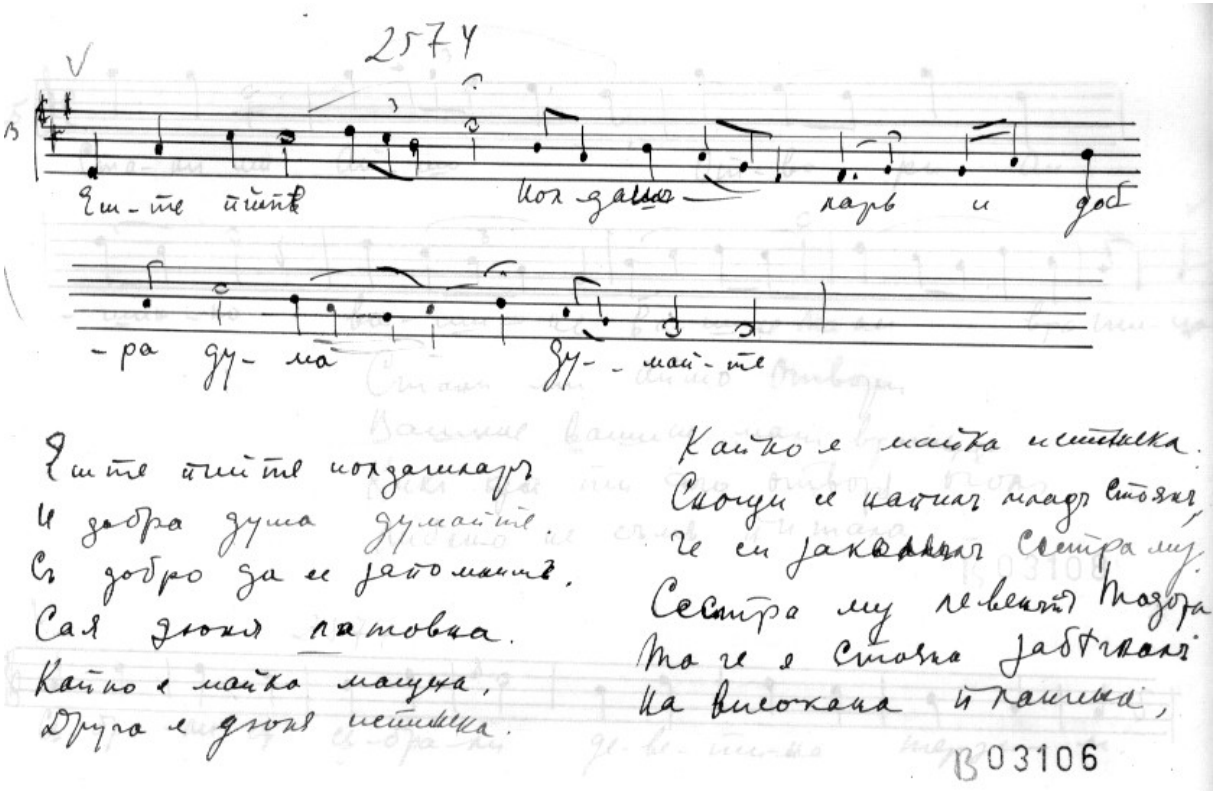

43. Заспал юнак във гора зелена - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

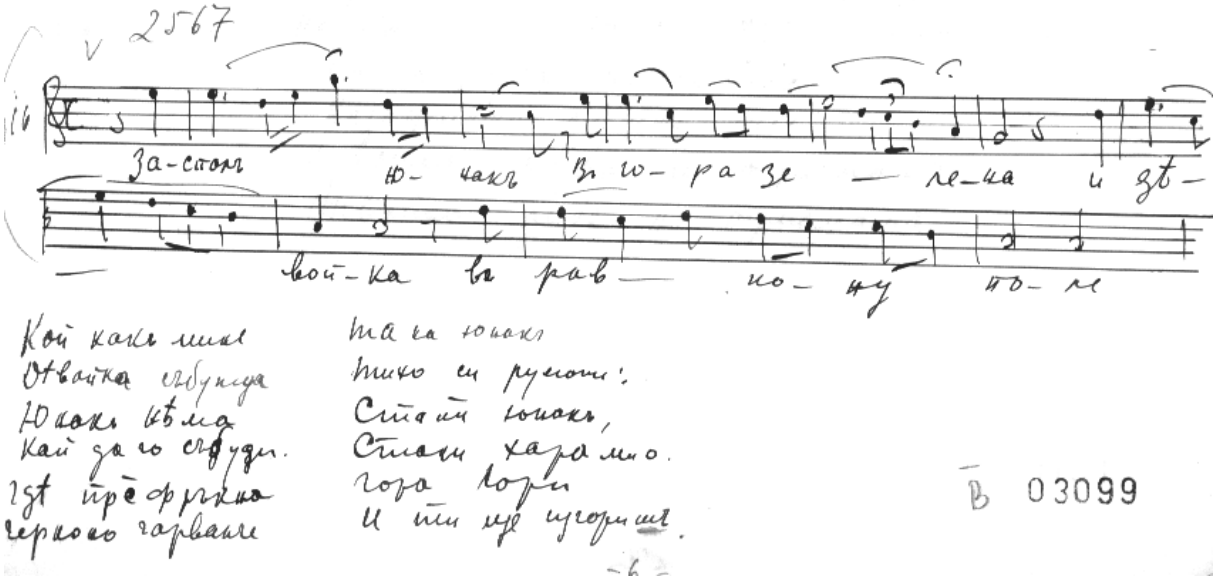

44. Излези, майчо, погледни, кина ми носи рекана - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

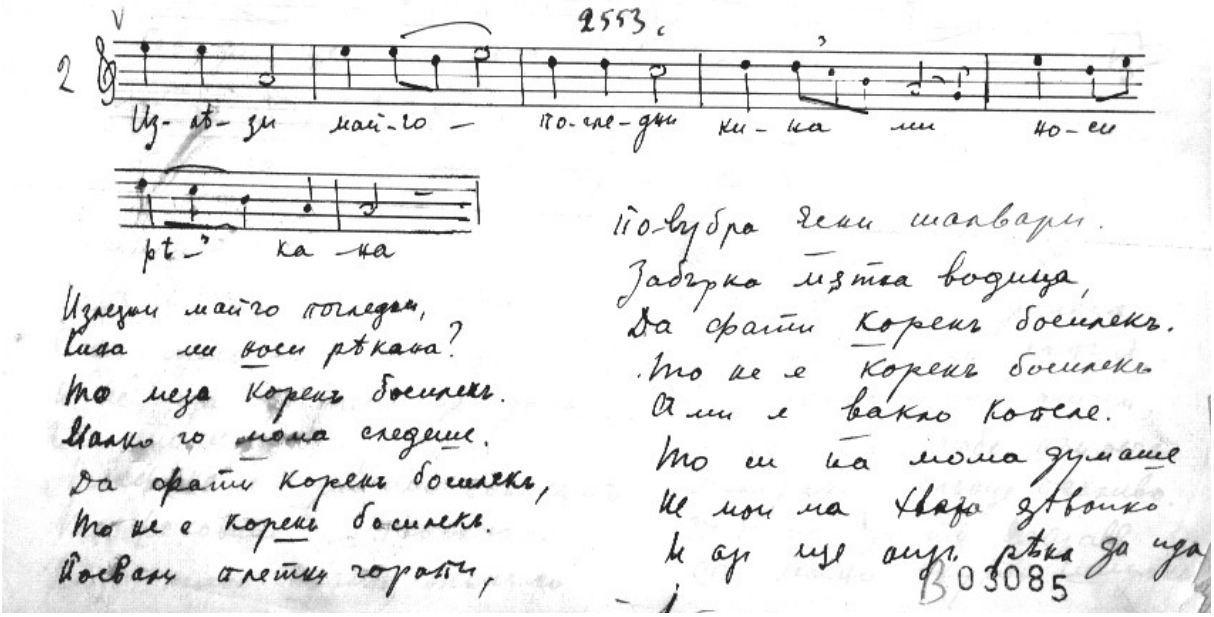

45. Йолдашлар, беним кардашлар - Асан Карасалиев, с. Давудово, 1925 г.

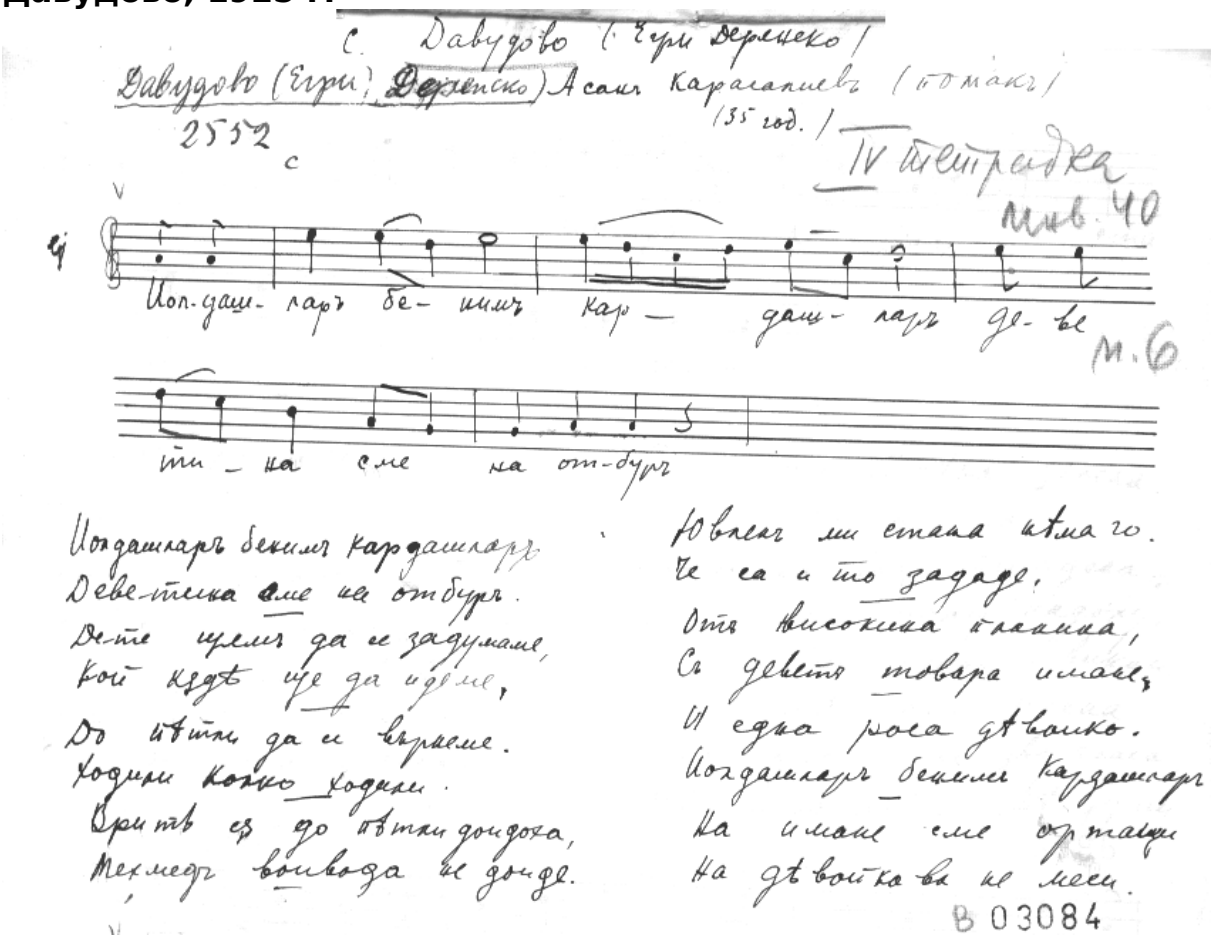

46. Долнукрайско момиче, кара ли тебе майка ти? - Бекир Мустафов, с. Давудово, 1925

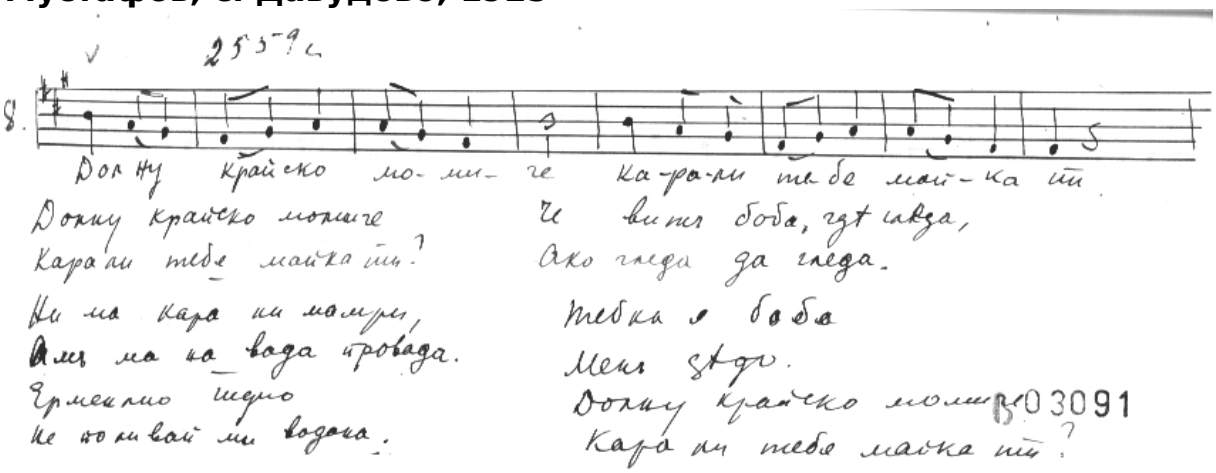

47. Кольо е село разшенил на теткови му кьошкьове - Бекир Мустафов, с. Давудово, 1925

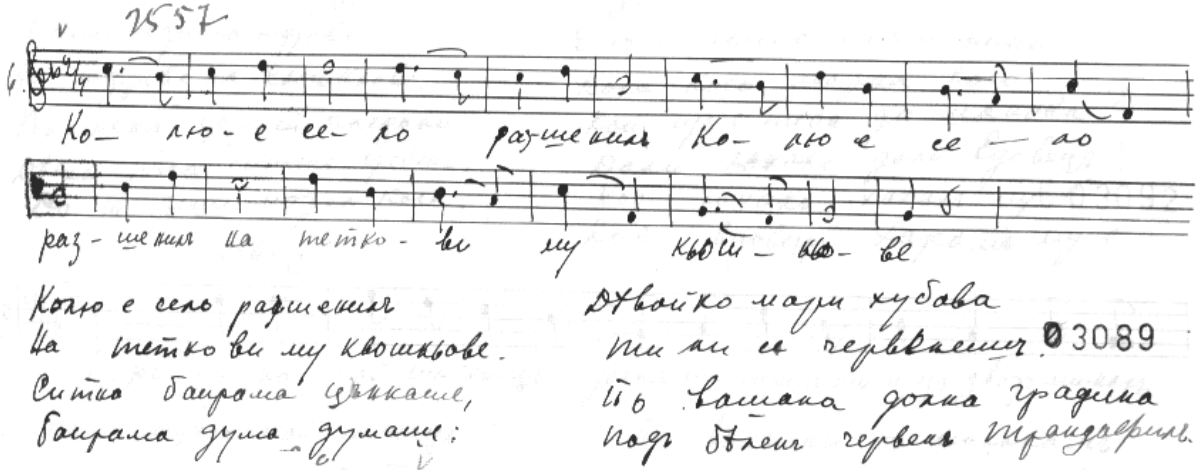

48. Мари мучко, моймиченце - Бекир Мустафов, с. Давудово

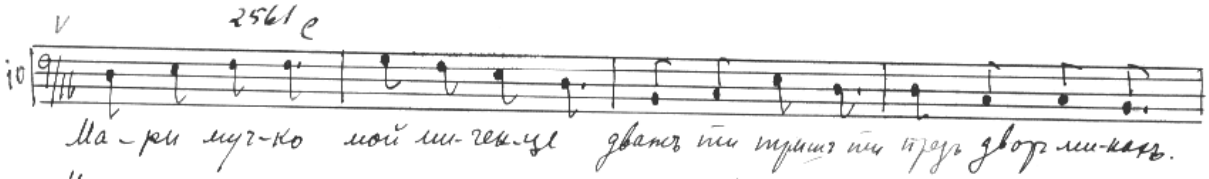

Мари мучко мой миченце
Дванъ ти тритъ ти
Прѣдъ двор ликань.
Тебе измаме ти куг бине
Чемъ кадъ бе опишлало?
Я ем ли бѣхъ отишлала
Сай зону долу край малкана рѣко.
Вело да обрамъ,
Платно да бѣламъ.
Обрала е обелила е,
Наромила е окела е.
Разпострѣла по бѣлишки

По бѣлишки по люлякамъ.
Лилякамъ се свива развива,
Кайто майко момиченце.
Га се върне отъ баиграма
Да ем заспала гиздиценко
И отъ главака чирвено среди
Отъ челцеки алтънкеки
Отъ рамзака скрилцака
И отъ крънчено кушечено

В 03093

49. Мома седи на юдрове, на юдрове, на кьошкьове - Бекир Мустафов, с. Давудово, 1925

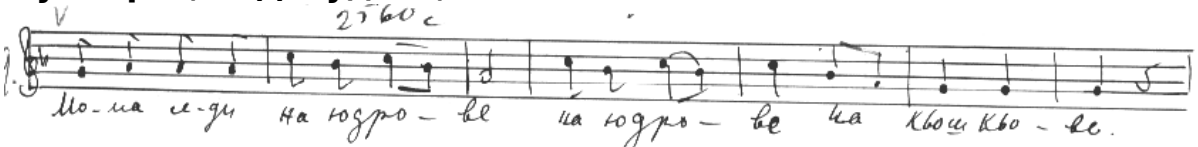

Мома седи на юдрове
На юдрове на кьошкьове.
Въ рѣка държи огледало
Въ друга рѣка ситена гребенъ.
Да си гиши морна коса.

Ем я гиши ем я вика:
Коса косо морна косо
Кой ще с тебе да шашова?
Дали момък дали вдовец?
Кое момък хаиля му

В 03092

Коя вдовец харами му е.

50. Вчера ми ходих, майчинко, на долничкана махала - Бекир Мустафов, с. Давудово

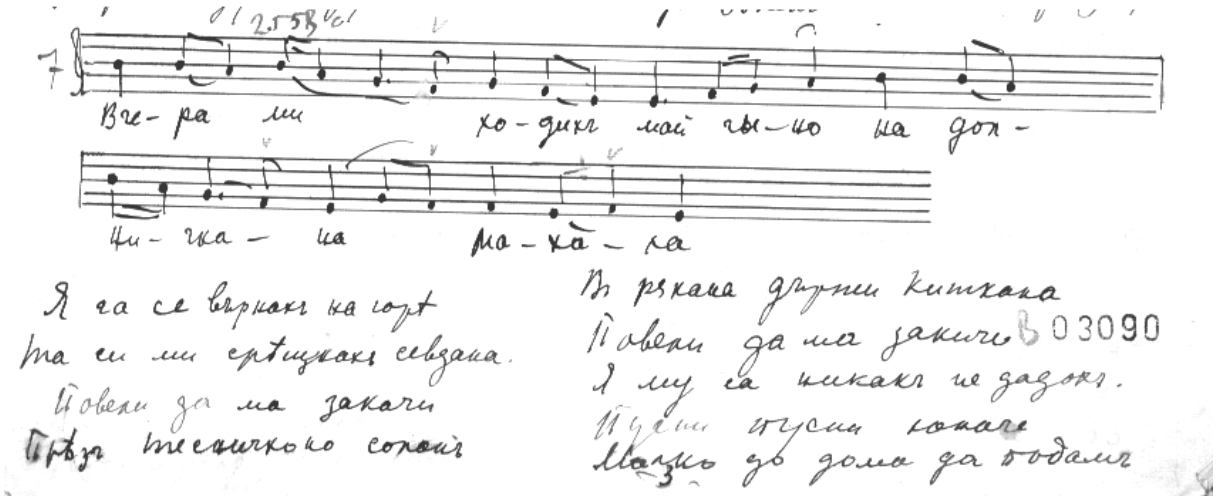

51. Вчера ходих, мале ле, на Марица на вода – Бекир Мустафов, с. Давудово

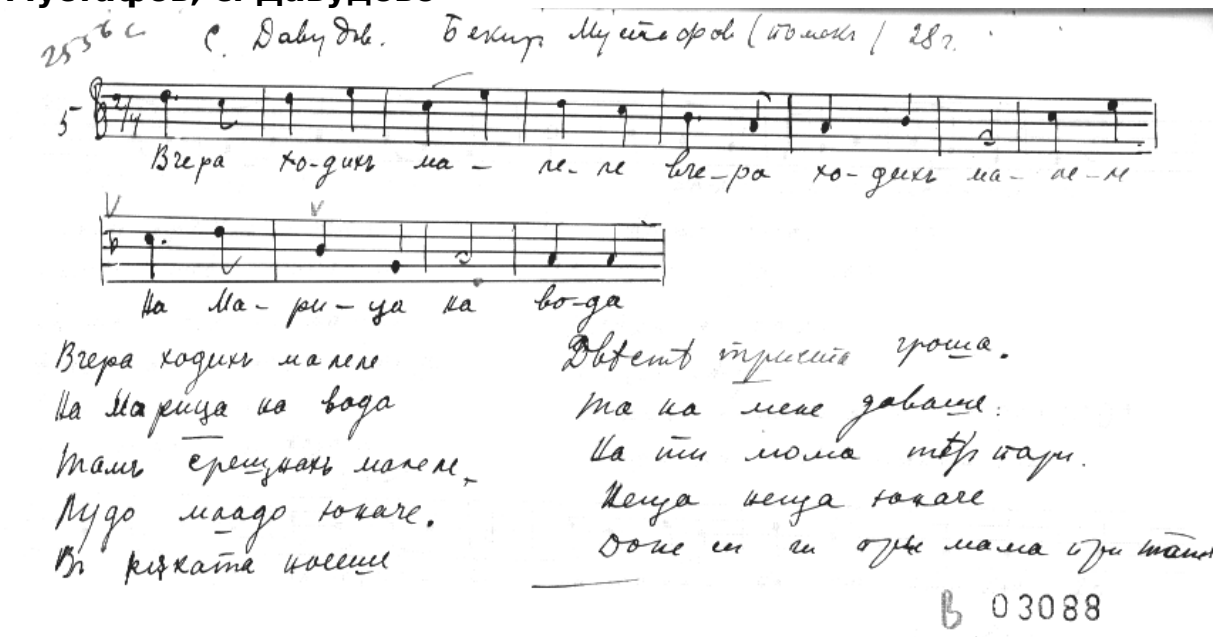

52. Коне, коне, сиву коне – Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

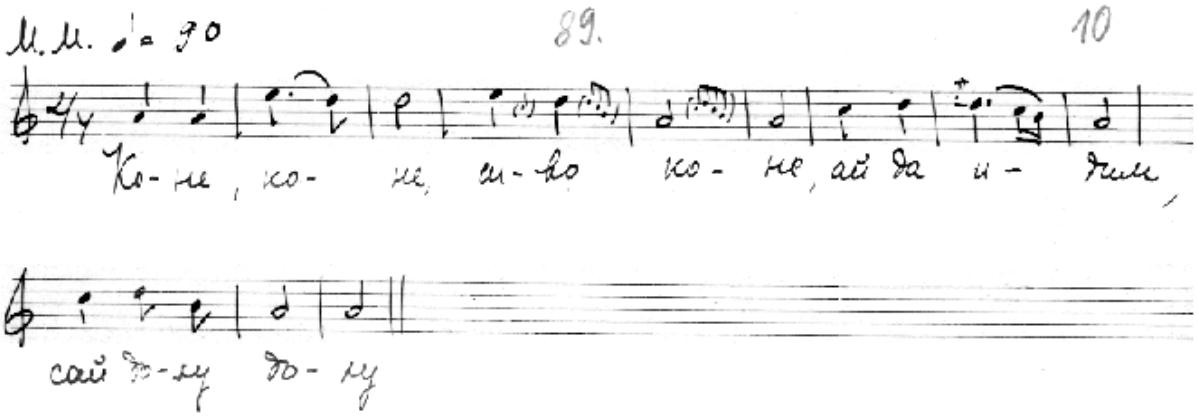

Коне, коне, сиво коне,
Ай да идим сай дому, дому,
Дено има трйни мòми
Големана диван седи,
По-средмена каѐ карй,
Най-малкана кон развйда,
Зе развида, ем го пита:
Коне, коне, сиво коне,
Уранен ли тѝ си сайбичйта,
Уранен ли е, гладен ли е?"
Ни съм уранен, ни съм гладен.

Айше Чаушова и Хатидже Ахмедова, девойки,
Дьовлен, юлий 1928 г.

53. Защим си дошел, юначе - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

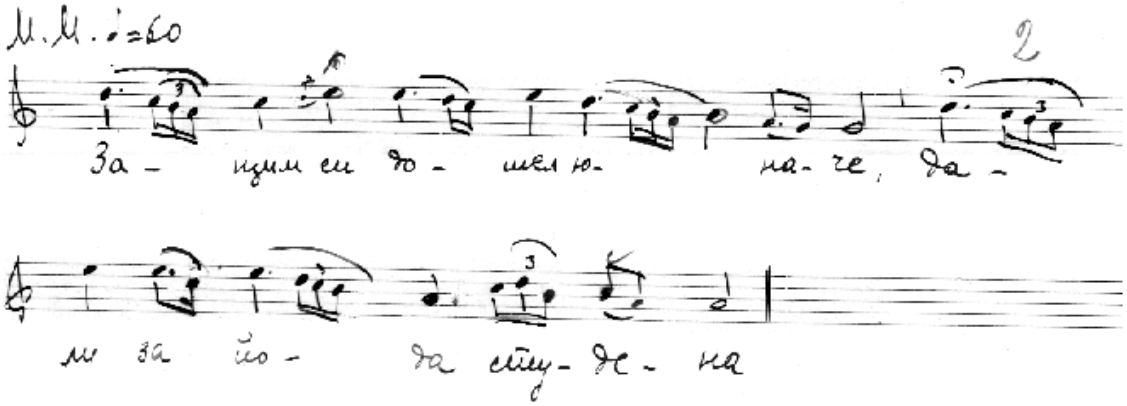

—Защим си дошел, юначе,
Дали за йода студена
Дали за бяла Фатминка?
Яко си дошел за йода,
Да стана, да ти налоча.
Яко си дошел за китка,
Да стана, да ти повия;
Яко си дошел за мома
Да стана, да та преследа.
Мома във гора не седи
Мома си гиде в бял конак
Със седем години пендери
Със слугинчини кадеси.

Есма Айше Чаушова и Хатидже Ахмедова
девойки Дьовлет, юлий 1928. РЗК.

54. Кукувичана ми закука в честана гора зелена - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Есма Читакова, Дьовлен, 1928 г.

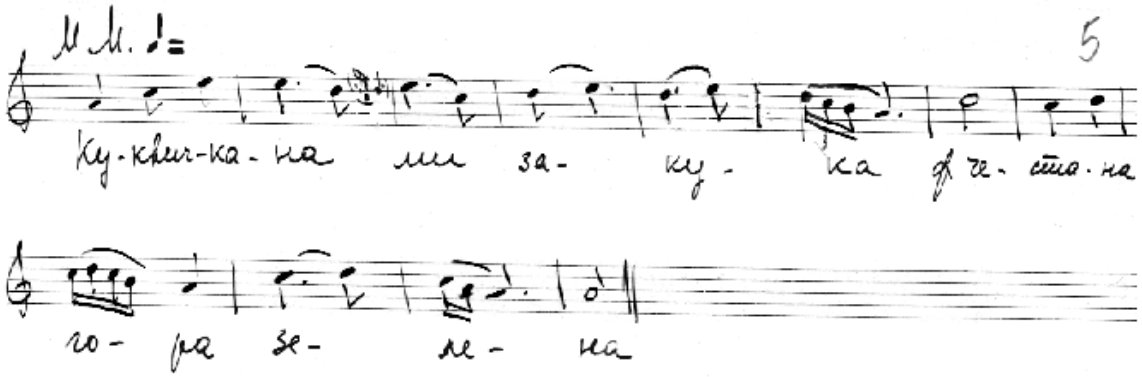

Куквичкана ми закука
фчестана гора зелена,
Мек ми на сърце притаена:
„Дали ща болна да лежа
Дали ща болна да гледам?"
– Дъщерке, моя дъщерке,
Не щеш ни болна да лежиш,
Не щеш ни болни да гледаш,
Ели ще да седиш с тръгица,
С тръгица люти семенки

Пели Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова и Есма Читакова, девойки, Дьовлен, юний 1928
Зап. ВДК

55. Юнак си карат през село - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Есма Читакова, Дьовлен, 1928 г.

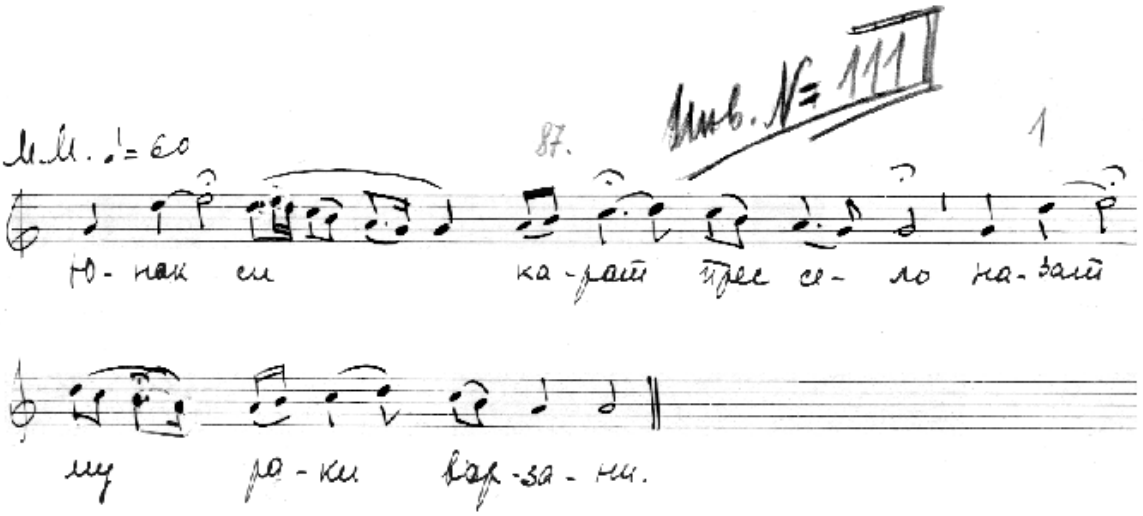

Юнак си карай през село
Назад му роки вързани
Напреш му пътя кавали.
Връз са момини насмяха.
Недей са смейти, момини,
Мен ма ни карат за кръшна,
Най си ма карат за дома.

Дели Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова и
Есма Читакова, девойки, Дьовлен, юлий 1928.

56. Нема ли майкя, Дели Юмер - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Есма Читакова, Дьовлен, 1928 г.

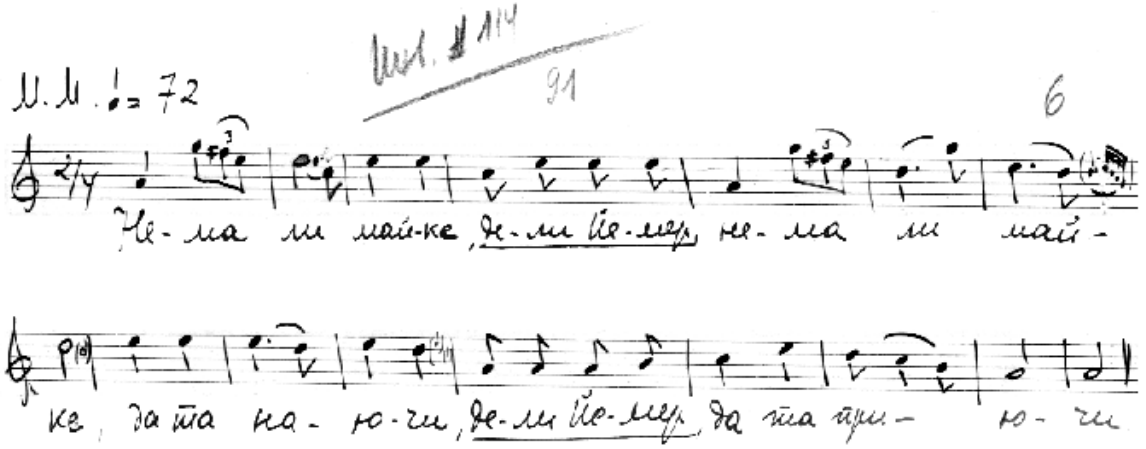

Нема ли майке, Дели Йемер, нема ли майке,
За та научи, Дели Йемер, За та прииочи
За ли не подиш по мраковено,
По мраковено, по калоковено,
За ли не брушиш*) и каменене.

*) брушиш - хвърлиш.

Дели Айше Чаушова и Хатидже Ахмедова
девойки от Дьовлен, юний 1928 г. Зап. ВЗК

57. Кога са з Браим галейми - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

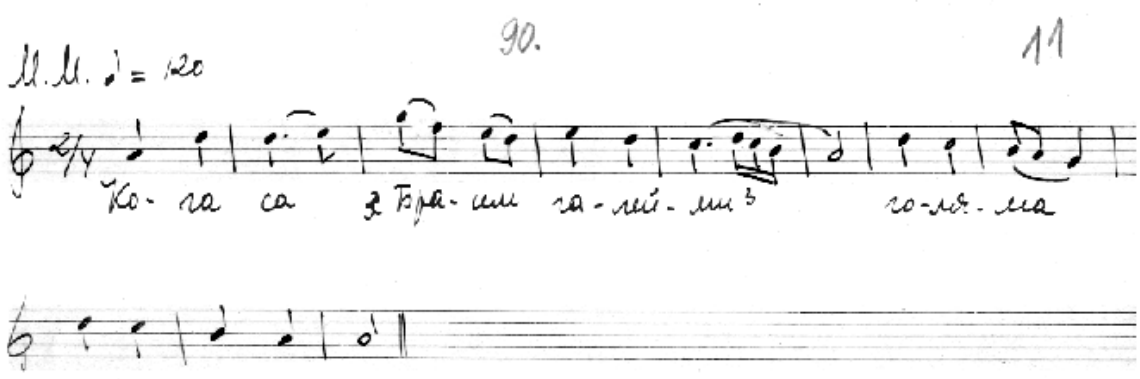

Кога са з Браши гàлейми
Голѣма сѣвда ѝлайми.
Сега ма Браши не рàчи.
Чудѣли са, лайчо, лѣлѣчли са,
Какво ли ще му напрàва.
Чифлѣкчи ще му зàпалѣ
Със две хилѣди шѝлета.
Със двеи йовни дебели.
Кога ли кукета горчà
Дребни ли дервѣзи катѝха,
Кога шѝлета горчà
Браши са ранно нарѝжа.

Пели Айше Чаушова и Хатидже Ахмедова, Дьовлен, юний 1928г

58. Йочи, йочи, пусти черни йочи – Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен (Девин) , 1928 г.

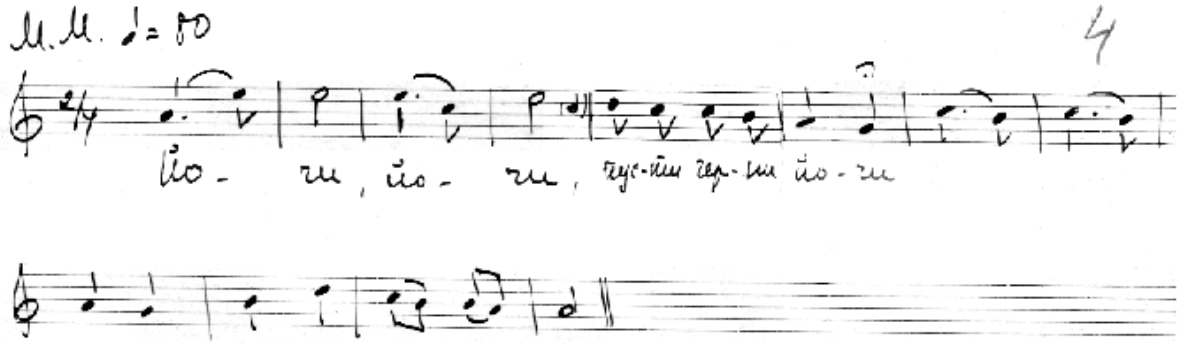

59. През подземи съм легнала - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

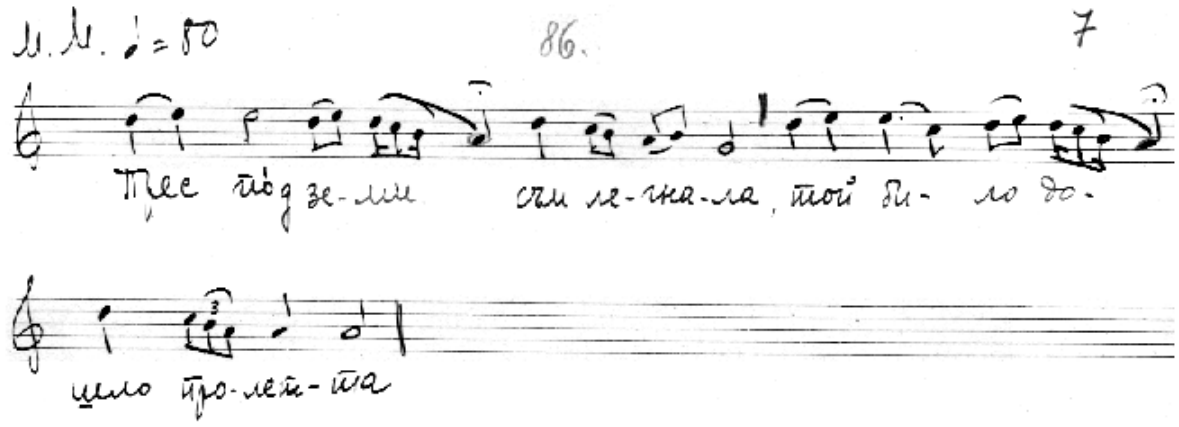

Трѐ по̀дземи сѝм легнала
Той било дошло пролѐтта
фѐчким са дерман" майо̀да
За мене дерман нѐмаше.
Ме жа̀ра, майче, ме ѝмра,
Тебе са вѝра не фа̀тя
Утре щѐш, майче, да вѝдѐш
Кака̀ ще сва̀дба да ста̀не
По нашѝ равни дворове,
По нашѝ тѝхни соко̀ци.

Айше Чаушова, Хетиџе Ахмедова, Дьовлен
Дьовлен 1928 г.

60. Стани ма, майчо, испрати сая утрена раничко - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

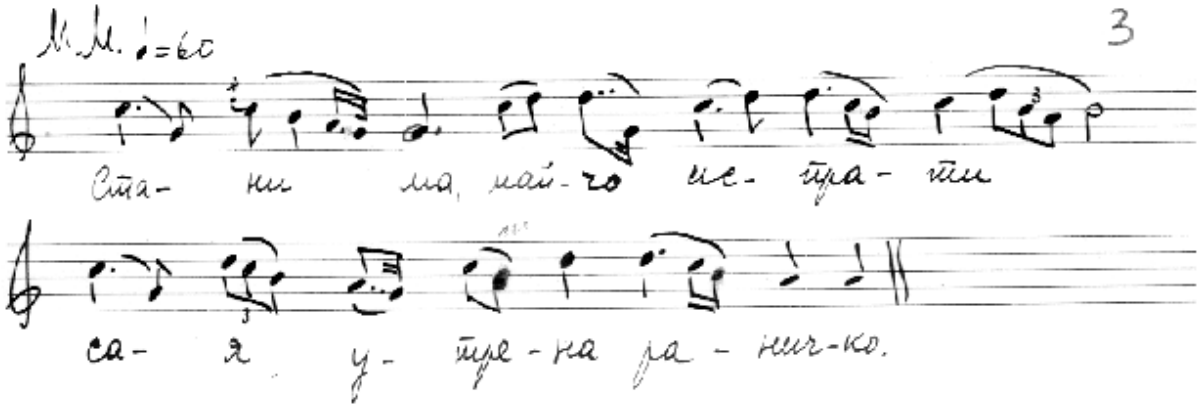

Стани ма, майчо, испрати
Сая упрена раничко,
Че иде далеко да ида.
Дено ми виде бърчинка,
Зад нея има и дручка,
Там има село голямо,
Там има каки нонаши
Врооти ги са аскер пишали
И ае ида сек да ида.

61. Йопери ми, бре джайнем, чеврицана - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

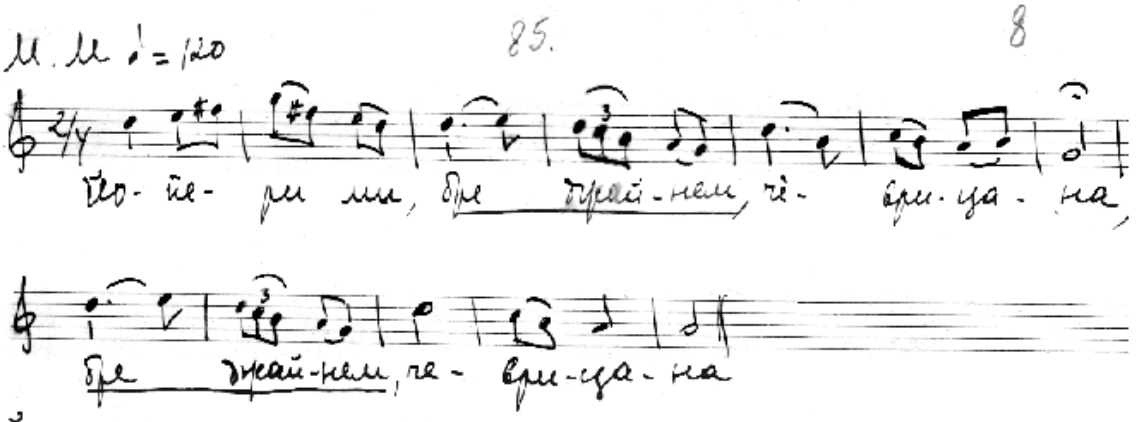

-Юперли ли, бре момчайнем, чèврицана."
-Сатун немам, бре момчайнем, сатун немам."
-Твойни са рèка два калъпа."
-Юда немам, юда немам."
-Твойни са йочи два бунара."
-Сарък немам, сарък немам."
-Твойни са йочи два саръка."

Айше Чаушева, Хатидже Ахмедова, девойки,
Дьовлен, юний 1928 ФДК

62. Юначе, лудо и младо, ко имаш севда на мене - Айше Чаушова, Хатидже Ахмедова, Дьовлен, 1928 г.

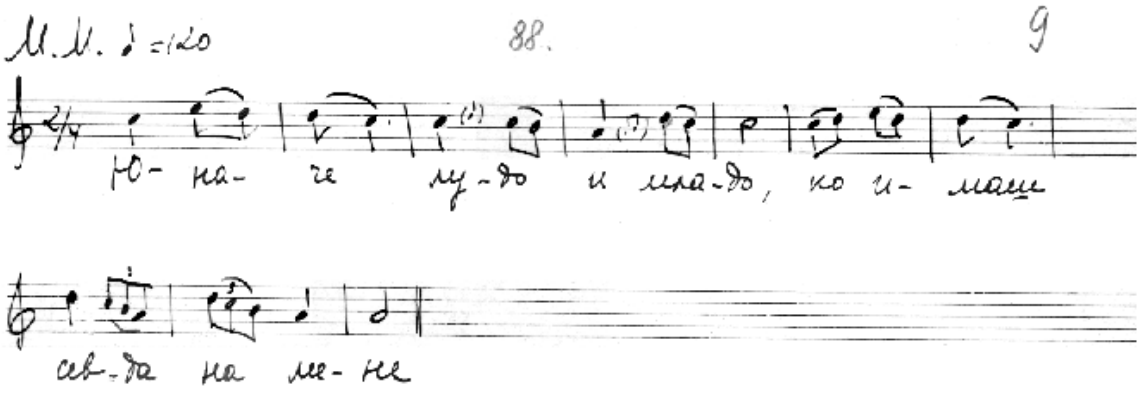

– Юначе муйо и младо
Ко имаш сейда на мене
Истрàвни ми цуе тушкана."
Марй момиче жубаво,
Поткрàтки ли сай барутич."
– Земй го, кукуи, кути го,
Яй да ти тежими маграфа
Сос моч черни йочинки,
Сос моч бусни, ябълки."

Айше Гаушова и Хатидже Аклидова, девойки
Девин, юлий 1903. АБК

63. Кажи ми, кажи, горо льо – записана от Алексей Шулговски в Девин, 1903

„Нажи ми жаси гороню" (село Двовлень) 2

Умеренно

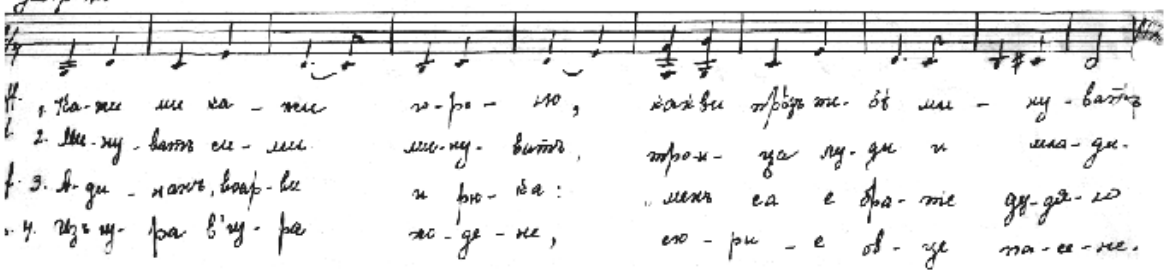

„Нажи ми жажи гороню" (село Двовлень). 19

Умеренно

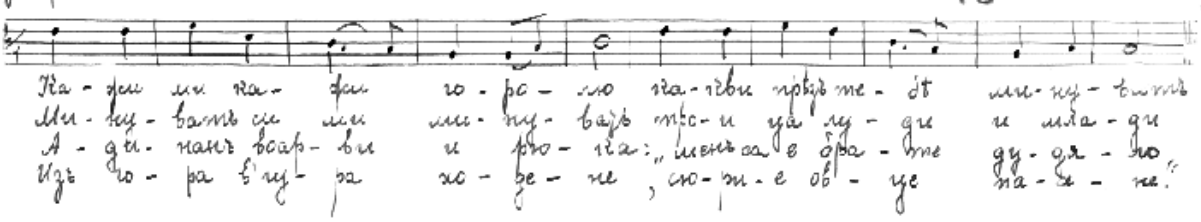

„Нажи ми жажи гороню" (село Двовлень) 35

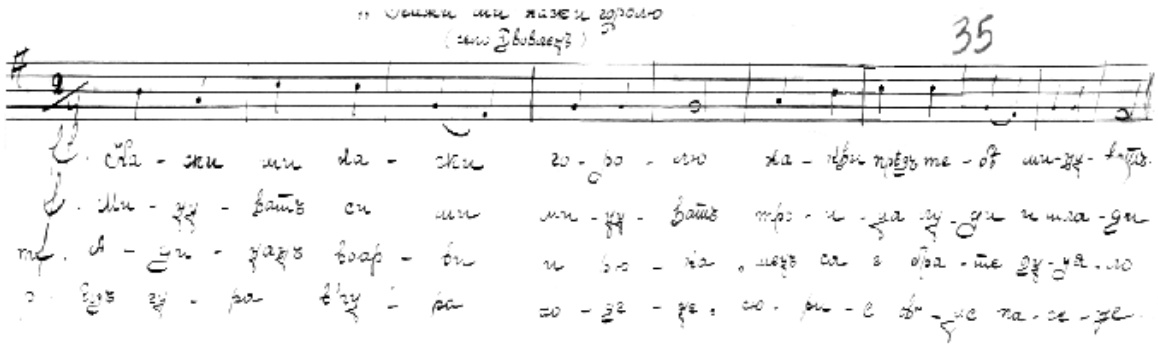

„Нажи ми жажи гороню" (село Двовлень) 45

Умеренно

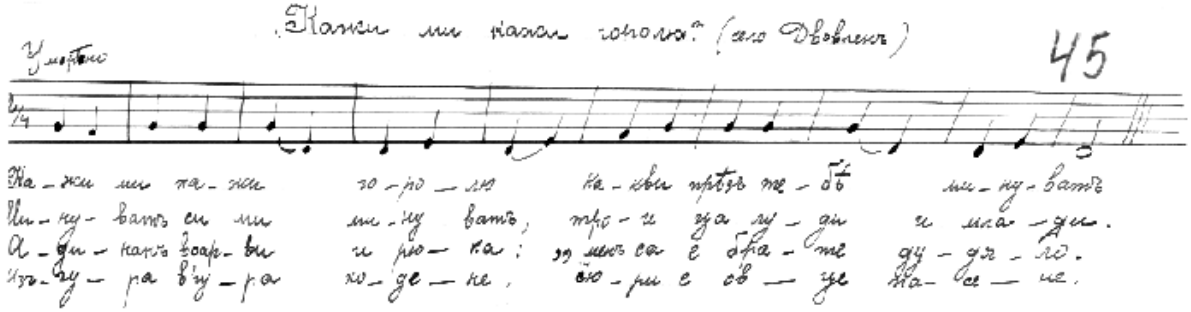

64. Девойкя мари хубава – пята от Хатидже Карахалилова, Кадире Финчевска, Доспат, 1929 г

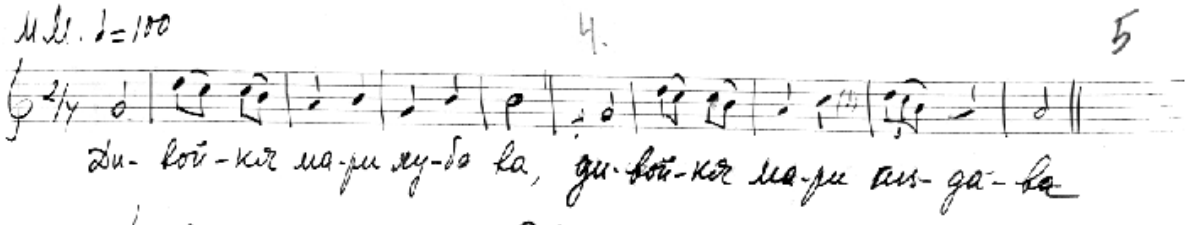

Дивойкя мари хубава,
Дивойкя мари гидава
Не идеш ли тиврнеш най-вода,
Със гиф ми бели харманли.
Од ниско блиско пристигай,
Че тие село далеко,
Че тие вода близичко
Слитно примигай ноќитѣ
Послет тие ѕонаци гледаха
Ѕнаѫко мирно гледане
Момче си хитро въ́рване
Че мислим да та ѝзведа
Въф чисто поле зелено
При тая бела висока,
Под тая сенкя дебела
При тая чешма студена
Правично ги та пѣтигай.
Колко си нишан дърпала,
Олтмъши бир нишан вцпала?"
И друк ся збира да дойде
И него мислѣчи да пърна.

Пята от Хатидже Карахалилова и Кадире Финчевска, девойки, с. Доспат, Девинско, юлий 1929 г. — записала Р. Д. Кацарова.

65. Лой чуло ли си, не ли си, какво е ново станало – Зейнет Карахалилова и Хатидже Карахалилова, Доспат, 1928 г.

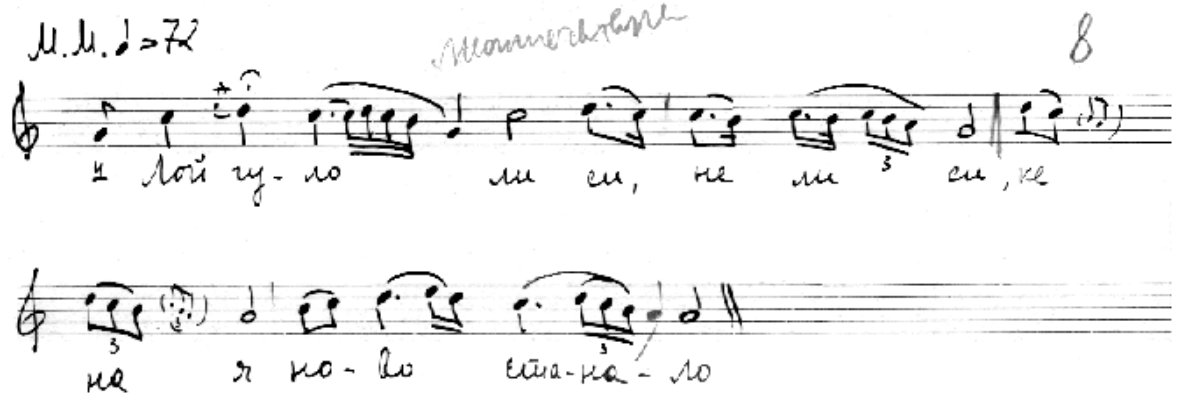

Лой чуло ли си, не ли си
Кена я ново станало
Ах фшибе чехир калаба
Ах най-гюлчиана трупая,
Сякиш ли чешир събраха,
Троица братя лежахай
Въф тевната ли пешана,
Седин са за друк питаха:
Кекаш тя, яко болище?
Лек си ма глава болище
Фчера съм вечер гледало,
Въъл съкя си съм дзяло
Болята глава милюнка.
Кена ли, брайо, уралеси?
Исалчи си, брайо, уралчи си,
Малко съм дете плало
Не ту съм фръце берлало
Глава съм ука плало,
Че я съм с очи видяло.

Жена отъ Зейнетъ Карахалилова, 50 год. и Хатидже Карахалилова — девойка, с. Доспатъ, Доспатско, юлий 1928 г. —

66. Не ходи, момне ле, на вода – Джумиле Джинсова и Асан Джумлиев, Доспат, 1928 г.

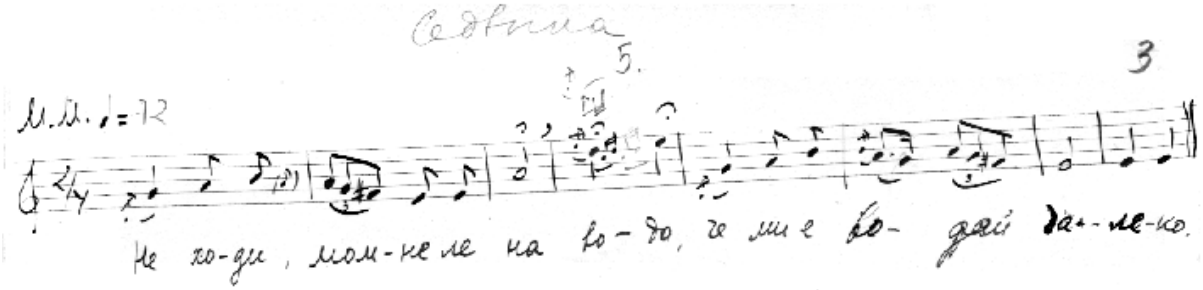

Не ходи, момне ле, на вода,
го ми е вода далеко
го ми е дере дълбоко,
дере е пълно буковей
Букове пънки високи.
Букове пънки високи,
Дъскайте пера[1] широки
Градите сенки дебелай,
Под сенки мила дваминай
Дваминай луди и млади
и двете бъха юнгари,
съ два кавала свирчка,
С кавал ми дума придума:
Хайде си Фатме ле, със мене
Юта пъдъ найдолу да идем
Има малка рѣка найдолу,
Сипно ми сѣно да збираш,
Шъмийте[2] да си подбираш

Пята отъ Джумиле Джинсова, девойка и Асанъ Джумлиевъ, момъкъ, с. Доспатъ, Дъбленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д.-Каварова

1. пера – клоне
2. Шъмии - сеновари

67. Сипи ми вино да пиям – Джумлие Джинсова и Асан Джинсов, Доспат, 1928 г.

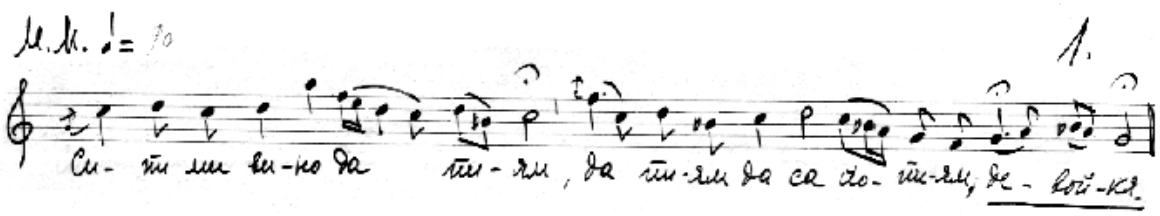

Сипи ми вино да пиям,
Да пиям, да са хопиям, девойка
Сам да пия на скути голенам,
Полничко[1] да пия некаршем
Как еле си другот гледаме,
Как еле са другош галчим,
На другош, никвей години
Най-най-млади генчишки[2].
Вела девойка, погледай
Най въ голѣма планина
Мюрдѣ пѣ зимал, пѣ давал,
Че те съ любе подрили
Жени му кърве лейната
Имюм басмяно ялече
Кис сини коюм шалваре
Кис ситни, плетни гораче
Кис цѣрните му кундури.

Пѣта отъ Джумлие Джинсова, девойка и Асанъ Джинсовъ, момъкъ, с. Доспатъ, Девлекеско, юлий 1928.
Записала Р.Д. Каудерова.

1) полничко - лѣвка
2) генчишка - ергенлѣкъ

68. Стани, девойкя, погледай – Хатидже Карахалилова и Кадире Фенчевска, Доспат, 1929 г

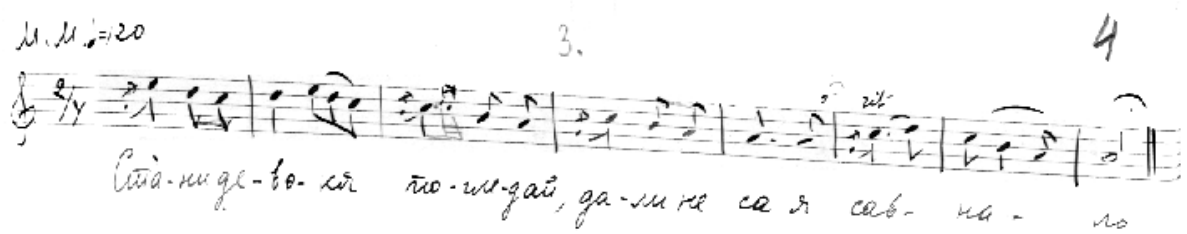

1. Стани, девойкя, погледай
Дали не са я сеяло.
2. Сеяхме ли е тук ряка
Мъглица ли е вас село.
Юнак са чуди зачуди.
3. Мълчи, юначе, не плачи,
Я ли ъ ма тебе прéмина
С лóстна руба байрáлиска,
С лóстно лолиско гúзелo,
Ъá тúа прéведа, юначе,
Тук среди селó на горе,
Ъá вали тáи, поглéдаи,
Коя е тая девойкя, (1)
Тúа си бе нáша родúна,
Дчера бе вечер довúкала
Дребек армалан донéла:
Шéрека кана зелена,
Сталъболска гóмра (2) чéрвена
Шáрека зúнка зелена,
Пазарско чудно огледало.

(1) Гóмра – изрáза за плéва и шарéнка

Това отче Хатидже Карахалилова и Кадифе Фенчевска, девойки с Доспатъ, Девгенско, юлий 1929 г... записала Р.Д. Кацарова.

69. Йо ле ле брато, яла до мене – Зейнет Карахалилова и Хатидже Карахалилова, Доспат, 1928 г.

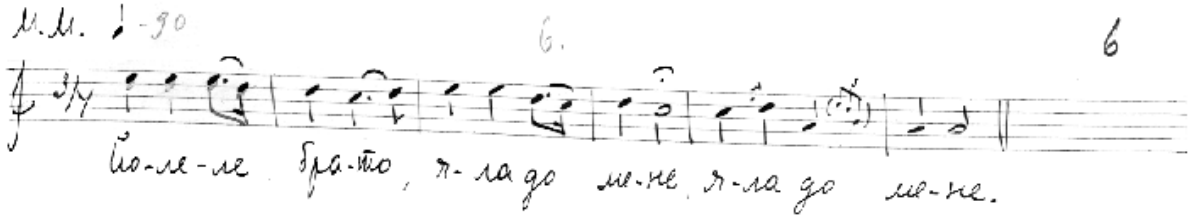

Йоле ле брато, яла до мене,
Ш гдиш до село, до мойта майка
Да си й кажеш хаберец църен
До мой бабайко, да си ми кажеш
Да си ми кажеш хаберец църен.
Твойто е сино на голчма ниба
На голчма нива курем го йеде
Курем му йеде, курем изйеде
Ги вело, вело три него седи
Три него седи, волове го чувати
Иъф устата му вода му носат
Със роговете сенки му градат.

Пята отъ Зейнетъ Карахалилова, 50 год. и Хатидже Карахалилова, девойка, с. Доспатъ, Девленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова

70. Юначе, лудо и младо – Джумлие Джинсова и Асан Джинсов, Доспат, 1928 г.

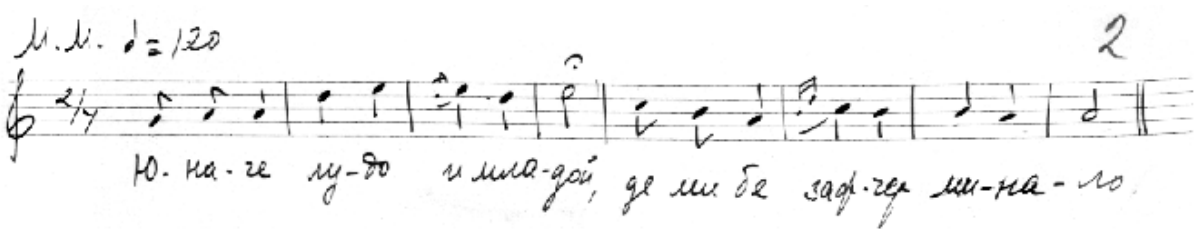

– Юначе лудо и младо
Де ли бе зафчер минало?
– Минало си бефр, мале ле,
Райково село голямо.
Лой си му средньах, мале ле,
Райкофско бело момче.
Достатско вакло юначе
Селями му дадоф, не зе го,
Двете й дадоф, мале ле,
Нето ли дума предума,
Нето ли конче развида.

Това отъ Джумлие Джинсова девойка и Асанъ Джинсовъ, момъкъ, с. Достатъ, Девленско, юлий 1928 г. – записала Р.Д. Кацарова.

71. Кена е ново станало в Мемково село големо – Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев, Тефик Реджепов – с. Кестенджик (Кестен), 1928

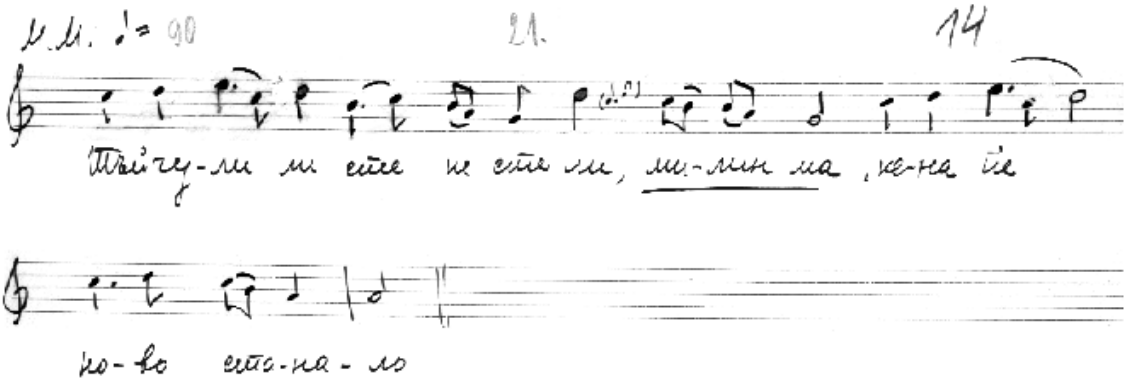

Пъй гули ли сте не сте ли
лилили ли
Кена йе ново станало
ф мемково село голямо.
Сюдюлу къчи Халина
ф ръкона носят платъно,
ф платъно глава колишка
Я илее, илее почивни,
Колита, колит башич,
Сава глава кахва е.
Колита колит башич
Кеда ли бъли дуалии,
Кеда ли пушка маанера
Кеда ли златни ръчинки
Кеда ли ройна косинка.

Пъва ойи Йусуфъ Халиловъ, 47 год., Мехмедъ Гугушевъ, 40 год. и Тефикъ Реджеповъ, 41 год., с. Кестенджикъ, Дюлгерско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова.

72. Кадона седи в бахчона - Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев, Тефик Реджепов – с. Кестенджик (Кестен), 1928

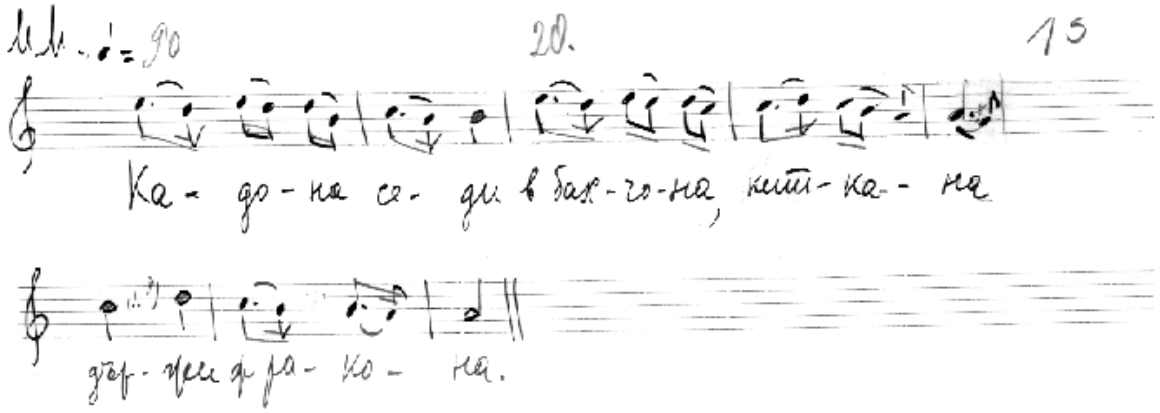

Кадона седи в бахчона,
китка на гърди фракона,
във фереджа бърди секвона.
Збели му реки махаше,
с черни му очи мигаше,
„Махни'са, махни, юначе
Мах наши порти шарени."

Това пяха Йусуф Халилов, 45 год.; Мехмед Гугушев, 40 год. и Хамид Ребрешков, 21 год., с. Кестенджик, Добричко, юлий 1928 г. — Записала Р. Д. Кацарова

73. Трендафиле, мойе любе - Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев, Тефик Реджепов – с. Кестенджик (Кестен), 1928

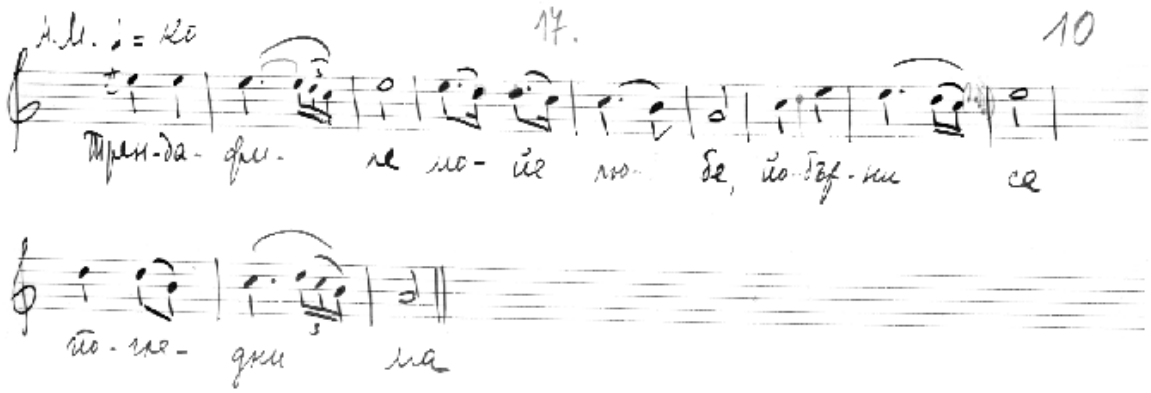

Трендафиле мойе любе,
Побърни се последни ма,
Востри конче, догакай ма,
Да подумим сички думи
Кеми момаци, кеми девойки,
Кеми за мене, кеми за тебе.
Момче ле мъдо младо,
Фанай си ми ковловене,
Возорай ми дворовена,
Да насадим сичко цвеће,
Сичко цвеће ран босилек,
Ран босилек, бел трендафил.

Това отъ Йусуфъ Халиловъ, 45 год., Мехмедъ Гугушевъ, 40 год. и Тефикъ Реджеповъ, 21 год., с. Кестенджикъ, Дедеагачко, юлий 1928г. Записала Р.Х.-Кацарова.

74. Заплакала е, джайнем, Стара планина

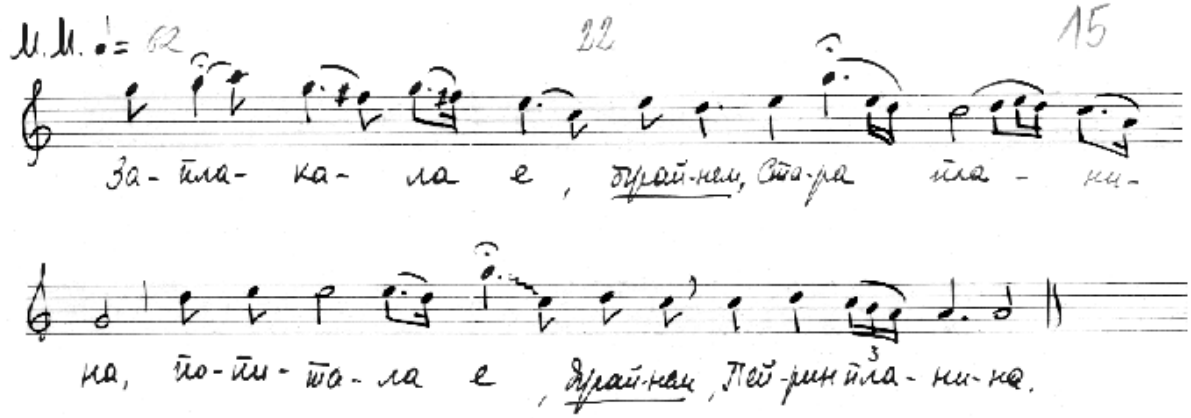

Заплакала е, Дрáйнем, Стара-планина,
Потитала е Пейрин-планина:
— Защо ли плачеш, Стара-планино?
— Как да не плача, Пейрин-планино,
Като година белок айдути,
Сая година девет биволка.
Неклаха ли ми дребни пилета,
Нефакаха ли факлити йовни,
Непрочиха ли сухи сухаря,
Неушиха ли росна гревица,
Нетия ли студната вода.

Пята от Йосиф Калинов, 45 год., Мехмед Гюгушев, 40 год. и Федрик Федулов, 21 год. с. Тенгерек, Хасковско, юли 1972 г.

75. Заспала дилбер девойка - Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев, Тефик Реджепов – с. Кестенджик (Кестен), 1928

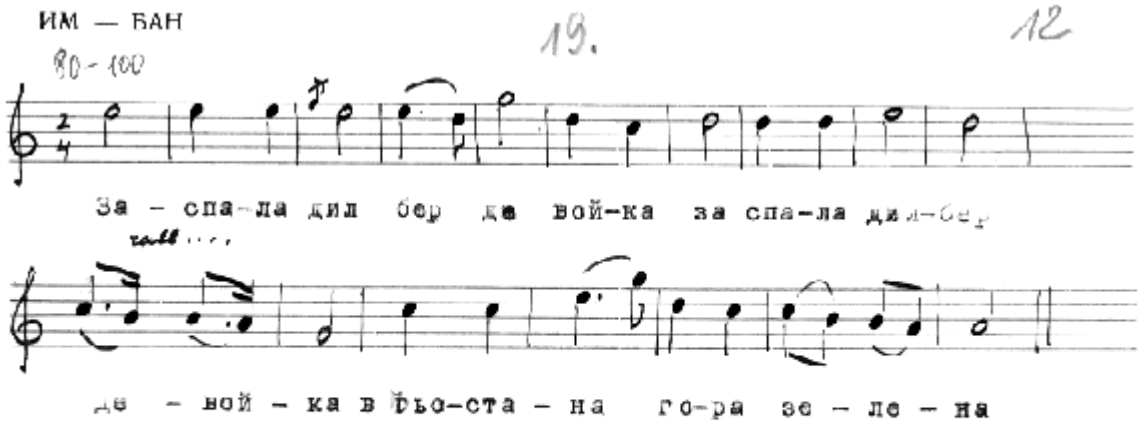

Йузеф Халилов, 45 гд., Мехмед Гугушев, 46 гд., и Тефик Реджепов, 21 гд.
Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, Дъовленско. Записала Р. Кацарова, юли 1928 г.

76. Какво е ново станало в среде Ескече – Найбие Йусуфова, Фатме Таирова и Нурие Асанова – с. Кестенджик (Кестен), 1928

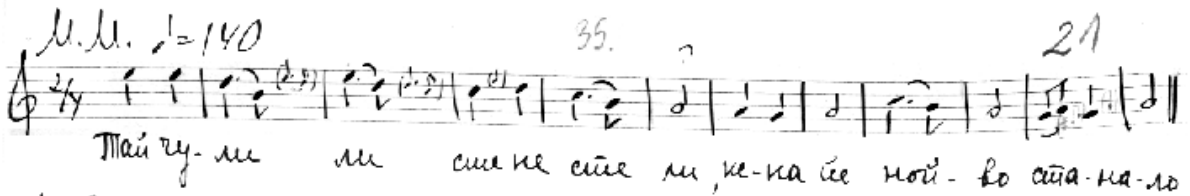

Тай чули ли сие, не сие ли
Кена ле нойво станало
Среда Ескечен фпазарлен. (2)
Нова е басмо изляла,
Тюдрере я съ разоле,
Тюдрере ма продавати.
Ле врати момини дойдока
Ле ёска Фердё немлиёше,
Всяка съ и тя забаде:
– „Селям алейкин, тюдрере!"
– „Алейкин селям, Фердинко."
– „Тюдрере вакло котеле,
По колко даваш басмото?"
– „Притам е скота гефтина,
Тебе ле черек на долу."
– „Стани ми тюдреро подмери."
– „Стани си, Фердё, подмери."
Стана си Фердё подмери.
Тюдреро я фана за рёка.
– „Пусни ма, пусни, тюдреро
Е имам хабер да правим."
– „Кому ле хабер да правиш
Нали си имал ле лтици
Коланъ имам ле лтици
Чевалъ имам бялици."

Така пее Найбие Йусуфова Фатме Таирова и Нурие Асанова, девойки, с. Кестенджик, Добруджа, юлий 1928 г. Записала Р. Д. Кацарова

77. Мома е крала алтоне – Фатме Йусуфова, с. Кестенджик, 1928

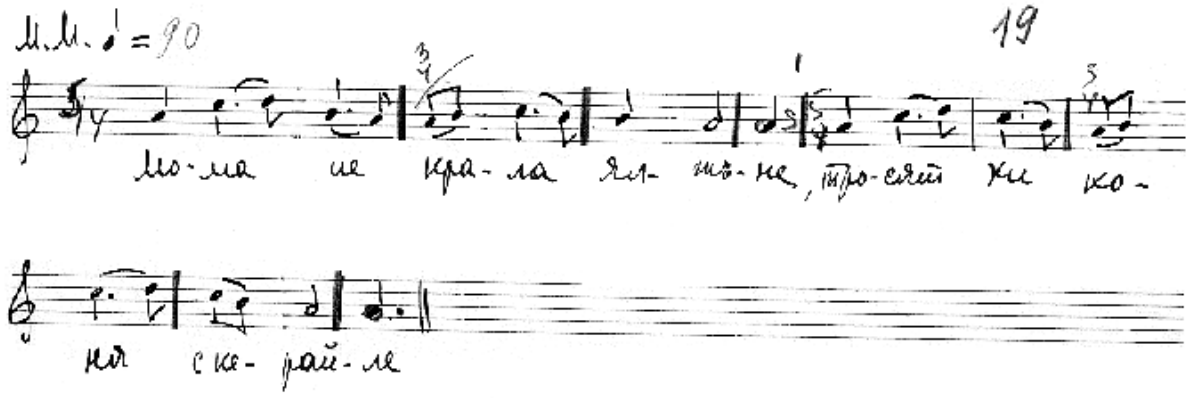

Мома е крала ялтоне
Тросят ѝ коня с керайле,
С керайле, с кераджичка.
Имерай ѝ́ Серес да ивай,
Дали да му ивай дайчана,
С ялтъ бин кюшю джандарми.
Повдигни, моме, чешмака
Да си ѝ́ ивиш почни
Крали лиса дъ ялтъне.

Това отъ Фатме Йусуфова, 30 год., с. Кестенджикъ, Добруджа, Добричко, голѣ 1928г.

78. Аман ми, аман, майчинко – Хатидже Исенова и Аджире Мурадова, с. Кестенджик, 1928

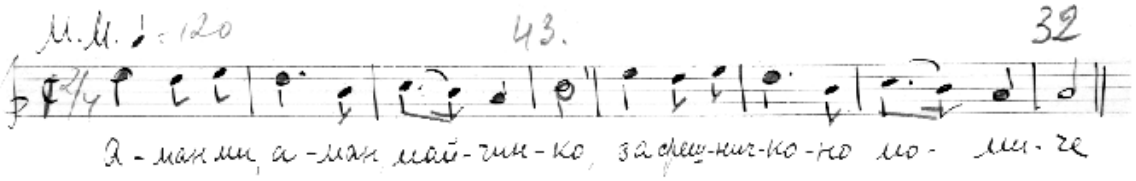

— „Аман ми, аман, майчинко,
За фенерчиконо момиче.
Мъжец е вотре седеле,
Додѐ ми бѐлка ябелѐ,
Додѐ ми тънка шрастѐ,
Додѐ чернйочка исчернѐ
Вчера я видъх, майчинко,
На високини кошчиове."

— „Исме, дакло котиле,
Немой си грахни кестйча
Я нема тебе да зема."

Пята отъ Хатидже Исенова, 50 год. и Аджире Мурадова, 27 год., с. Кестенджик, Добричко, юлий 1928.
Записала Р. Д. Каварова.

79. Кена е ново станало фаф Сливенскана касаба – Хатидже исенова, Аджире Мурадова, с. Кестенджик, 1928

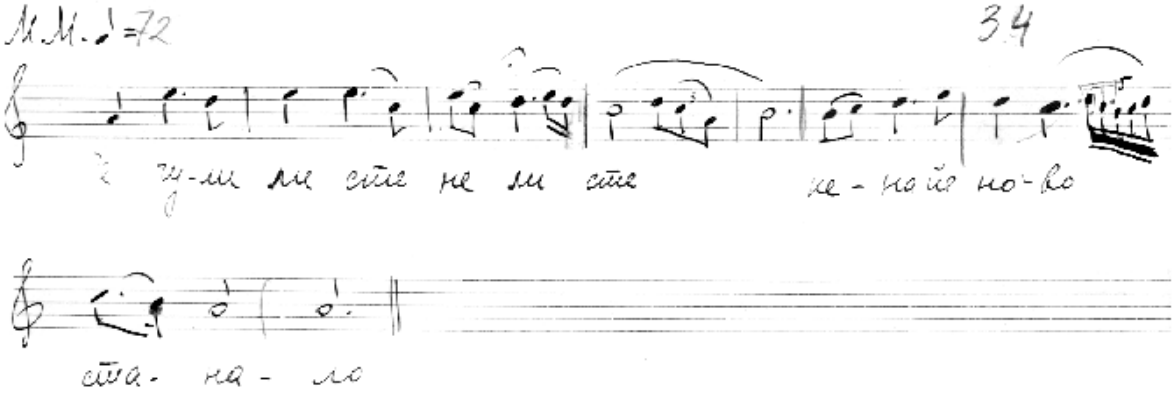

Че чули ли сте не ли сте,
Кена йе ново станало
въф Сливненскана касаба
Тоджи майдие станувате,
бъли конаци правате,
Цолти алтъни сменяване,
За китъчи бъли кабони.
Дей ги майдие търпаха.
Въръчка, колко харъчка,
Я ка ф въйне отърчка
майдие усилно плакаа:
Дей ниди Сливен касаба,
Дей ниди бъли конаци
Дей ниди бистри трапове
Дей ниди ситни кафенеа
Дей ниди, ходо студена
Дей ниди, сенка дебела

Хатидже Хатипова Исенова 30 год. и Аджире Мурадова 27 год., с. Кестенджик Добричско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова

80. Сипи ми вино да пия, девойко – Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

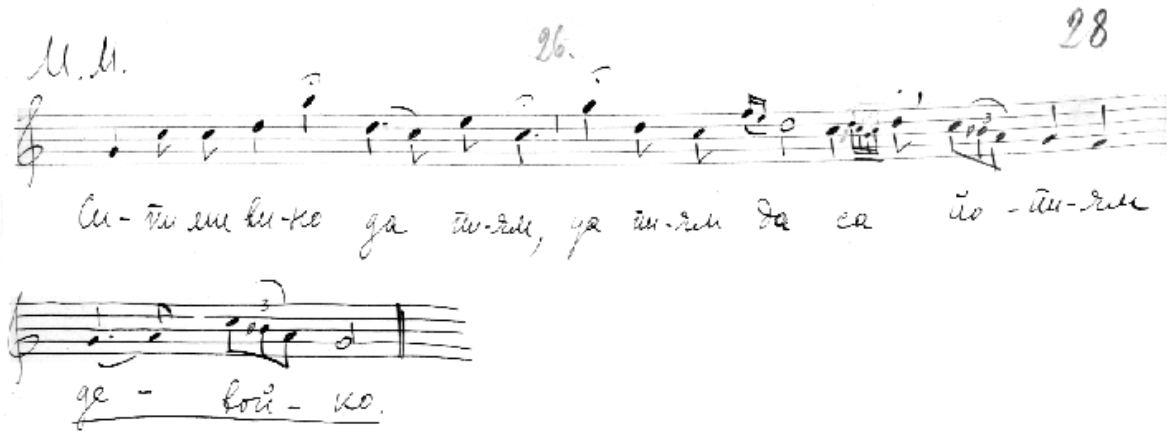

Сипи ми вино да пиям,
да пиям да са йопиям,
девойко

На скута да ти поседа,
Голко да ти ласкаа
Как еме са другои галиям
Голиям еме са, малиям.
Любено еме ти предиме

Кеми са кодри лёпали
Из алмоно косаче,
Дритене му еме продали
На ранич ти еме истиле

Пята отъ (Хатиджа Исенова, 50 год. и Аджира Мурадова, 27 год.) с. Кестенъ-дере, Девлекенско, юлий 1928 г.
Записала Р-Д. Кацарова.

81. Галихме са, пиленце – Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

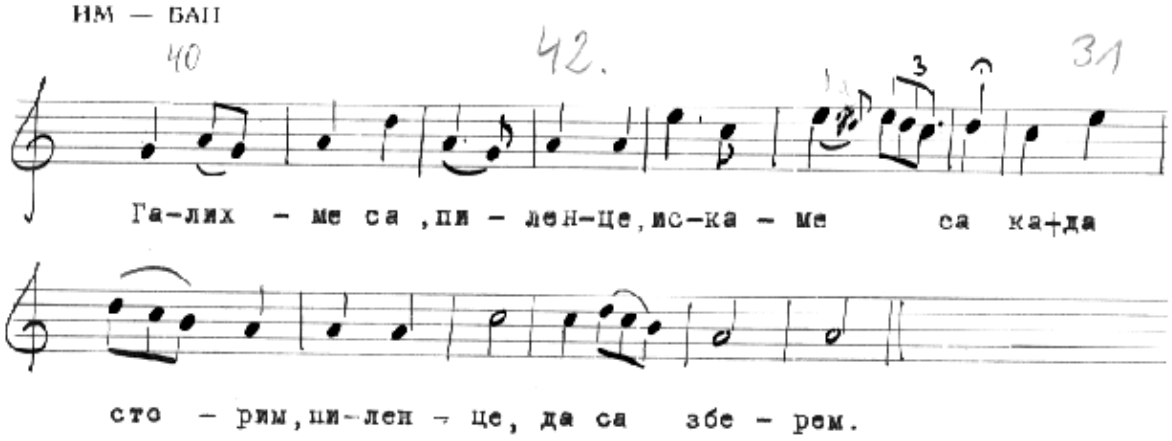

Хатидже Исенова 30 гр. и Аджиде Мурадова, 27 год.
Пели:Нурия Асанова и Сабире Байрямова.с.Кестен,Дъовленско.Записала Р.Кацарова,юли 1928 г.

82. Росице, руса девойко – Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

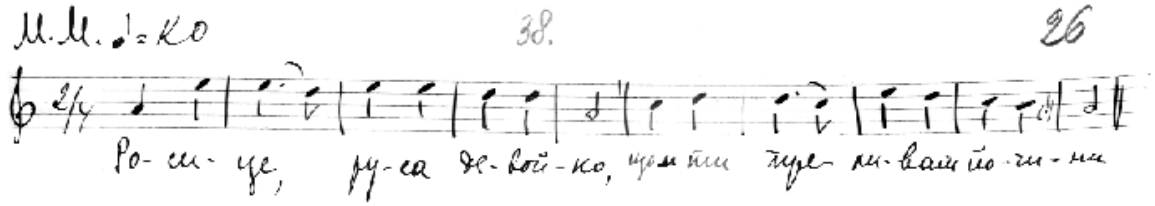

– Росице, руса девойко,
Що ли ти тремват почини?"
– Тремкат си ми поатнице,
Че гимам либе капитар,
Капитар, майко мейданва,
Въф сонч го бях сонило."
– Росице, руса девойко,
Чем за си дойде позна ли щеш?"
– Позна ще го си, поатнице,
На сиво коньо ѣхаше,
На сиьо седло седеше,
Чохъка руба носеше."

Жена от Хатидже Исенова, 30 год., Аджире Мурадова, 27 т. с. Кестендурмъ, Бековенско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Кацарова.

83. Сали е рано подранил - Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

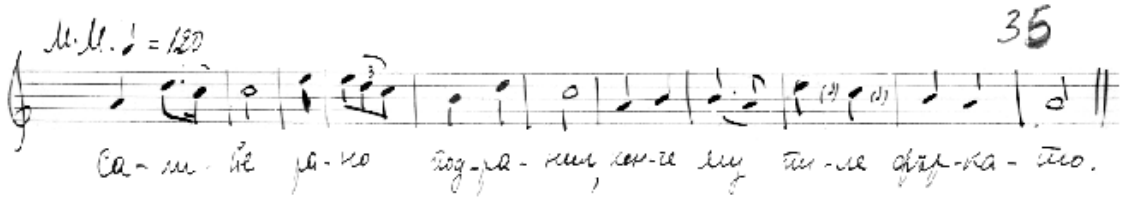

Сали е рано подранил,
Когге му тиле фъркато
Дъба ли йочъм горище
Лйице ли слонце горяще.
Сали ей елеле йоли коля
Тай ей ли сюдна потсечка
Илади скъта чевреста
Та йоцука знойгока
Илади гребен филдишен
Та ей раесса перщеня,
Перщеня, ваньл карагюс,
Лейко ей не земам сиевдона,
Дано до косъм йокайем
Ако ей земам сиевдона
Дано до поче порастем."

Текста отъ Хатидже Исенова, 30 год. и Аджире Мурадова 24 год., с. Кестендурмя, Джанкойско, юлий 1928г. —
Записала Р. Д. Кацарова.

84. Ситна йе роса роснала - Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

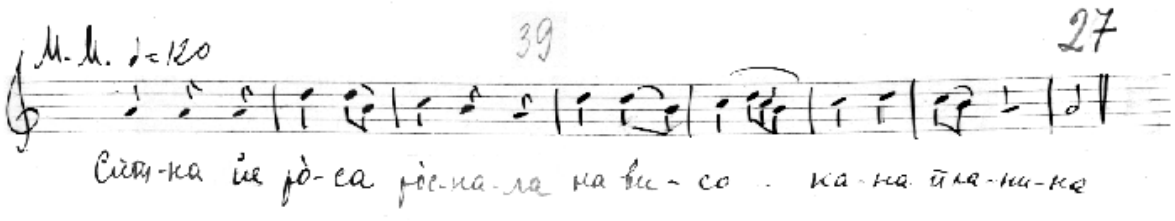

Ситна йе роса роснала
На високана планина,
Лехен* ли вятер дуеше,
Асаню чалакъ** друлеше,
Чобанчък йофце пасеше
Йовшия найреш мамеше,
Мойсен бе йовек най-найреш
С каносаните ялози,
С сребросаните рочкове.
Йовек вакъл каракоъ
Ялми минеш троас село
Високе дворци главата,
Чий йе тъ питат момите.
Дренек ли тий йе сайбия?
Тък ти ли речи, йовеке
Ни ли е дренек, ни йовек
Йовсаа са збира торнова
Да си са дрени и плави.

*) Лехенъ – бързо
**) Чалакъ - кърпа намотана около главата.

Пята отъ Хатидже Исенова 30 год. и Аджире Мурадова, 27 год. с. Кестенъ-Турско Добруджанско, юлий 1928 г. - Записала Р. Д. Каварова.

85. Торнала мома на врис на вода - Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

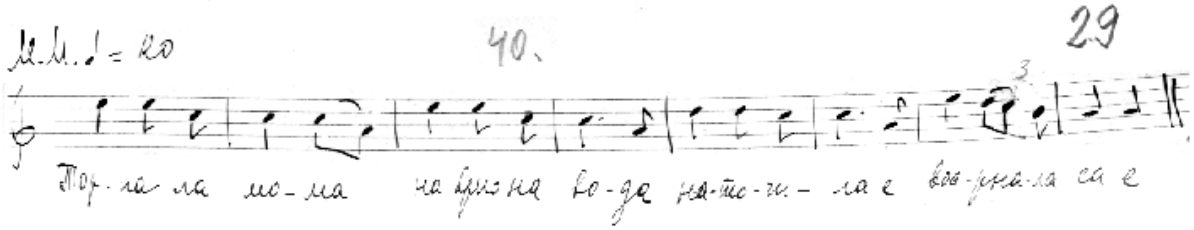

Торнала мома на врис на вода,
(натопила е, гознала са е)
Изпорела са е, посъбрала е,
Че я притеча млад и млад,
Че ѝ заличка бяли харкалии,
Че ѝ йоблюби черпни ѝчи, (х
Че ѝ раскърши тънчана снага.

Взета от (Сатидже Исенова, 30 год. и Аджире Мурадова, 27 год.) с. Кестендере, Джанкойско, през 1981 — записана Р. Д. Кацарова.

86. Триста са пушки пукнали - Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

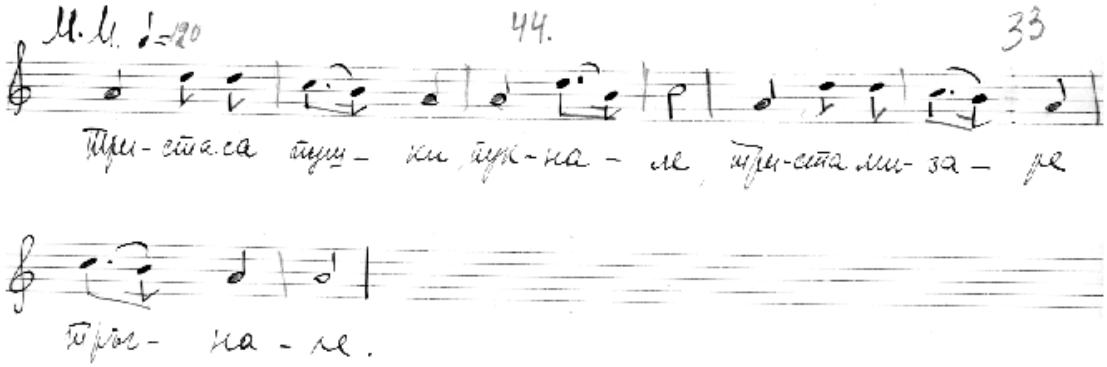

Триста са пушки пукнале,
Триста лизаре пръснале,
Три ли са майки плакнале
Мехмедова майка най-луде.
Мехмед ѝ лекар продума:
– Майчинко мила, майчинко,
Защо ли плачеш, майчинко?
– Как да не плача, синоле,
Дете ли плаче ф хълмана,
Люде плаче ф сарае
Гюрдене блеят ф кешан,
Конче ржи ф ахъра.
– Конче, майко, продайте,
Синко, майко, продайте
Детенце да ли искупи,
Любено да ли изкупи.

*) лекар – доктор
**) кешан – пещера
***) ахъра – двор

Пята от Хатидже Исенова от с. Кестен и Аджире Мурадова, 27 год. от с. Кестен, Джебелско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Кацарова.

87. Ясно е слонце огряло - Хатидже Исенова, Аджире Мурадова, с. Кестен, 1928 г

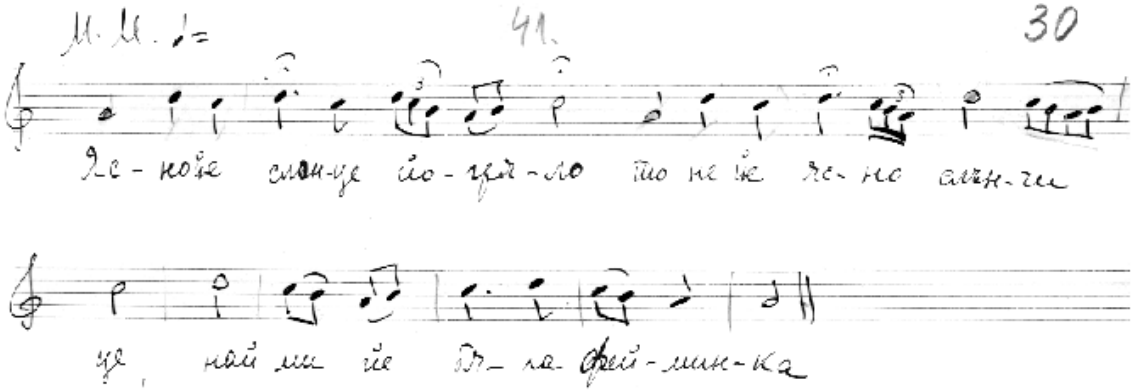

Ясно е слонце йогряло,
То не не йе ясно слонгнце,
Чай ли йе бяла фрейлинка.
Махни са, махни юначе,
Пред мойса горни вратинки
Слнгца да ти да бёрем,
Йолчеш ли китка мирисенш
Йли мене да си стоменш,
Чиаче мудо илиадо."
"Камне ле майри хубава,
Йолчеш ли идеш на бёза,
Йогёйки ли сё вооф тиебе."

Хората от Хатидже Исенова, 30 год. и Аджире Мурадова, 27 год. с. Кестендурмиш, Девлекенско, юлий 1928г. – Записала Р.Х. Кацарова

88. Ала имам снашка – Хатидже Исенова, с. Кестен, 1928

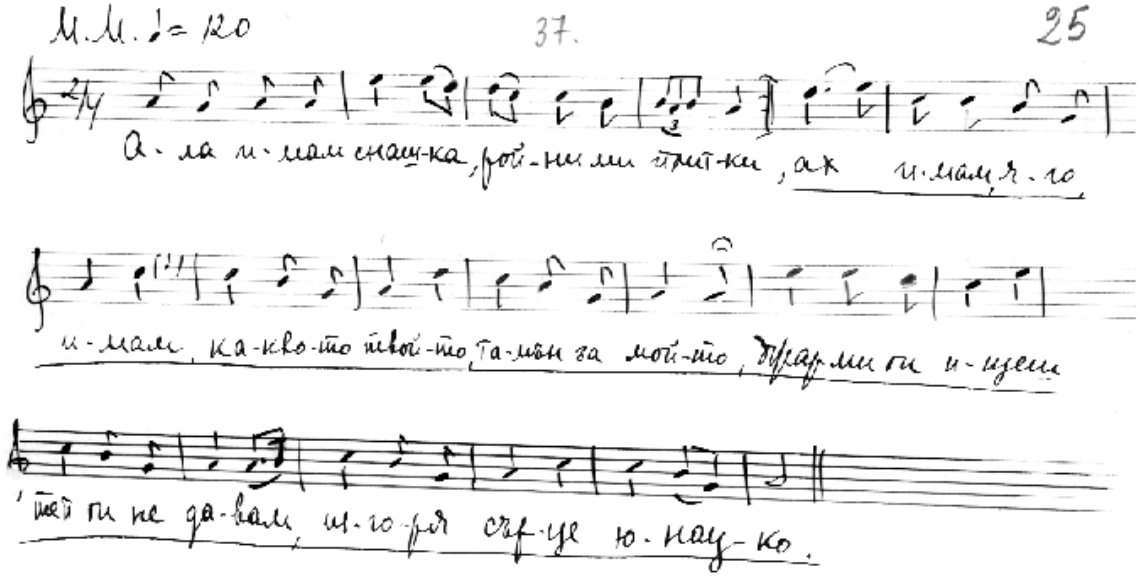

Ала имам снашка,
Ройни ли тлитки,
Ах имам, яго, имам,
Каквото тъйто,
Тамън за мойто
Дърф ли ги идем,
Тъй ги не давам,
Изгоря сърце юнашко.
Ала имам лице
Стамболско бяло.

Нота от Хатидже Исенова, 30 год. с. Кестен, Дедеагачко, юлий 1928г. – Записала Р.Д. Каварова

89. Севдалино моме – Хатидже Исенова, с. Кестен, 1928 г

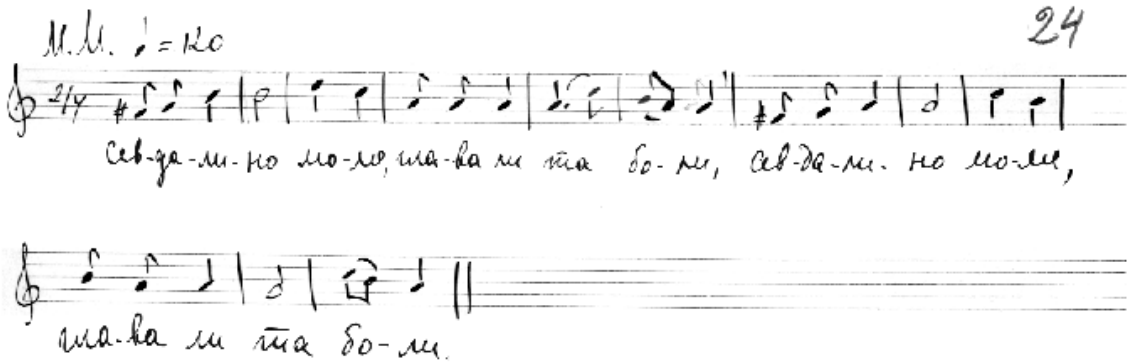

Севдалино моме,
Глава ми та бòли
Не ма глава бòли
Ни ма сърце грèйе,
Ами си ми е болно
Кои сила не даде
На вредан делия,
Ами си ма даде
На 'ерлашка лишка*.

* лишка – момче

Пята отч Хатиджа Исенова, 30 год. с. Кестен-Ирик, Девленско, юлий 1928г. - Записала Р.Ж. Кацарова

90. Девойко, мари хубава – Кибре Афузова, с. Кестенджик, 1928

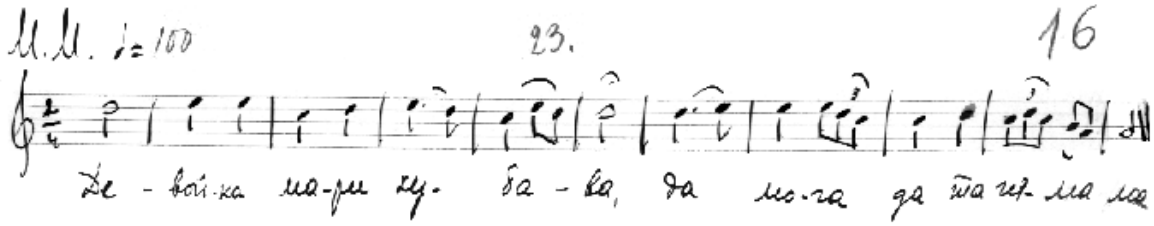

– Девойка, мари хубава
Да мога да та тамама
Ме село да та изведа,
Във гора да фоведа,
Тихичко да та попитам:
Колку си нишан дърпала.=
– Юначе мъдо и млади
Кърк бир съм нишан дърпала,
И друк ми ябе да догде
И него мисличи да корнам.
– Девойко мари хубава,
Мночко си думан имала
Думане кена не правят,
Венчане люде раздялат,
Главеня люде развращат.

Пята от Кибре Афузова, 55 год., с. Кестенджик, Девлетско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Казарова

91. Селим е меджьо збирал – Кибре Афузова и Фатме ..., с. Кестен, 1928

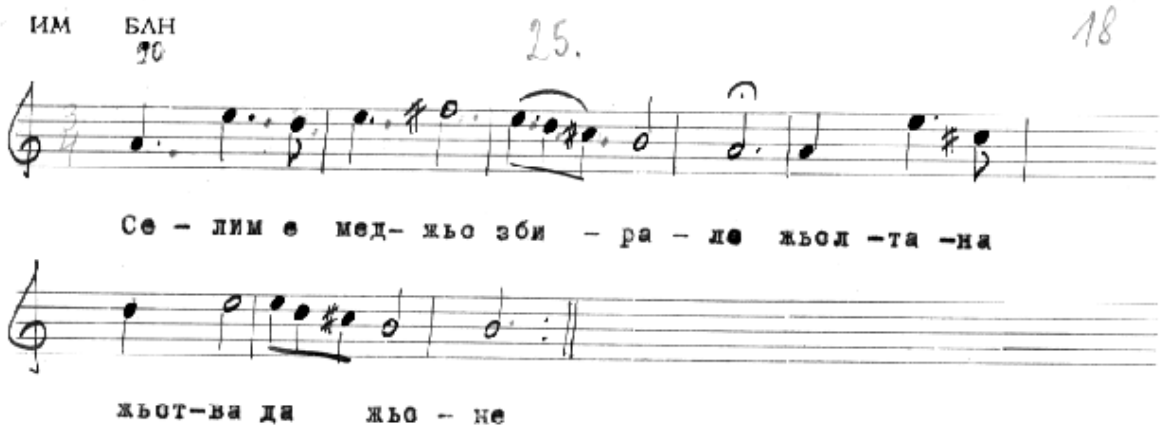

Кибре афузова, 55 год., и фатме Йусуфова, 36 год.,
Пели:Нурия Асанова и Сабире Байрямова.с.Кестен,Дьовленско.Записала Р.Кацарова,юли 1928 г.

92. Не фалем ти са, юначе – Найбие Йусуфова, Фатме Тамрова и Нурие Асанова, с. Кестенджик, 1928

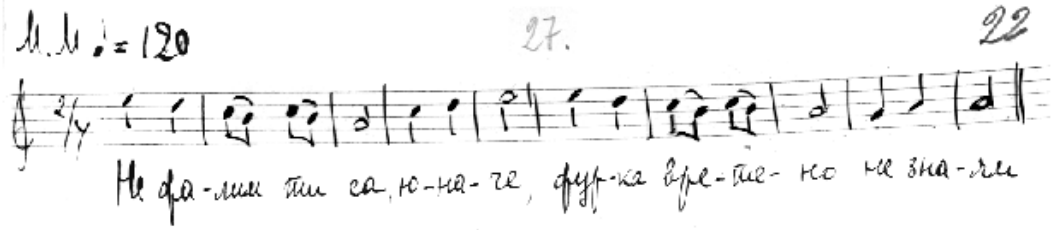

Не фалим ти са, юначе,
фурка времено не знайм
На рудан не съм сядала,
На етак не съм си сядала
На дарак не съм влачила.

Пята отъ Найбие Йусуфова, Фатме Тамрова и Нурие Асанова, девойки, с. Кестенджикъ, Дьовленско, юлий 1928г. – Записала Р. Д. Кацарова.

93. Легнала мома – Найбие Исуфова, Фатме Танрова(?) и Нурие Асанова, с. Кестенджик, 1928

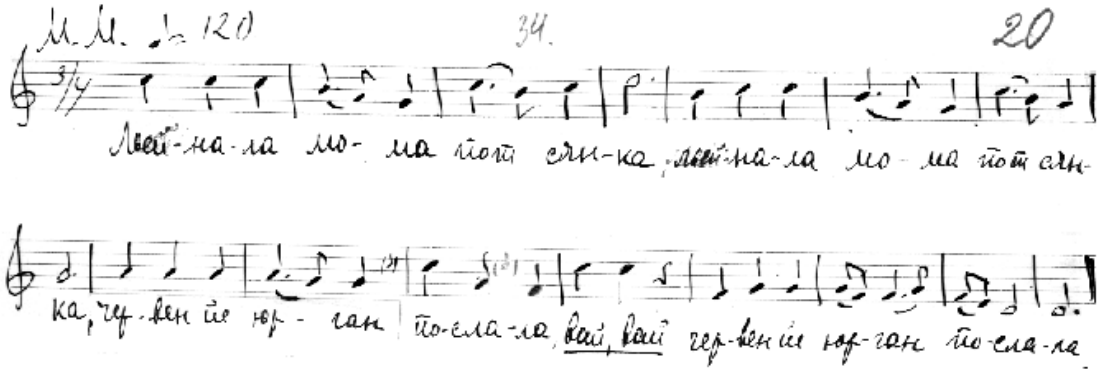

Лейнала мома пот сянка,
Червен ѝе юрган послала,
Подолу къдрѝ тройца,
Тройцана съ ѝердени.
Червенък мина, замина,
Потфърли блана ябълка,
Сърмънък мина, замина,
Потфърли поарстен еребърен
Забиѝи мина замина
Юблюби творни ѝочиѝки.
Койну потфърли ябълка
Три годин затвор щъ лери,
Койну потфърли поарстенен
Пет годин болен щъ лери,
Койну юблюби ѝочиѝки
Я ща със нея да ида

Пасно да дойдеш, юначе,
Хамиде ша ти ѝостеля,
Дръх хамидето юргане,
Дръх юрганцено ломиче,
Домомчено юначе.

Пята отъ Найбие Исуфова, Фатме Танрова и Нурие Асанова, девойки. с. Кестенджикъ, дѣвлетово, юлий 1928 г. — Записала Р. Х. Каназова

94. Каде си сама торнала – Нурие Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, 1928

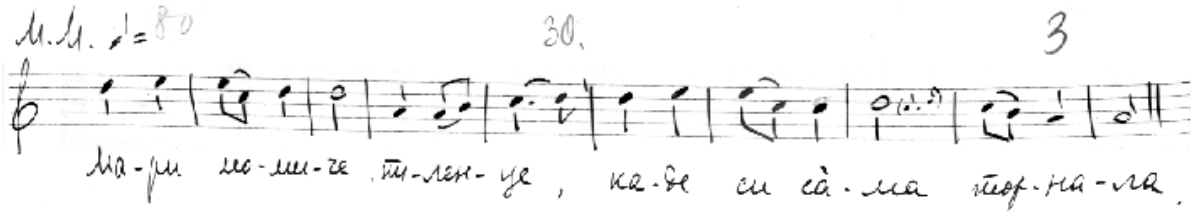

– Мари момиче, тиленце
Каде си сама търнала?"
– „Търнала съм си юначе
сами сама да се продавам."
„По колко ти е тароса?"
– „Тароса ми е, юначе,
Стотинка чевли ялачни
И тристa бъли грошове.

Взета от Нурия Асанова и Сабире Байрямова, девойчета, с. Кестендурлич, Дъбовленско, юлий 1928 г. Записала Р.Д. Кацарова.

95. Каленфирко дилберко, ти червена ябълко

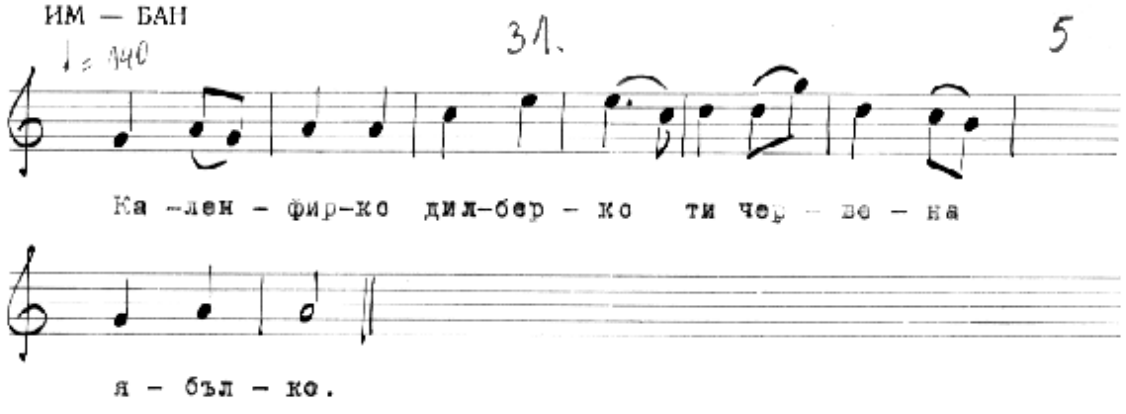

Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, Дъбовленско, юли 1928 г.
Записала Р. Кацарова.

96. Китчице, мари, китчице – Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестенджик, 1928 г

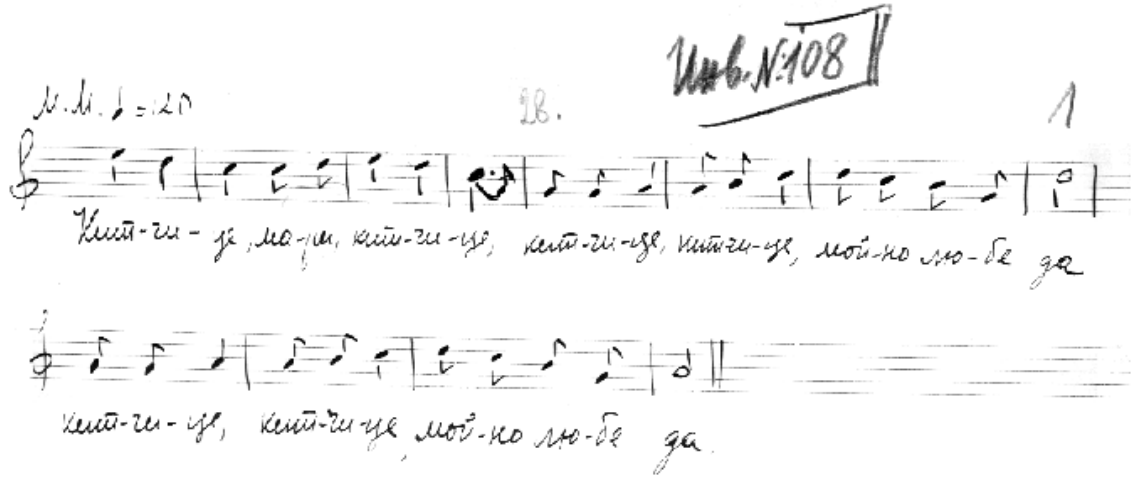

„Китчице, мари, китчице
К. ичице мойно любе да
Дай ми нощ да са побадам,
Че имла мойи кубани.
Китчице, мари китчице
Кой та е садйи и прашчи?
„Садило й было момче
З бяли ма роки садеше,
С тенки ма бретки прашеше,
С сворни ма йочи гледаше."
„За в дюкян ли се китчена?
Пустината наша макала,
Че имла моми кубани,
Не знаячи момци да галячи.
Китчице мари китчице,
Китчице, мойно любе да,
Дай ми нощ да са побадам!"
„На ти нощ мари, на ти нощ,
На ти нощ да са побадай!

Това отч. Нурия Асанова и Сабире Байрямова девойки, с. Кестенджик, Добруджа, юлий 1928 г. — записала Р. Д. Кацарова.

97. Мари момиченце, ни мало, ни големо

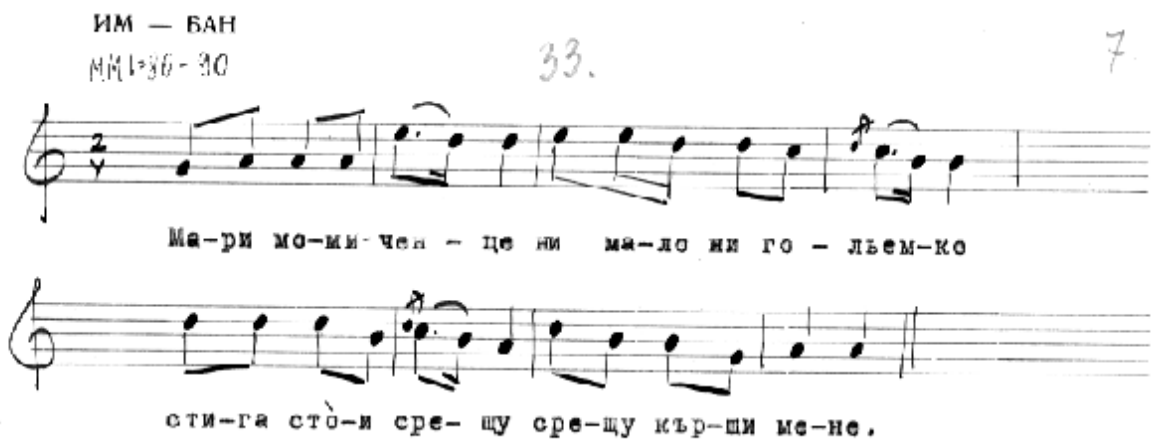

Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова.с.Кестен,Дьовленско,юли 1928г.
Записала Р.Кацарова.

98. Моме, моме, малка моме – Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестенджик, 1928 г

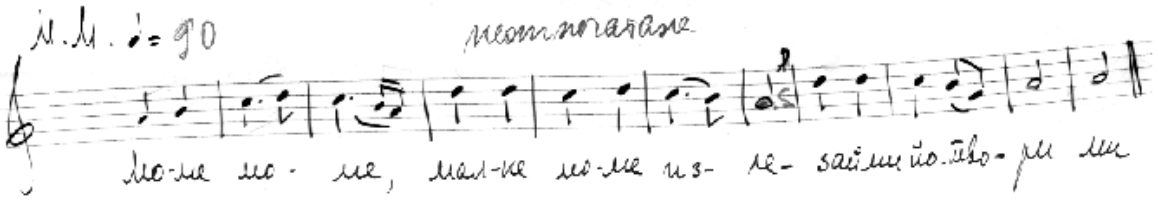

Моме, моме, малка моме,
Излезай ми, поговори ми,
че съм риска по ръкава.
Вятър дуе, мене мрази."
"Вей ти порти, бутни френи,
вей ти Дорие, сред от конье,
вей ти ясли, метни френи,
вей ти скали пъкани са"

Пяли Нурия Асанова и Сабире Байрямова
девойчета, с. Кестенджик, Дьовленско,
юлий 1928г. – Записала Р.Д. Кацарова

99. Сечером темна е могла – Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, 1928 г

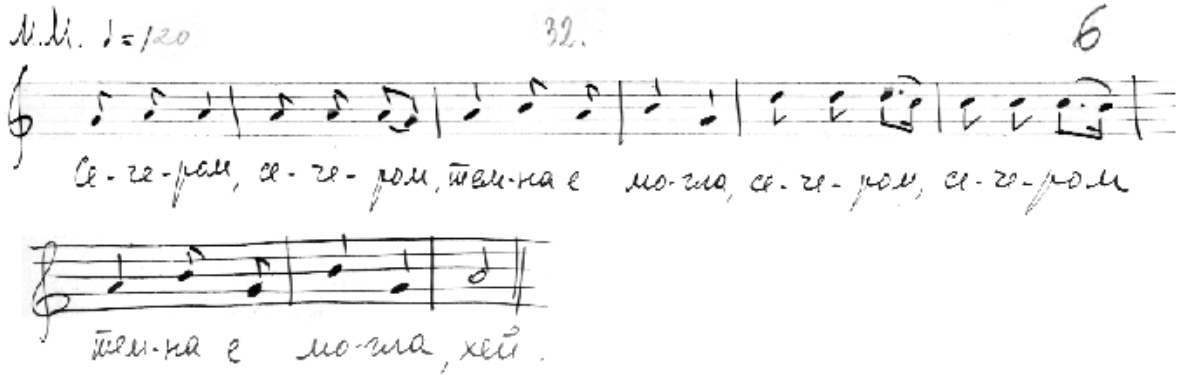

Сечером (к) темна е мъгла
Из мъгла до три девойки
И тримо орели дарцери,
Вдяна з друга думаше.
Ти фатиле ти луда миси
Да галиш моено брата,
Той на мен сичко на пути.

Това пее Нурия Асанова и Сабире Байрямова
девойчета, с. Кестен, Дервенско,
юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова

100. Я га си одий надолу – Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестенджик, 1928 г

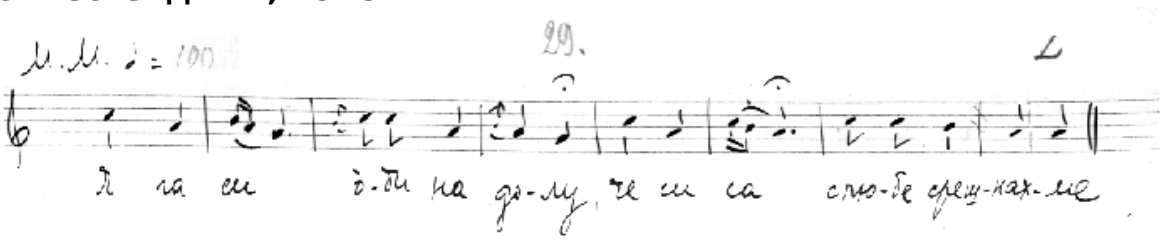

Я га си ѝди на долу,
че си са слюбе срещнахме
Из ръкова носи кичица.
Пусни ма, пусни юначе
Да прѣстя майка, дубайко
Да затворячи си тенѐрки.
Ноти тенѐрки си полводна
Полводна черни ѝочинки.
Ѝобмиби черни ѝочинки,
Ѝотхала беши будѝлица.

Пята отъ Нурия Асанова и Сабире Байрямова девойчета, с. Кестенджикъ, Дьовленско, юлий 1928.

101. Залюляла са Юрдана – Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестенджик, 1928 г

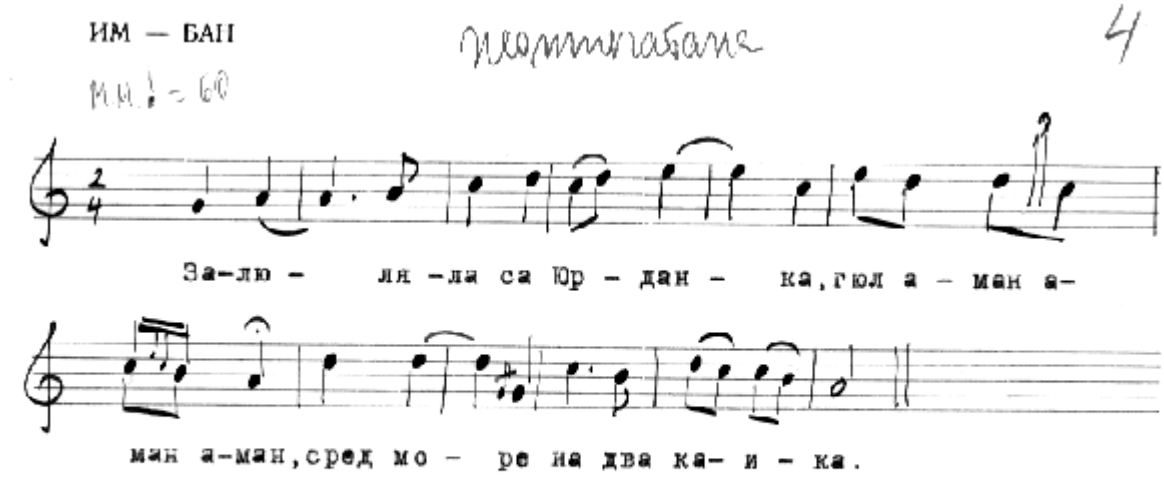

Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова. с. Кестен, дн. Ясен (Кемпир), Дьовленско, юли 1928.
Записала Р. Кацарова.

102. Юнако, вакло юнако – Шаиде Исуфова, с. Кестенджик, 1928 г

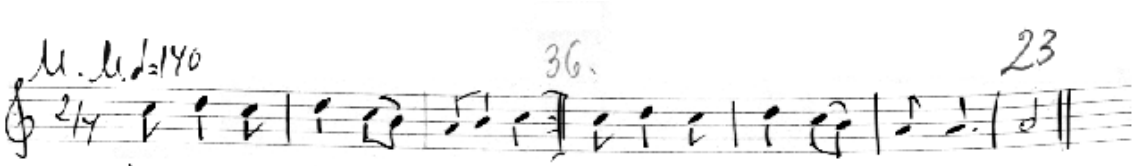

– Юнако вакло юнако,
кога заградиш конака,
Як ли одривай кафезье
По фрясче мисляи да ходаи,
Кесечено да са черкней."

– "Моме и мари хубава,
Кога ли сковеш ръкаве,
Як ли удривай кенаре
По ръкаве мисляи да ходеи."

– "Юначе худо и младо,
Ле ти съм ходил ор конака
Ле ти съм видел дюменен
С алтонекине портиди,
З люлюшекине прагове,
На три полиди кабиди
На три качаре качурки

Жена отъ Шаиде Исуфова, 40 год. с. Кестенджикъ Добричско, юлий 1928г. Записала Р.Д.-Кацарова

103. Майчинко, мила майчинко – Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев и Тефик Реджепов, с. Кестенджик, 1928 г

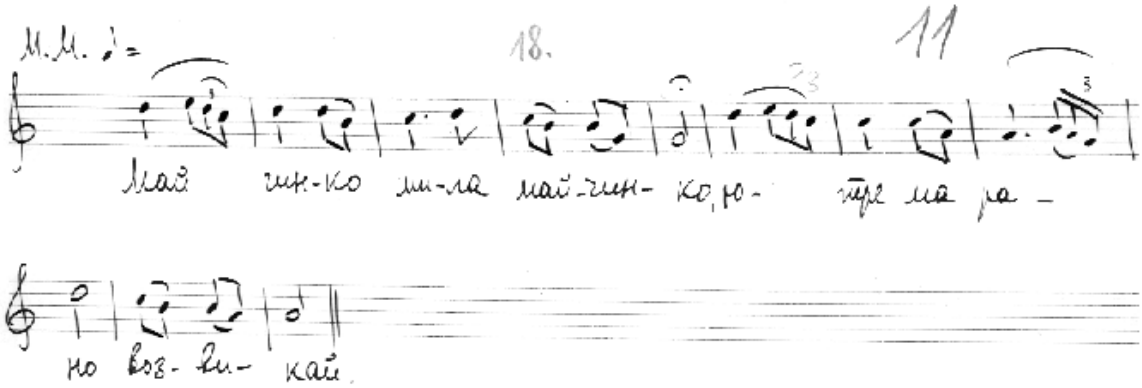

Майчинко мила майчинко,
отпре ма рано възникай
водица да ти донесам
да ма, майчо, проводиш
На шурвана мечтица,
усолтана чешмица да умеям.
Умокахме, колко жлокахме
слътна са роса падаше
тъмна са мъгла падаше
под високата планина.
Сетне си майчи мъдрина
рука ме после постана,
пътьом я жолтиш пътуже.
Тай си пристигна градиче,
градиче я фана сарока.
Взимо пита камен предума:
„Пусни я, пусни, градиче,
го сите си сестри и брате."
Градиче сътна до плаче:
„Лох си ми сестра, лак си ми,
зъмни ми, сестро, пущикана
тъй да ма, сестро, пущеш."

Пята отч. Йусуф Халилов, 45 год.
Мехмед Гугушев, 40 год.
и Тефик Реджепов
21 год. с. Кестенджик
Дъбленско, юлий
1928 г. – Записала
Р.Д. Кацарова

104. Заспала дилбер девойка - Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев и Тефик Реджепов, с. Кестенджик, 1928 г

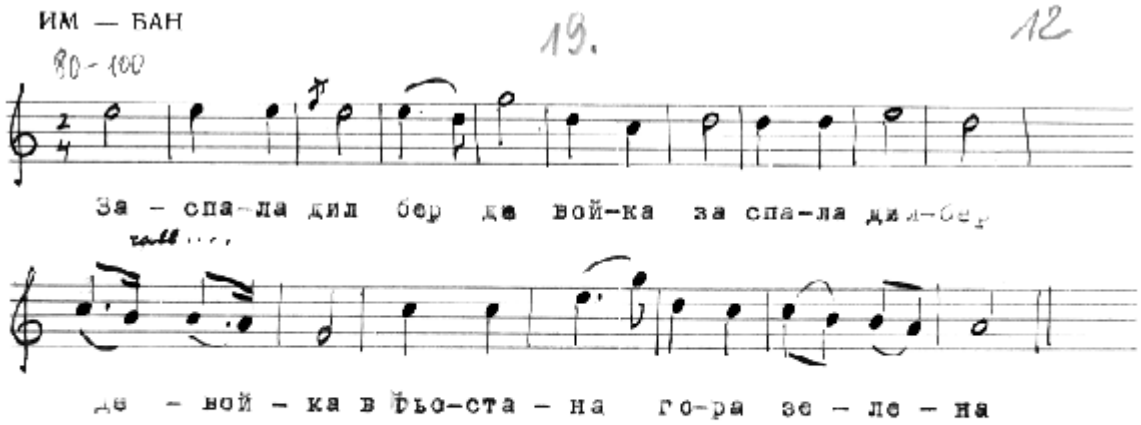

Юзуф Халилов, 45 гр., Мехмед Гугушев, 46 гр., и Тефик Реджепов, 21 гр.
Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, Дьовленско. Записала Р. Кацарова, юли 1928 г.

105. Я поизлизай, Яно мари, на куле, на дилбер калинджа – Йусуф Халилов, Мехмед Гугушев и Тефик Реджепов, с. Кестенджик, 1928 г

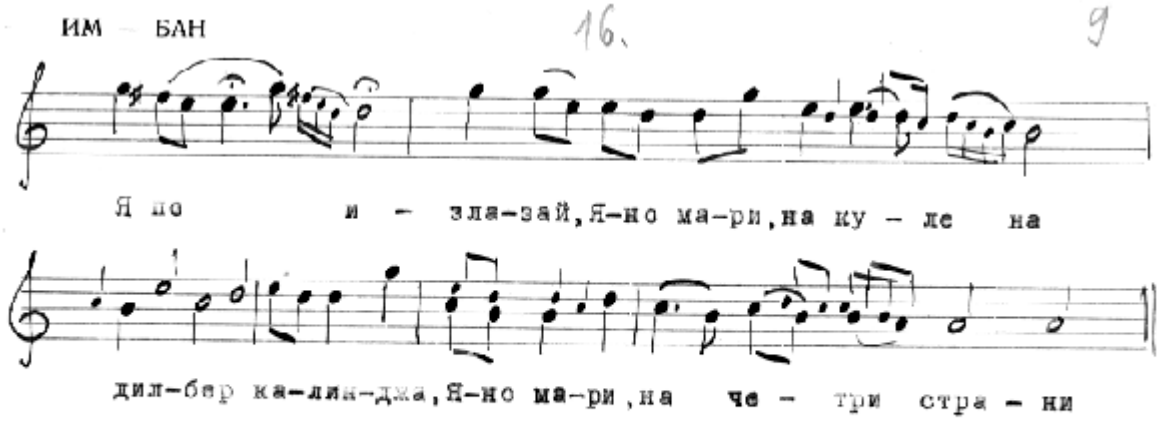

Юзуф Халилов, 45 гр., Мехмед Гугушев, 46 гр., и Тефик Реджепов, 21 гр.
Пели: Нурия Асанова и Сабире Байрямова, с. Кестен, Дьовленско. Записала Р. Кацарова, юли 1928 г.

106. Алие, любе, Алие – Джамие Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

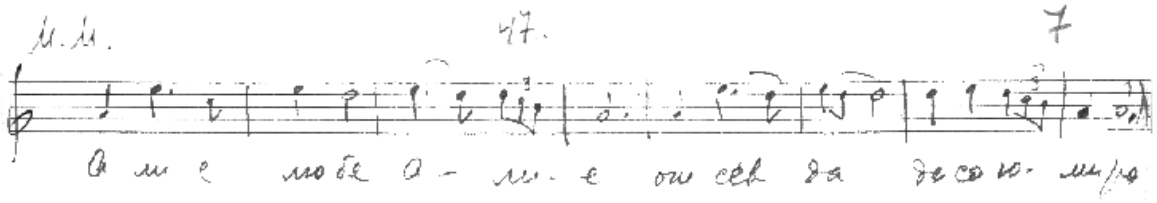

Алие любе Алие,
От севда да са юмира,
Ти ли ще лани умреча
Али съ лей никак не прави.
Самъ си сланам и вейнам
Тълко ли лице почерня
Тънка ли ендъшка невеста
Лице ли сиво песъня.

Това отг Джамие Брахимова, Таибе Асанова
Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева
девойки, с. Мугла Дъбленско, юлий 1928 г. – записа
ла Р. Д. Кацарова

107. Али паша е кондисал - Джамие Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

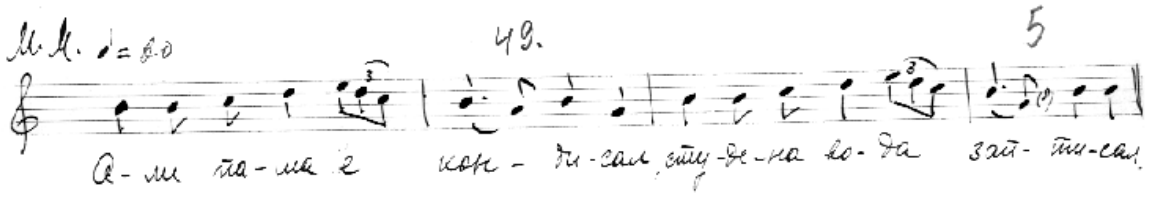

Али паша е кондисал
Студена вода зайтисал
Зелен габър йе отянал,
Шефтерето е ачтисал,
Кой как минава пресава.
Уренин кафлаисова,
Кефтери мюрлаисова.
Али паша йе заплакал:
– Да гимам сичке испутен
На ахер да го пръвода."
Дъщеричка му викаше:
– Бъкчи ми, бубо, не плачи,
Зарчай, бубо, горчай
Гаушова руба, кибрито,
На сефер ще я пръвода."
Ахперено е здумовал
– Яко е бакъл гаушец
Дали е гауш мюлица,
Или е гауш котле."
Ахперено е здумовал
– Адъте да я отведем
При край пазаря в дюкяна:
Лъко е фане у пазлак
Че ми е гауш котле,
Лъко е фане у вале,
Че ми е гауш мюлица.

Пята отч. Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева девойки, с. Мугла Девакенско, юлий 1928 г. Записала Р.Д. Кацарова

108.Аман си рекох, майчинко - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже

Алиева, с. Мугла, 1928 г.

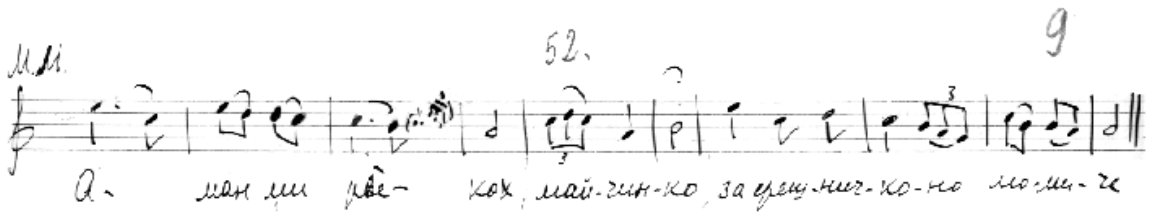

Аман ми рекох, майчинко,
За срещничконо ломиче
Мъсец е капре седело,
Дойѝ ми дъла избелѐ
Дур да ми тънка ѝзрастѐ,
Ала йѝ кавàк ѝзлѣло
Йочъм ми пламен горѐше
На кафеѐнко пендуѐре,
На бистричкиѝ дреѐмове.
Стàна девойка нарамѐ
Гюрно ми бѣли хàрмани,
За тѣчи вòда студена.

Това отъ Джамие Брахимова, 23 год., Таибе Асанова, Фер-
же Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева,
девойки, с. Мугла, Джавлакско, юлий 1928 г. —
Записала Р.Х. Кацарова.

109. Анифка потен сборкала - Джамие Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

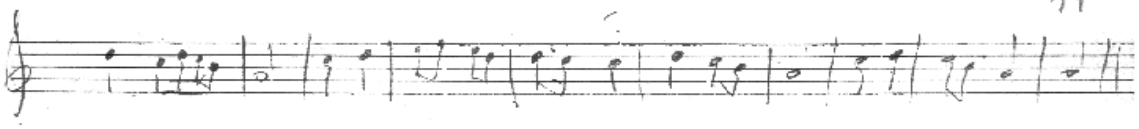

Анифка пашек зъркала
до два ми йотня йофчереки.
– „Селчи алейкин йофчере."
– „Алейкин селчи, Анифо!"
– „Хайде ма йофчар, йодведи
Нис ситнем бахир надолу,
Нис зеленоно ливаде,
Нис червеноно ярове!"
– „Вакла сюрия юсталчи
Тръгла Анифка да довчи
Нис ситнем бахир надолу,
Нис зеленоно ливаде
Нис червеноно ярове.

Пята отъ Джамиле Брахимова, 23 год., Таибе Асанова, Фериде Мамутова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Джбиленско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Кацарова.

110. Атидже, кебар момиче - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Афизе Брахимова и Афизе и Аджире Алиеви, с. Мугла, 1928 г.

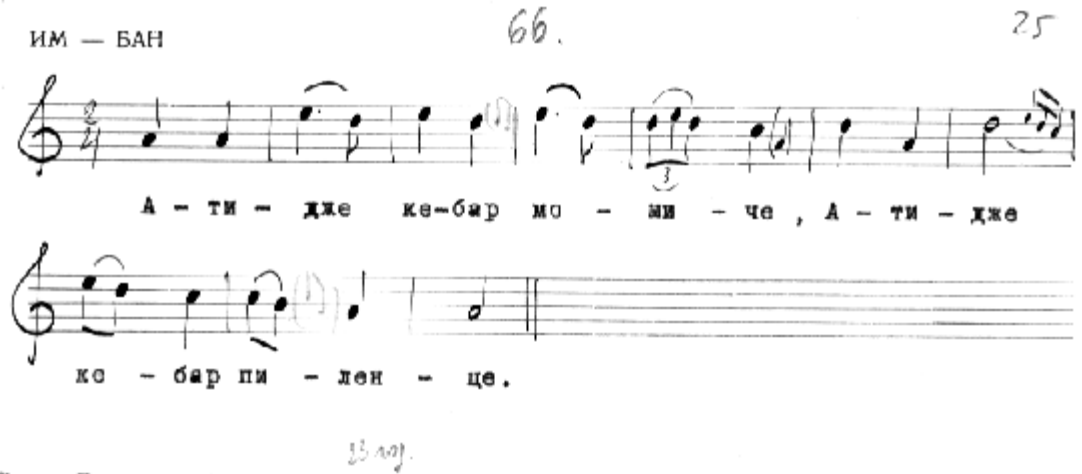

Пели:Джамиле Брахимова,Таибе Асанова,Афизе Брахимова,Афизе и Аджире Алиеви,девойки,с.Мугла,Дьовленско,юли 1928г.

111. Бистра е река текнала – Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928

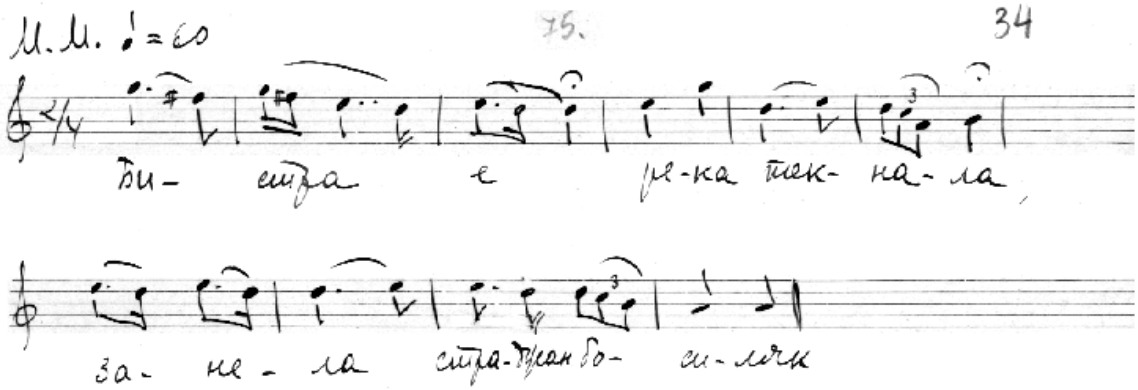

Бистра е река текнала
Занела страбран бомилчк.
Мома ем плюсна ракиня:
– Излезни, майчо, подедни
Бистра е река текнала,
Однеси сраетен бомилчк."

Пята от Джамиле Брахимова, 28 год., с. Мугла, Дьовленско, юлий 1928г. – Записала Р.Д. Кацарова.

112. Текнал е червен чучур – Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928

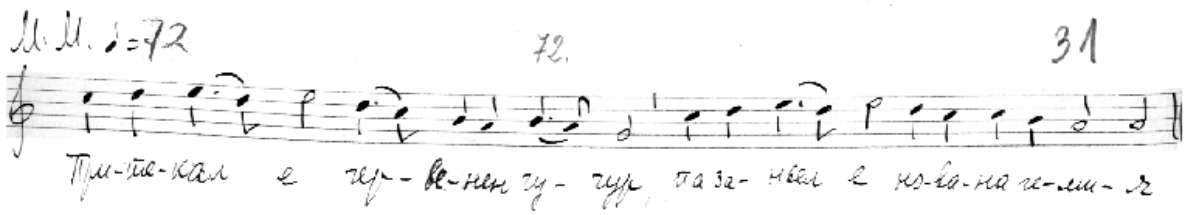

Притекал е червенен чучур,
Та занел е нована гелия
Във гелия люба Сермениич,
Та ливади коиче мердженлиич
Та расече скована гелия
Та мъотна фконен абдалиия
Та откарши трачка селканлиия
Да си кара конен абдалиия:
-„Айде коне, коне ми ибрне
Фкаме село, нова свадба има
Там щем вечер, вечер вечерлеме."

Така от Джамиле Брахимова, 23 год. с. Мугла, Девленско, юлий 1928 г. — Записала Р. Д. Кацарова.

113. Девойка, мари хубава – Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г.

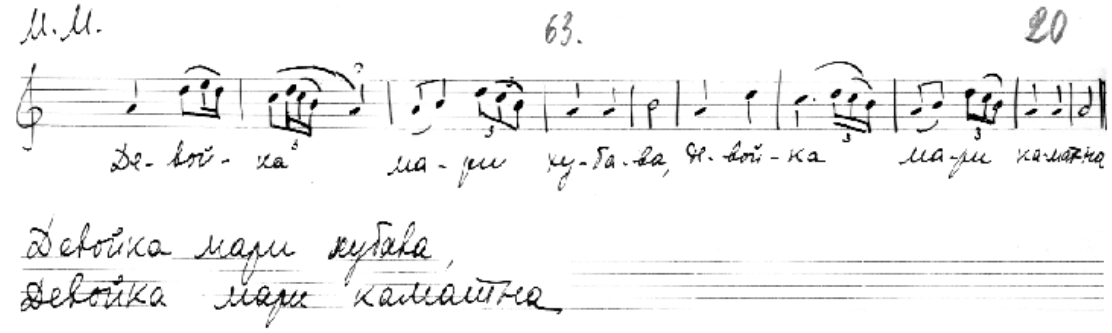

Девойка мари хубава,
Девойка мари каматна

Пята от Джамиле Брахимова 23 год., Таибе Асанова Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Деветско, юлий 1928 г. – записала Р.Д. Кацарова

114. Хубав и каматен съм – Фатме Асанова и Джамиле Брахимова, с. Мугла 1928 г.

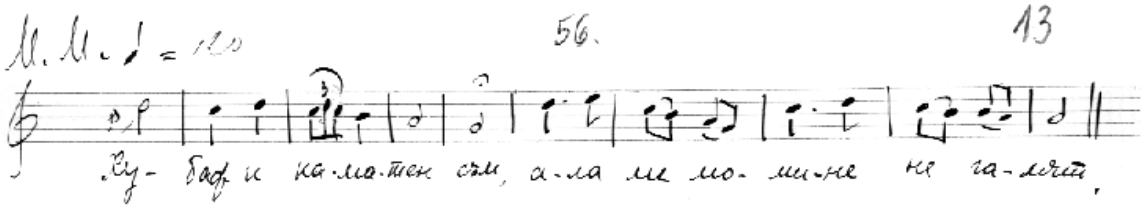

Хубаф и камотен съм,
Ама ме момине не галячи
Йоти съм йаваш коцеле
Мене ма, майчо, еналичта
И я гатъчник да стана
Да ми са мъетинам ф момине,
Да фанам бяла Селминка
За гиберджина ризица,
Селминка нахван, нахвантере,
Баели си ками карашеле,
Бурами търетене грозделе
Трее тъендъере ти ляташе
Морна си коса маневеле
Фъф колчъкя я ляташе —

Пята отъ Фатиме Асанова, 60 год. и Джамиле Брахимова, 23 год. с. Мугла, Девинско, юлий 1928 г. — Записала Р.Д. Кацарова.

115. Исифинка болна лежи – Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

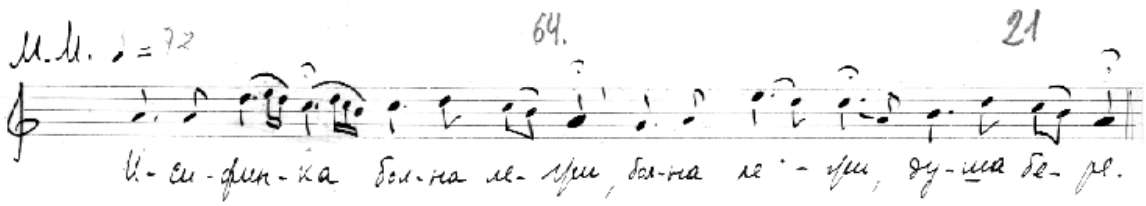

Исифинка болна лежи,
болна лежи, душа бере,
баба йѝ на главата:
– „Стани, стани, Исифинко."
– „Как да стана, мила бабайко,
земя ма е притиснала,
майка ма е приклякала,
да е лъчно да не идам,
че съм бъдна главеница,
Главеница, згоденица,
идете ми повикайте,
Породъци мидурка ми,
Мидурка ми Атиджинка,
да надене мойта рута
да я видим пригнала ли й,
да й прѝдам главеника
главеника згоденика."

Пята от Джамиле Брахимова, 28 год., Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева девойки, с. Мугла, Джебенско, юлий 1928 г. – Запи-сала Р. Д. Кацарова

116. Излези, майчо, погледай - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

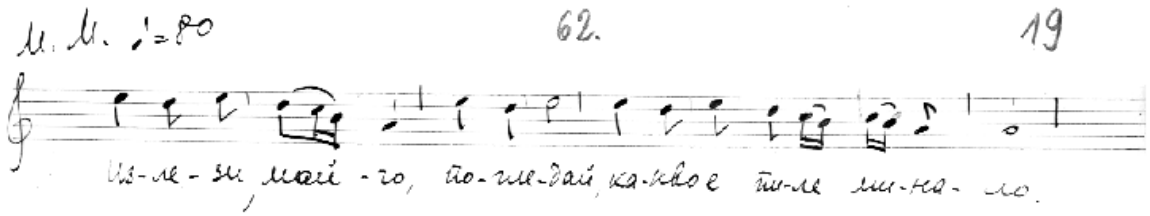

Излези, майчо, погледай
Каквo е тиле минало
Тез бейлицкана планина
Бейлицко конче яхне
Бейлицка руба носеше
Стегни го, майче, пристай го
Ценено ли е, не ли,
Ако са кауре ценено
Да берем биле разделно
Ако са кауре лефтеро
Да берем биле галено

Това очи Джамиля Брахимова, 23 гг. Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, девойки, с. Мугла, Джебенско, юлий 1928 г. — Записала Р. Д-Каудерова.

117. Изряд са поряд седнали - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

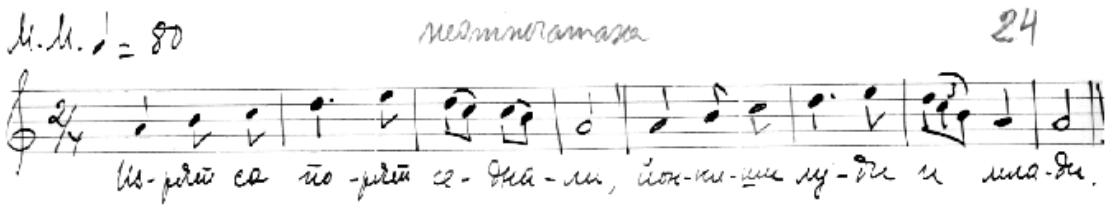

Изряй са горяй себѣли
Йокиши луди и лмади.
Мойно бе либе най-крайно,
Най-крайно майко, най-грозно,
Ала седѣши тевнеше,
Бла чъчеше чърлеше."

Дъщерьо моя майчина
По му са грозно не гледа
Ами му са гледа гмане,
Гмане много гмѣне."

Майчинко, мила майчинко,
Пусто му пило гмане,
Кмане седѣ в дуварѣ,
Изтъчи му дуйнан кѣлове,
Разреба му чила грѣшове,
Зубана ф сандак да гние,
Любено в будрак да чърней."

Ката отъ Дурамша Брахимова, 23 год. Тамъ Асанова Афизе Брахимова, Абдуллах и Хатидже Алиеви, девойки, с. Мугла, Дюлекско, юлий 1928 г.

118. Женилка, пуста чернилка – Фатме Асанова, Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г

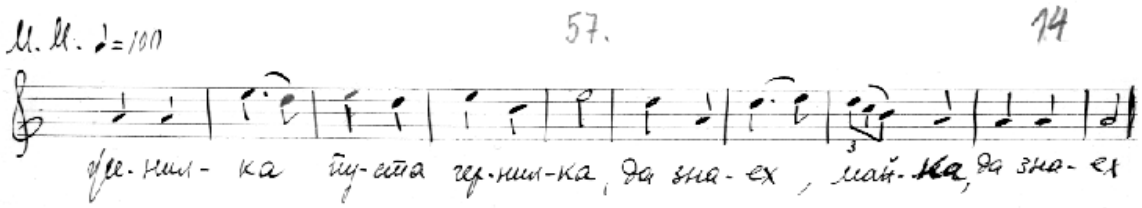

Ченилка пуста чернилка,
Да знаех, майка, да знаех,
Ни ще съ ученях, ни главях
Ченилка пуста теглилка,
Цоти стара баба тегле
Цоти стари жедо повече,
Цоти първо любя най-яче.
Вечером ма бъета да лягам,
Утрино пее да ставам.
Стана девойка, отиде
Нах майчино му дворове,
На портичука и рука:
Изкеи, майчо, йотвори
То ма е било, прежило.

Взета отъ Фатме Асанова, 60 год. и Джамиле Брахимова, 28 год., с. Мурга Джебленско, юлий 1928г. —
Записала Р-Д. Кацарова.

119. Жени са, глави, младо момиче - - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже

Алиева, с. Мугла, 1928 г.

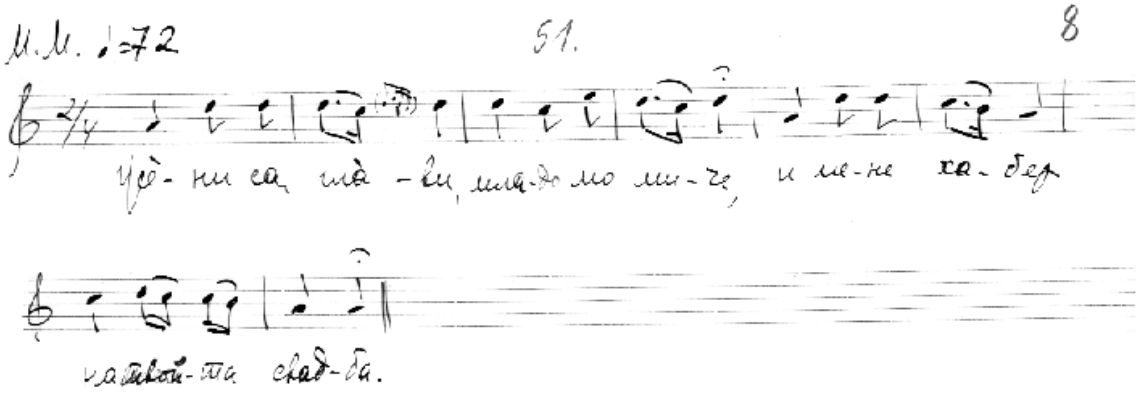

– Уèни са, глави, млàдо момиче,
И мене хабер на твойта свадба."
– Нѝ ще са уèнем, ни ще са главим,
Мене ме мàйка тебè не дава
Че ще мала да ме ма̀даде
Нàс чуждо сèло, на друго мòбе."
– Вна са уèнеш и мене хабер
И мене хабер на твойта свадба
Кон да тѝ дòрем дур го вчеèднѐм
Кон да тѝ вòдим дур до дома тѝ
Кон да тѝ дòрем дàйде ли слезнеш
Срам да тѝ дòрем на пòрвен вечер
Каквè ще вàрнем до друг̀ён вечер
Растай ще тѝ съм за три годѝни
Дòдè ме ро̀дѝ мала момиче
Ако не ро̀дѝ мала момиче
Дàнò пòстанеш млàда вдòвица
Та да ме станеш пàрвично мòбе
Я да тѝ станем пòфтерко мòбе."

Пята отъ Фатмие Ибрямова (23 год.) Фатъ Асанова, Фериде Мамедова, Афизе Ибрямова, Айшире Алиева, девойки, с. Мугла Добавленско, юлий 1928 г. — Записала Р. Д. Кацарова.

120. Майко, майко, стара майко - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Атидже Алиева, с. Мугла, 1928 г.

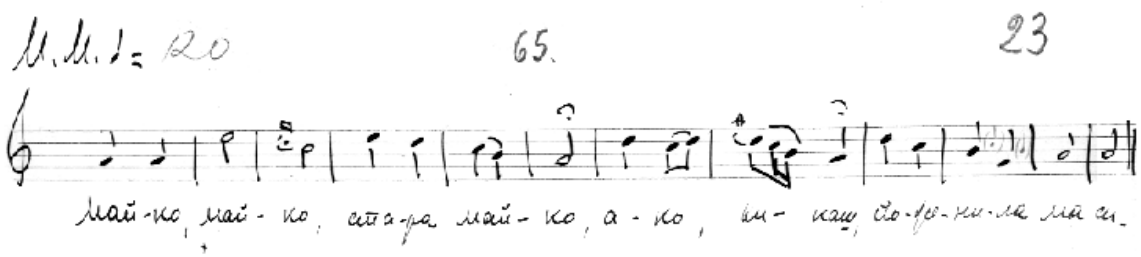

Майко, майко, стара майко,
Ако викаш, йорегнила ма си
Йорегнила йодомила ма си
На нанова стара йобрадатничище:
Воз двор, низ двор върви най по кучетище
В бубракана сейне кайно котленище,
На скутай му сетнам кайно на гърлади,
На рака му лъгнам кайно на сухари.
Брадище му бъка на йостро фрънище,
Душнце му бие на гнило мешище,
Дено си е милайко, так си ме милайко:
Воз двор ме двор йоди кайно нодадуния,
В бубракана сейне, кайно наведуния,
На скута му сетнам, кайно на органи,
На рака му сетнам кайно на йестъче,
Душнца му бие на хитър босилък.

Пята отъ Джамиле Брахимова, 23 год. Таибе Асанова, Ферде Мехмедова, Афизе Брахимова и Абдуре Алиева, девойки с. Мугла, Джаференско, юлий 1928 г. — Записала Р.Д. Кацарова.

121. Мари момиченце, ни мало, ни големо – Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

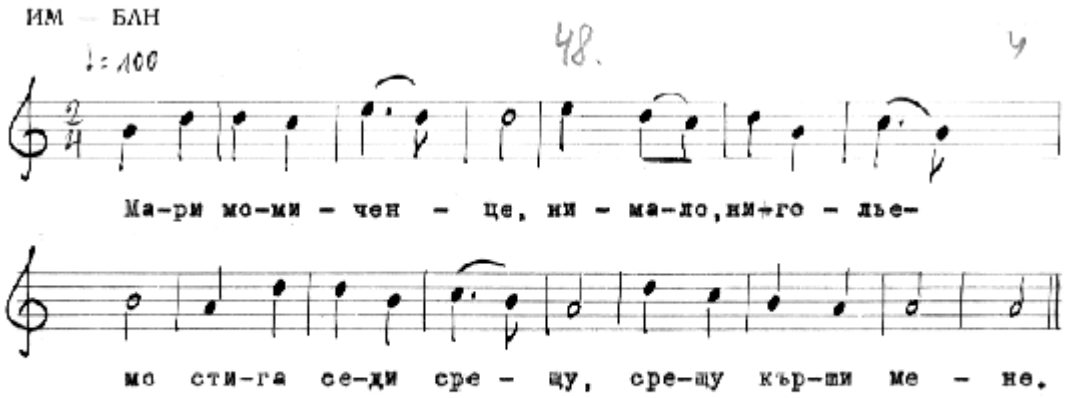

Пели: Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Дъбленско. Записал Р. Кацарова, юли 1928г.

122. Събрали са са, йодбрали – Айше Чаушева и Хатидже Ахмедова, с. Мугла, 1928 г.

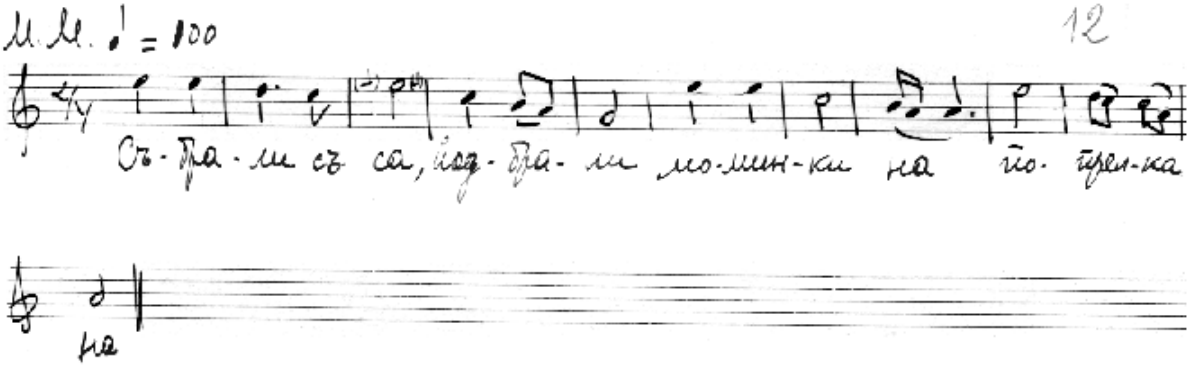

Събрали съ са, йодбрали
Моминки на потренкана
Сидеа, колко сидеа
Йодин са понак разболи
Йоти момски ченги гласове,
Од момско крето смеене.

Пели Айше Чаушова и Хатидже Ахмедова, девойки, юни 1928 Зап. РДК

123. Моме, моме, малка моме - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

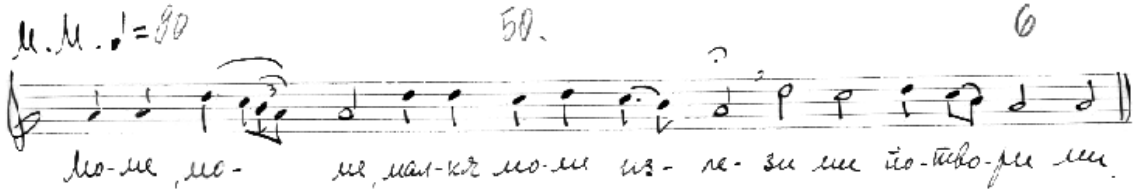

Моме, моме, малка моме,
Излези ми, потвори ми,
Че съм с риска по ръкава,
Вятър дуе мене мрази,
Роса роси, кон ми квасе."

"Бре юначе, мудо младо,
Ей ти порти потворени,
Ей ти дворе, фкарай коня,
Ей ти сками, покачи са,
Ей ти тенџур, мене гледай,
Пални йочи, праћни раки."

"Марй моме, малка моме,
Тая дума немой думай,
Тая дума за ядове,
Извади ша йостро сабле
Сѣсѣк ти ша парчкове,
Изпрати ша пални йочи,
Напълни ша праћни раке."

Това пее Джамиле Брахимова (53 год.), Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Джебленско, юлий 1928 г. – записала Р. Д. Кацарова.

124. Назифе, сестро Назифе - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

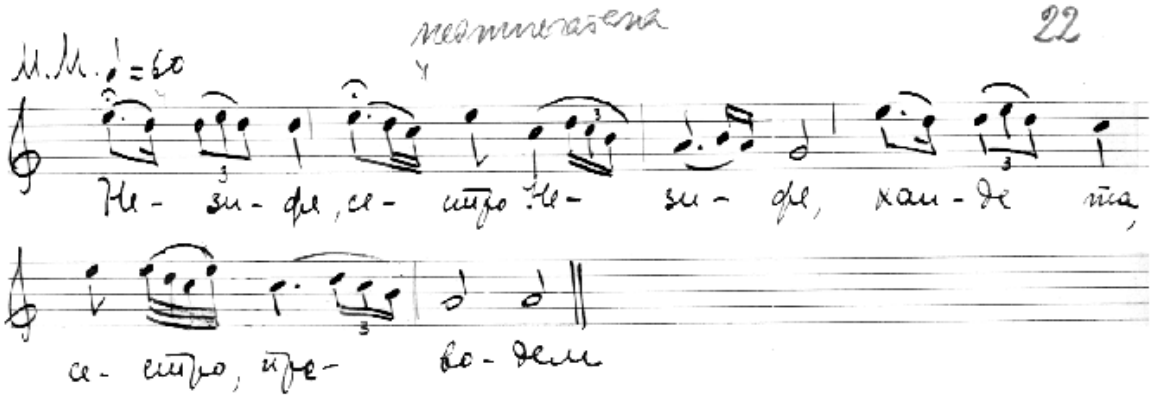

– Незифе сестро Незифе
Хайде та, сестро, преводем
Нак долничкана лакала,
Любчко да ми любидиш,
Ярмакан да му отнесем
Дрилбеки блакни ябълки
Дюкянски черни стафиди.
– Сланме, що Сланме
Дчера съм от там дошлала
И ярмакан носила:
Любенко тие болничко,
Бу боле глава не боля
С лочини дуни не видя.

Пята отъ Джамиле Брахимова 28 год., Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Бюкенско, юлий 1928 г. —

125. Не ходи, момне ле, на вода – Фатме Асанова, Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г

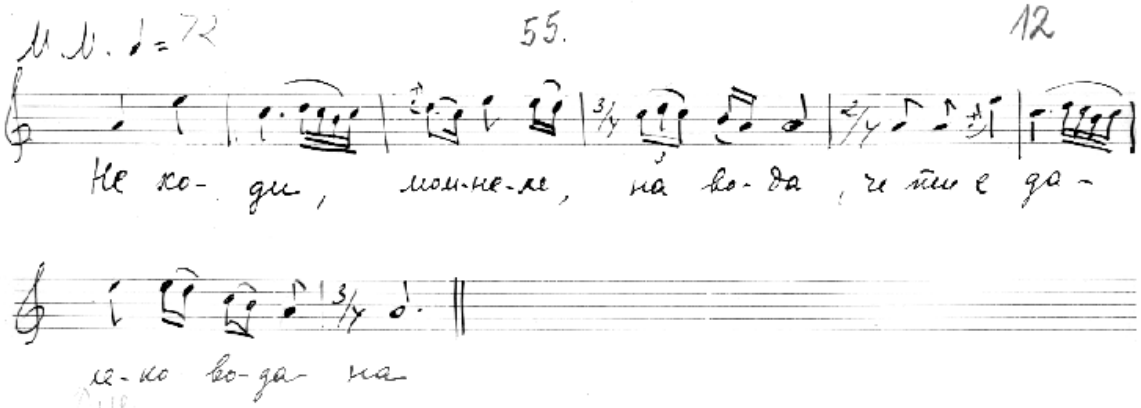

Не ходи, момне ле, на вода,
че тя е далеко водана,
Далеко оват селоно,
там има вирье дълбоко,
там расте дърво високо
та шири листе широко,
та прави сенка дебела,
Отиди, момне ле, заспи ди,
Нема кой да та разбуди.
Имам си, имам поначе,
Двамина братя ранени
и двана кавал свирела;
Едниан свири вечером
Когана млади да лягат,
Другич свири утрино
Когано млади да стават.

Пята от Фатме Асанова, 60 год. и Джамиле Брахимова, 23 год., с. Мугла, Девленско, юлий 1928 г. — Записала Р. Д. Кацарова

126. Невзинко, моме хубава – Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г.

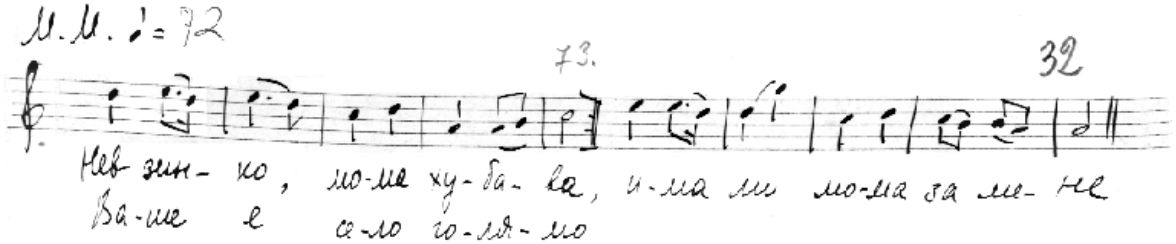

„Невзинко, моме хубава,
Ваше е село голямо
Има ли мома за мене?"
„Кожлеме ало, бахлеме,
Село бес моми бика ли
Та й наше село да бива."
„Стани, Невзинко, наранин
Вашиня бели харманки
Та ли водиша натоки
Та ся във вода йомедай
Кутрана видиш в водана
На нея дама йоглашиш."
„Кожлеме ало, бахлеме
Кутрана видях в водана
Яде сме блиски комшии
И братя сме с хранеки."
„Невзинко моме, Невзинко,
Не ся ли чула, Невзинко
Бъли тахъве край нямай
Зребни камене брой нямай
Камашка мома рои нема
Невзинко моме, Невзинко,

Вода да на е родила
Так ше са е небе земне

Записа от Джамиле Брахимова, 23 год., с. Мугла, Хасковско, юлий 1928 г. – Записа Р. Д. Кацарова.

127. Нюринко, младо момиче - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

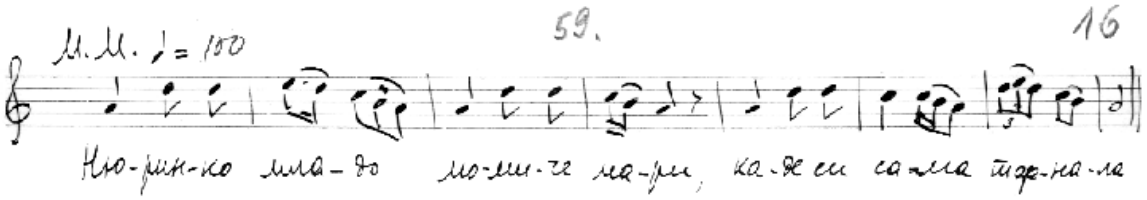

– „Нюринко младо момиче,
Каде си сама търнала?"
– „Търнала съм си, търнала
На рана мехлем да трасем."
– Върни са, върни, Нюринко,
Че тъ са бяда бедими
И юфтя са ти фърлили,
Да си Мехмедов ръкало
Да си го нах вас водила
Дай му си кавъй варила
Дай му си чибук тамила."

Това отъ Бурамиш Брахимова, 13 год., Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Джанкойско, юлий 1928 г.
Записала Р. Х. Кадырова.

128. Прекрати, майко, сермяна - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

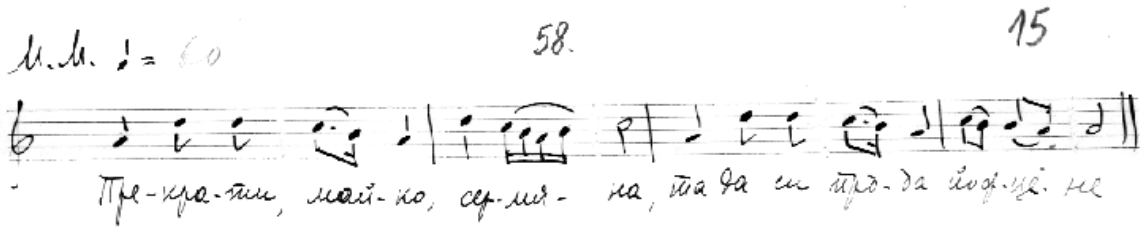

Прекрати, майко, сермяна,
Та да си продам йофцене."
– Не продавай ти, синоле,
Вес тамх не иде да мопреш."
– Дали си продам конче?"
– Не продавай го, синоле,
Вес него не щеш да мопреш."
– Дали си продам кòлове?"
– Не продавай ти, синоле,
Вес тиях не щеш да мопреш."
– Дали си продам дѐтенце?"
– Не продавай го, синоле,
Дѐтенце ти е от сѐрце."
– Дали си продам любено?"
– Продай го, продай, синоле
Лѐле ле, ще може без любе,
Стѐни го, синко, зòведи,
Та си го, синко, нòдведи
В горече сѐло голѐмо
Че там си вини и мужи:
Продавам любе малено."

Това пее Фердане Брахимова 23 год. Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, девойки, с. Мугла Джебленско

129. Проводи ма, майчинко, на водица - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

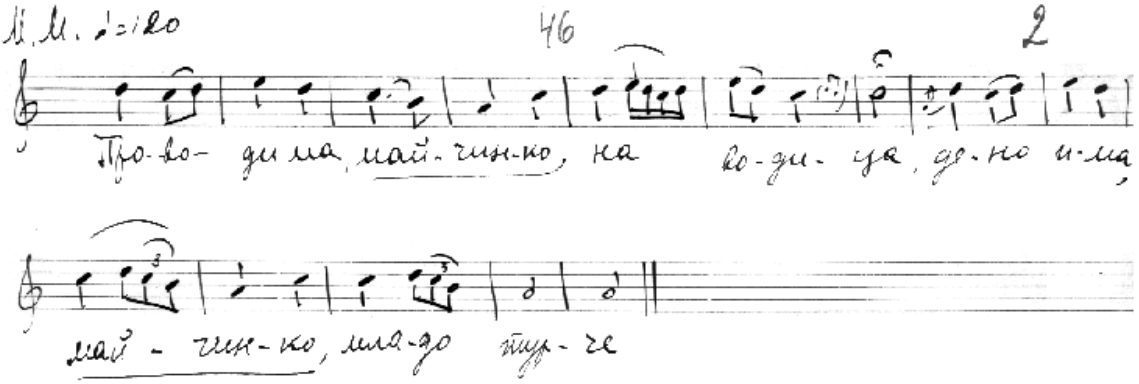

Проводи ма, майчинко, на водица
Дено има младо турче,
Ним сарака, ним продава
За илчда, за стотина,
Де да дадем две илчди,
Две илчди, две стотини
Да го купим да го имаме
Тай за сина, мен за люба.

Взета отъ Джамиле Брахимова, Таибе Асанова Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева девойки, с. Мугла, Джовленско, юлий 1928 г. — Записала Ф. Д. Кандарова

130. Садефинко ле, пиленце – Джемиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г.

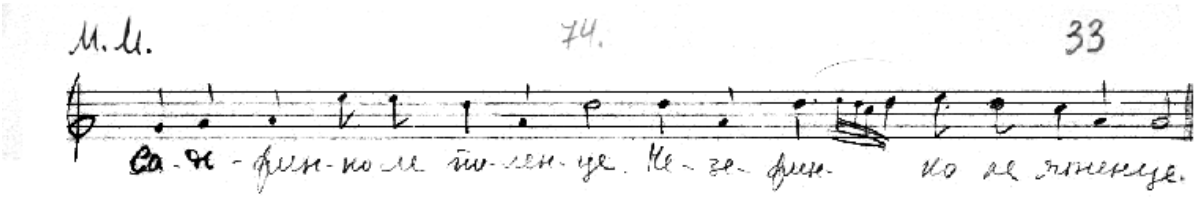

„Садефинко ле пиленце,
Негефинко ле пипенце,
А га си ма галила
Йоти не ми си казала
На тебе седа да пиламе.
Сега съм дручка заламил,
Дручка във друга махала.
И тя е бяла черньока,
И тя е танка, висока."

„Гали я земе, Мехмеде
Я та ща лято прокълна:
Годинка да не стормите,
Месеца да не свършите,
Неделя да не стигнете,
Пак да си бекяр останеш
Пак да са с тебе земеме."

Пята отъ Джемиле Брахимова, 23 год. с Мугла Бодренско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова

131. Имала майка едничък синчец – Джемиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г

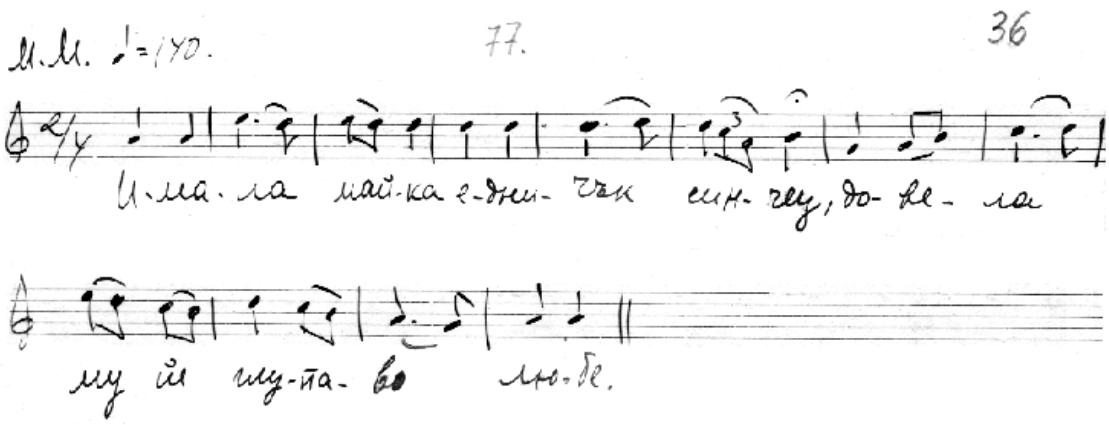

Имала майка едничък синчец
Довела му й мутаво любе.
Тратила го нах бял тъна дунаф,
Тратила го е трана да пера.
Отрала го е постряла гоѣ.
Тладнина дойде, снаха не дойде.
Ашъмъ ли дойде, снаха не дойде.
Ядъ ли дойде, трана донесе.
Зачукала е, прекукала е:
- "Олеле нанко, нанко, отвори"
Де е зачуло тарвоно любе
Срещнало ли е, отворило ли.
"Охлеле, нанко, сварила ли си
Сварила ли си тобла вечеря?"
-сварила ти съм тобла вечеря.
Од море риба, от поле ятне.
До двашъ ли кажена, до тринъ ли йохне.
- "Олеле нанко, такаш кайдиса,
Такаш кайдиса, такаш го отвори,
На трите дена млада невястица,
На четири дена ф чърната земя."
Зяло е сабя, распало са е.
Дайто еде плаче момекана майка,
Че си е пакнала юнашка майка.

Пята отъ Дуда Джемиле Брахимова, 23 год. с. Мугла Девненско, юний 1928 г. – записала Р.Д. Кацарова.

132. Момне ле, мари хубава – Емине Брахимова, с. Мугла, 1928

69.

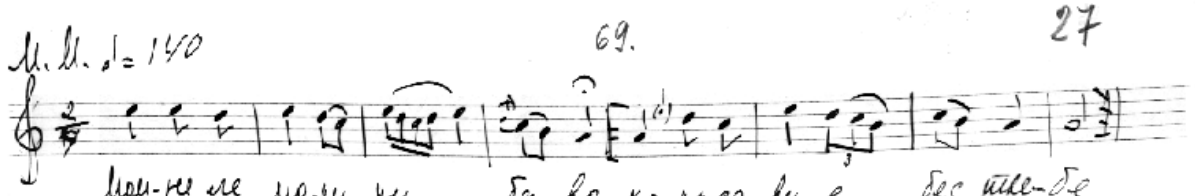

– Мамне ле мари хубава
Коро са вие бес тебе,
Байрам са прави бес тебе."
– Молем, ало, вахлеле,
Вама майка не пуека
Че си ли немам гьдето,
Горате, ято, тернице."

№ 1 а от Емине Брахимова, 70 год., с. Мурга
Джебенско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Кацарова.

133. Жени ма, майчо, годи ма – Фатме Асанова и Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г

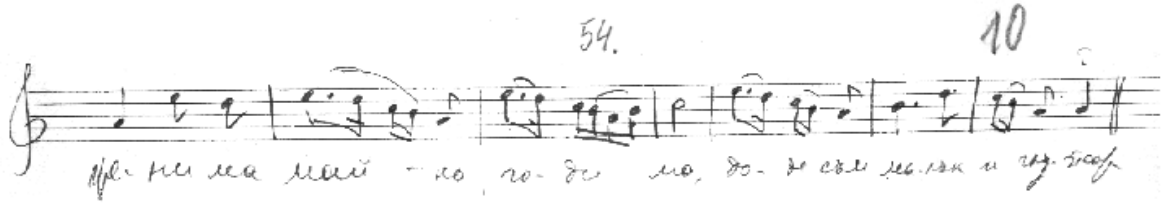

Жѐни ма, майко, годѝ ма,
дод ѐзм малък и шутàф
дод по сѐлото не ходѝм
дод ти бèля не правѝш
ни тèбе, майко, ни мène,
сèлому, мàле, нàйче."
– Как да тъ̀ жèнѝм, синòле,
кѝче ѝ, мàло глýпако
ня ѝ ти мèно, синòле
дèфтеро ойтун ѝдене?
– "Мило̀е майко, драгòе,
алà̀е с мòма най-ѝче
вечерѝм с мòма да лѐгнем,
сутрѝна с мòма да стàнем
с каносàните рѐчните
бурмосàните тàретене
с расчѐсаните гайдýре."

Това отъ Фатме Асанова, 60 год, и Джамиле Брахимова, 23 год, с. Мугла Денизлийско, юлий 1928 г.
Записала Р. Д. Каварова

134. Та чули ли сте - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

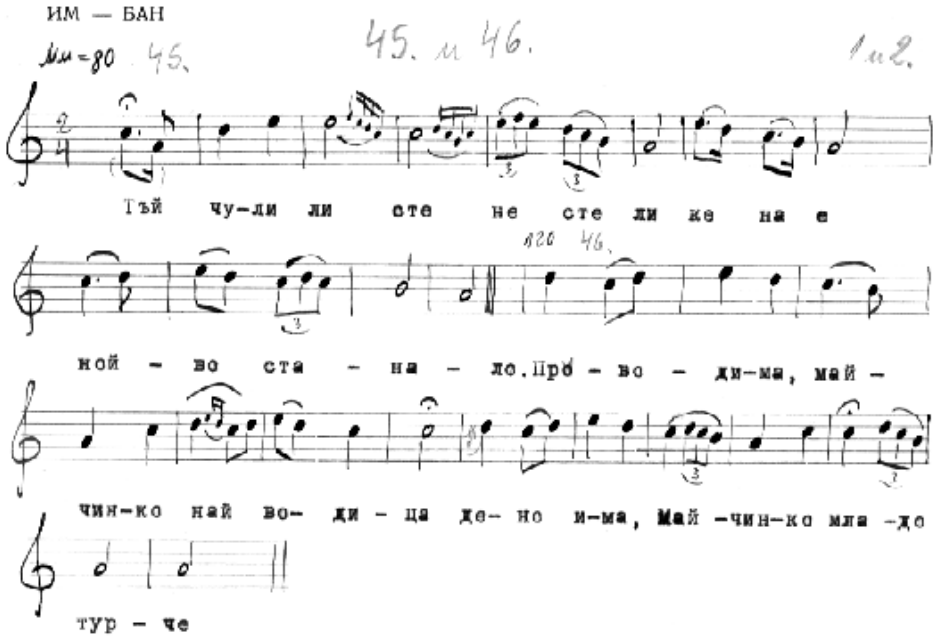

Пели:Джамиле Брахимова,Таибе Асанова,Ферде Моамедова,Афизе Брахимова,Аджире Алиева,девойки от с.Мугла,Дъовленско.Записал Р.Д.Кацарова, юли 1928 г.

135. Тайбинко, кузум пилянце – с. Мугла, 1928

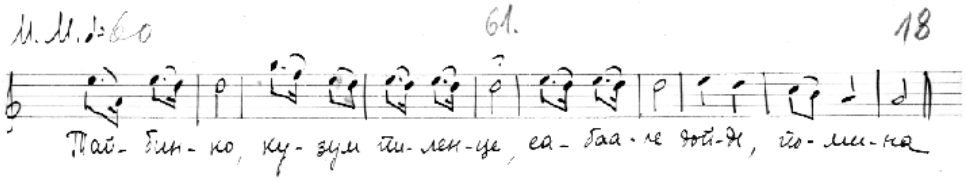

„Тайбинко кузум пиленце,
Сабаале дойде, гомина,
Пък ти ли немаш водица."
„Юначе мъдо и младо,
Кам с тебе вода не тръгва,
Ни не еле на сор керемиде,
Ни не еле на сор сакии."

Пята от Джамиле Брахимова, 23 год. Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Дъобленско, юлий 1928 г.

136.Че чули ли сте, не сте ли - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

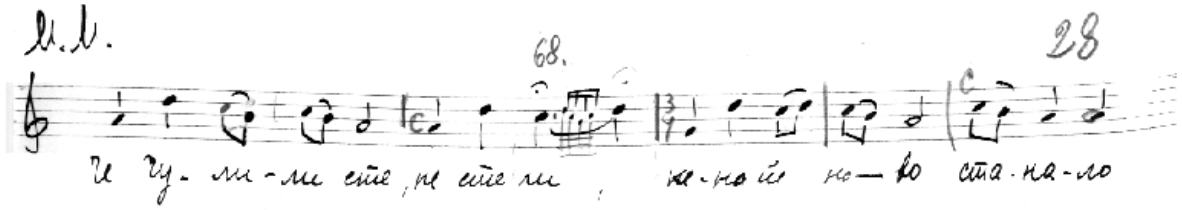

Че чули ли сте, не сте ли
Кена йе ново станало
ф Кестендурик село голямо
Твоичка ме свадба да има
До шест пъти свирки да свират,
До три пътаня пъти тупкат.
Събрале са се, подрале
Йод Мугла село голямо
Най бащино вакъл юнаци,
Шарен му годеш караха,
С синдурйе го са кързали
Летиф го и Ахмет ходяка
Ремф го и Али-къраха.
Кървяха, колко кървяха
Зад ф Кестендурик отрячка
Нямаше пъпан ни свирки
Отпъли са назад кърнали
Ресират бабанок за свирки
Зимат бакален за пъпан.
Юнаце дума думаха:
-„Повене вакъл и шарен,
Намнаш ли са повене
Кестенбурик да ни превеждш
Юнаци да ми отсрамиш?"

Пята от Джамиле Брахимова, 23 год; Таибе Асанова, Афизе Брахимова, аджирей Афизе Алиева, девойки, с. Мугла Девненско, юлий 1928 г.
Записала Р. Д. Кацарова

137. Кена е ново станало в Райково село големо – Атидже Салева, Тайбие Арифова, с. Мугла, 1928 г.

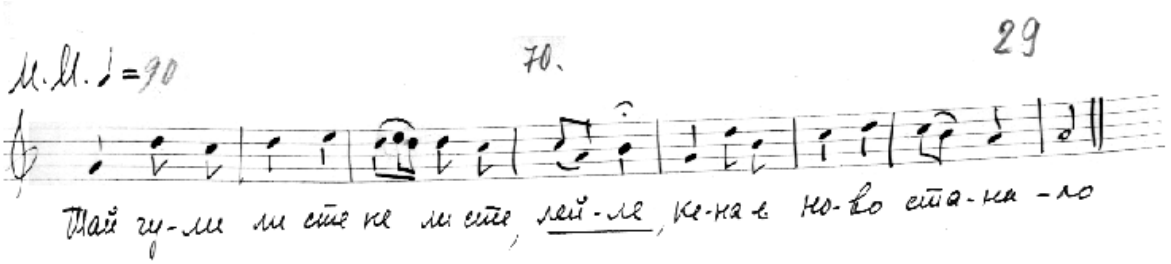

Тай гули ли сте, не ли сте,
лейле,
Кена е ново станало
ф Райково сѐло голѐмо
Тешко са ѐро вичѐше
На Џиновѐшне мейдѐне
Џезлѐ на кошкен седѐше
Та ги ли гледа и пази
Џвардиха е трошца
Трошцана съ терзѐе.
– „Шийте и кройте, терзѐе
Мен за џийтѐе шалвѐре."
– „Нито ѐма џиме, ни кроѐме
Џур ги не видѐме Џезлинка,
Черни ли ѝ съ очѐте,
Бѐло ли ѝ е лицѐно.

Пята отъ Атидже Салева, 45 год. и Тайбие Арифова, 40 год. с. Мугла, Джебленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова.

138. Торнала мома на вода - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

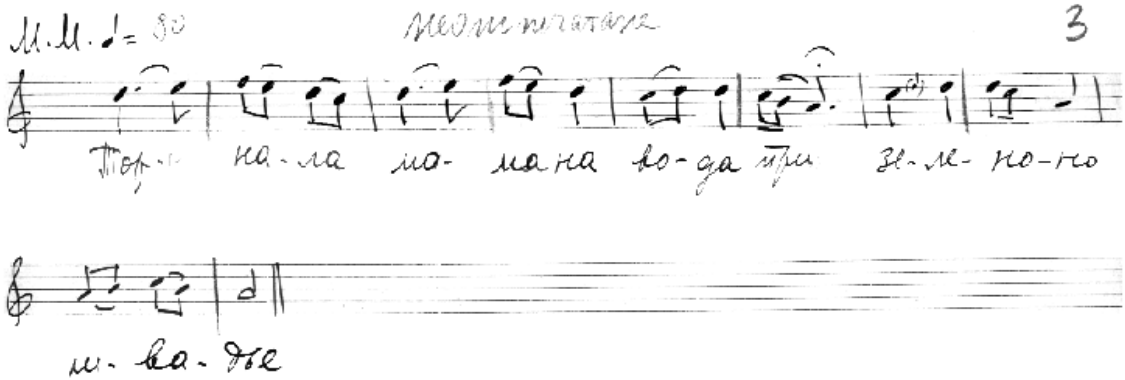

Торнала мома на вода
При зеленоно ливадье,
Трее тънко дълго сокаче.
Със либето са срещнала
Не можеат да са разминайт.
Тънкому дойде сокаче:
– Вдстъпи се, кажи девойко,
Че ми изгоря сърцето
И дума ми ти придумаи."
– Ох ле, луто, ах ли,
И да ми думаш и да не
Камъкто са е свършило,
Зи ще та питро попитаи:
Найде ли любе заленко
Лечи ли ти си ни сърце?"

Пята от Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова и Аджире Алиева, девойки, с. Мугла, Бел ленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова

139. Задало са е, подало, йотдолу вакъл Раифа - Джамиле Брахимова, Таибе Асанова, Ферде Моамедова, Афизе Брахимова, Аджире Алиева, с. Мугла, 1928 г

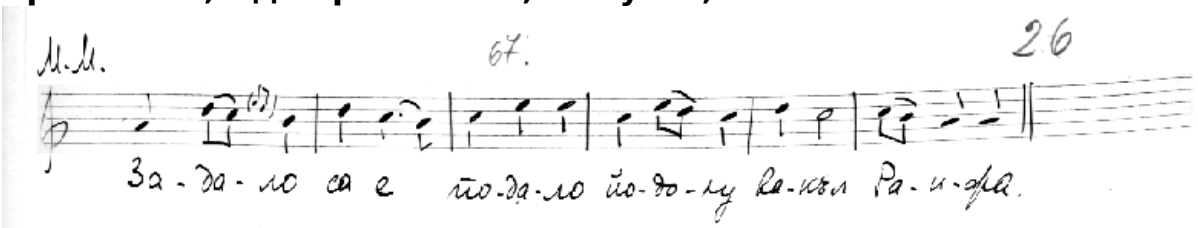

Задало са е подало
Йодолу вакъл Раифа
Ф ракàна носи пекùле (торбйда)
Да си ми рука Исена:
-„Исене русо котле
Кена ще нò е йот тебе?"
„Од мене ще е ренгде- ченùй."
Стана Исена, отиде
Да си ми рука Трашма:
-„Трашме вакло котле
Кена ще нò е йот тебе?"
Од мене ще е òрхома
На глàва ще я нàдена
Трес село ще я грèнеса."
Стана си Трашма, отиде
Да си ми рука Алиé.
- - - - -
- - - -
„Од мене ще е шекера."
Стана ми Али отлива
Да си ми рука Ахмеда
- - - - - - - - - - -
- - - - -
„Од мене ще е маслото."
Ф кънита съ го завиле
Ф торбиця го са сбирале,
Пòти там са пèсни тàрнаа
Мàлкини да са не свестат
Мòлине да ги не знаéт.

Пята отъ Джамиле Брахимова, 23год, Таибе Асанова, Афизе Брахимова, Аджире и Афизе Алиеви, девойки, с. Мугла Джебленско, юлий 1928г. Записала Р. Д. Кацарова.

140. Юначе, лудо и младо – Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г.

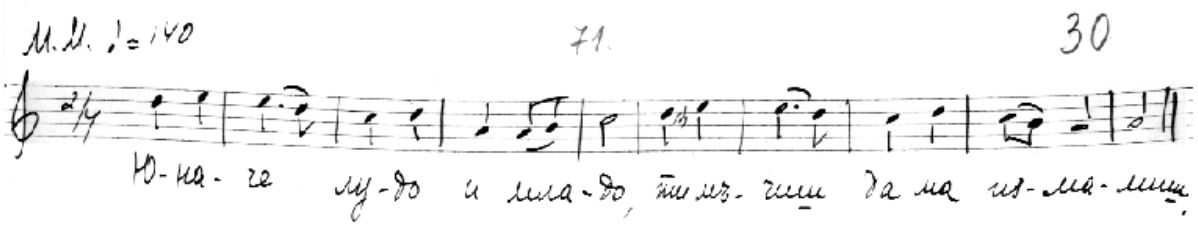

Юначе лудо и младо,
Ти мъчиш да ма намамиш
Тък йас съ лей тъй не мамим
Дур нема ялтък йормем
Дур нема фустан котрина
Дур нема дала зелена.

Пята отъ Джамиле Брахимова, 23 год., с. Мугла
Довренско, юлий 1928г. – Записала Р.Х. Кацарова.

141. Добре ми дойде, юначе – с. Наипли (Буйново)

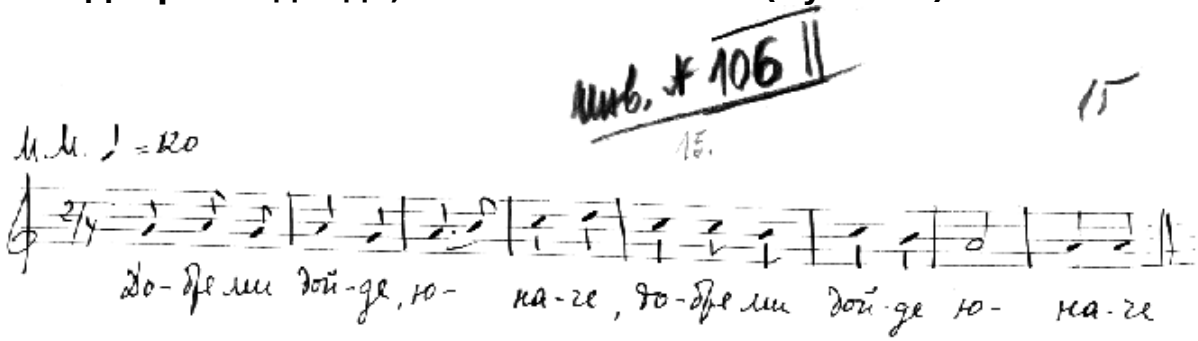

Добре ми дойде, юначе,
Съдено да ми расчинит,
Дертсвето да ми изнесит.

Пята от Наипли

142. Задали са са, подали, двана Асана писани – Фатме Асанова, Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г

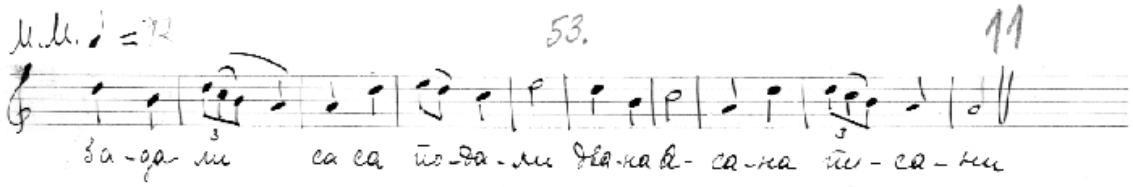

Задали са са подали
двана Асана писани
Од Гаадат от касабата
Мелекъм съв босилека
Левенем съъ бейтуранеч.
Ізлези братме ле, поледни
Од вашй мучки братинкиц,
Та са нагоре погледай.
Нагоре вйрве високо,
Надоле вйрве длабоко.
Ф ръкана държеи шишйчка,
Шишйчка бистра ракия
То не е било ракия
Ами е било магия
За маѓосова братминка
Да нйщо рѐкне зя го ща,
Мал тия сиреча не ща го.

Пята от Фатме Асанова, 60 год., и Джамиля Брахимова, 23 год. с. Мугла Джебленско, юний 1928 г.
Записала Р. Д. Кацарова.

143. Зейринка си е торнала – Джамиле Брахимова, с. Мугла, 1928 г.

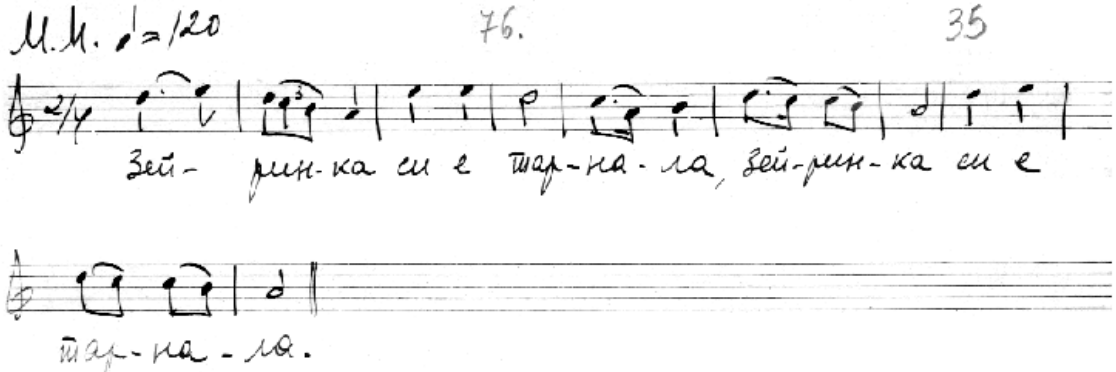

Зейринка си е търнала
от Смилен село голямо
бре конче и бре дружина
майце и госка да годе.
Въдвячла, колко въдвячла,
та от Катрене отрячла
синна е рòса рòсналá
тъмна е лъчла пàднала,
зейринка патен збаркала.
Зейринка си са молеше:
„Дигни са тъмна мъглице,
дари са синна росице,
че си сам патен збаркала."

Това отъ Джамиле Брахимова, ок. 23 год.,
с. Мугла, Девленско, юлий 1928 г. Записала Р.Д. Кацарова.

144. Йеман ми, йеман, майчинко – Ахмед Фезов Карамустафов – 70 год, с. Настан. Записана от Елена Стоин в 1954 г.

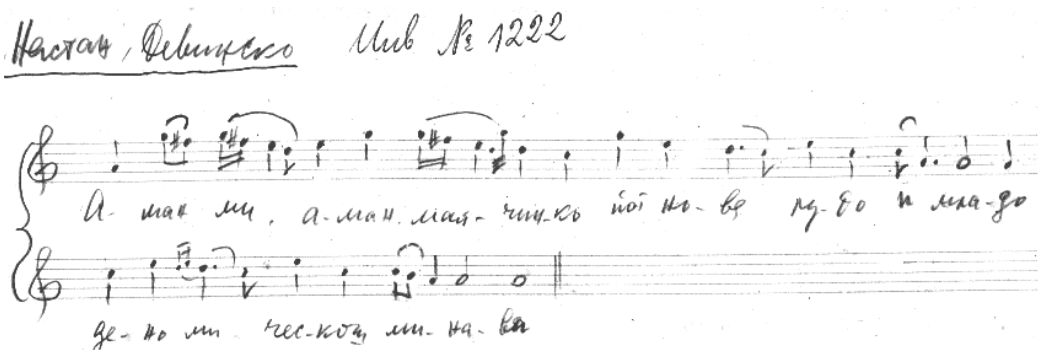

Не ман ми, не ман, майчинко
йот нова лудо и млядо
Вено ми чесой минава
През нашти равни дворове
Видех го майчо, познах го
Мисе́нд му са прими́на
Кайко бел червен тринорфил
Ю нач лудо и млядо
Кемой ми дума тай дума
Не сли си близя родинка
И ранянки сли дайтята
Майчинко сара майчинко
От болес легнел и станел
От сивдво легнел не станел
Майчинко сара майчинко
Сем сяла го си рофила
Пак я тя с него да йда
Ача си тарне вайкйчак
Пак йе тя с него да идя
Ача са любе толорйй

Тлофекят ма му пойоля
Ача са любе прите
водица тя му дойеса
Ача ту слънце притиче
Сенчица ня му направя

145. Излези, майчо, поглядни - Ахмед Фезов Карамустафов – 70 год, с. Настан. Записана от Елена Стоин в 1954 г.

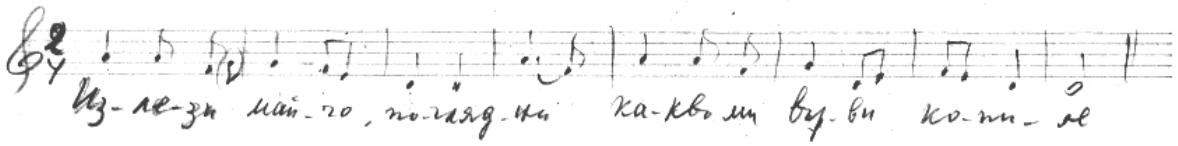

Излези майго погледни
Какво ли върви конице
През зелено ливади
Бигълско конче яхаше
Бигълска руба носеше
Конче му тича фъркаше
Руба му йога горяше
Селям му сложи горяше
Върви го дому, гьодай го,
Дека се назад развърне
Че ше го майго питаме
Женико ли е, не ли е
Лефтера ли е не ли е
Ако е майго женану,
Троси ни бильхя раздеяка
Ако е майго дъщеря
Троси ни бильхя гъняна

146. Рафизе, майри убава - – Ахмед Фезов Карамустафов – 70 год, с. Настан. Записана от Елена Стоин в 1954 г.

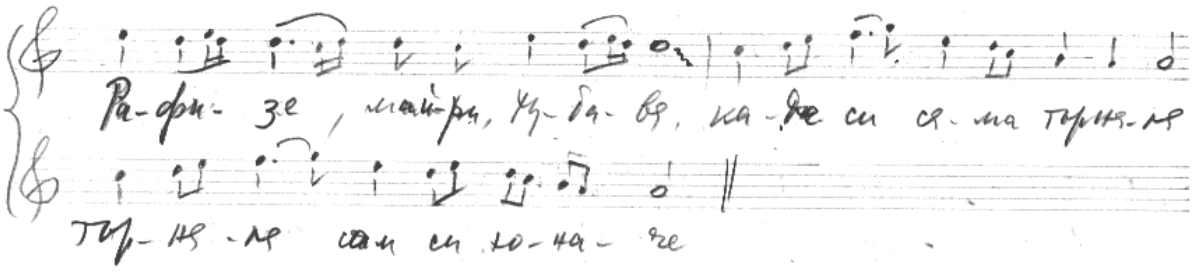

Рафизе, майри убавя
Каже си сям турнаай
Турнаря си сям коначе
Най комшордженона ха сабо.
Имам си дратче вързано
Ще йдам дя го отбарзам
В кимерят носят бел ахтям
Да адиш ма-ш пъхарчям
Пак щя дя си го отварзям

Пак те ажи ми не стигат
Черните очи продавям
Пак ма дя си го отварзям
Пак те ажи ми не стигат
Бежики бъзки продавям,
Женски ябълки продавам
Пак те ажи ми не стигат
Женящ карсе продавям
Пак щя дя си го отварзям
Шапки шалвари продавям

147. Дошлеле ми са севдене – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

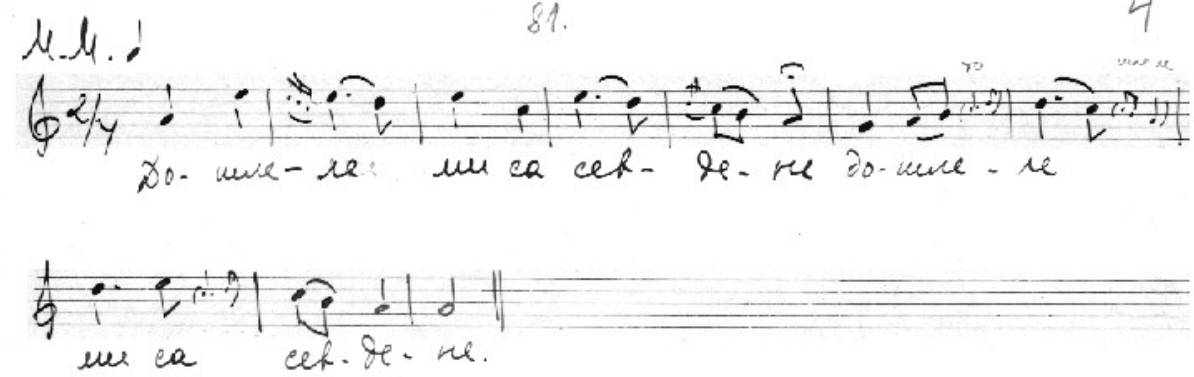

Дошиле ши са севене,
Наполнили са Мерено,
На кафеличко пенчуреде
Гледайте, каки ионаци,
Кой копрана си бендиса
И неи ше му бабиле

Пята от Мехмед Татаров,
75 год., Ахмед Кисьов, 55 год. и
Али Чекалов, 22 год., с. Настан,
Девненско, юлий 1928 г. — Записа
ла Р. Д. Кацарова.

148. Марийка на стол седеше – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

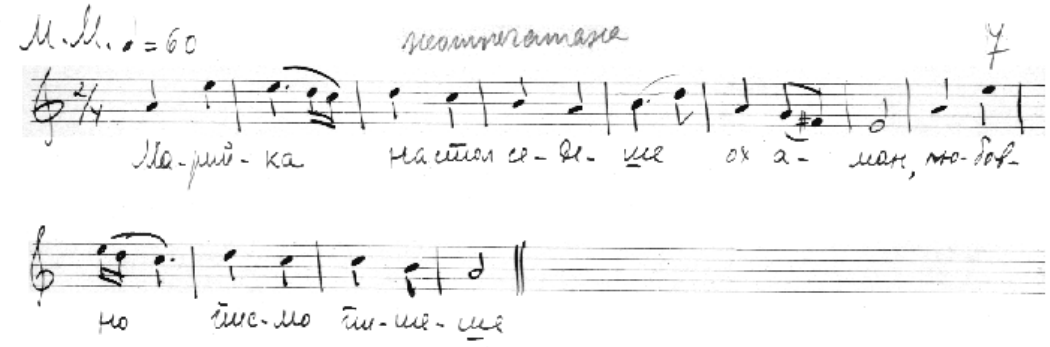

Пята отъ Мехмедъ Татаровъ, 75 год., Ахмедъ Кисьовъ 35 год. и Али Чекаловъ, 22 год., с. Настанъ Доспатско, юлий 1928 г. – Записала Р. Д. Кацарова.

149. Шалваре, пусти, червени – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

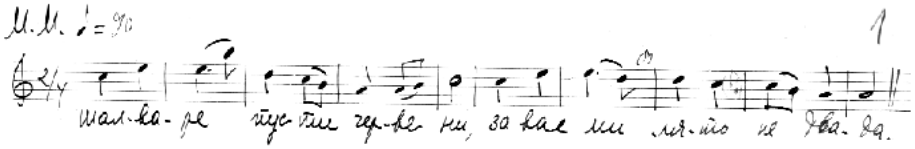

Шалваре пусти червени
За вас ми нищо не струва,
За вас ми слънце не грее,
За вас ми роса не роси."
Отначе мъдо и младо
Шалваре кабаат нашита
Кабаат си гима у мене
Чеи ги шеко "върза"кам,
Та да ти пукам сърцето."

Пята отъ Мехмедъ Татаровъ, 75 год., Ахмедъ Кисьовъ 35 год. и Али Чекаловъ, 22 год. с. Настанъ, Доспатско, юли 1928 г. Записала Р. Д. Кацарова.

150. Сънлива мома, дремлива – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

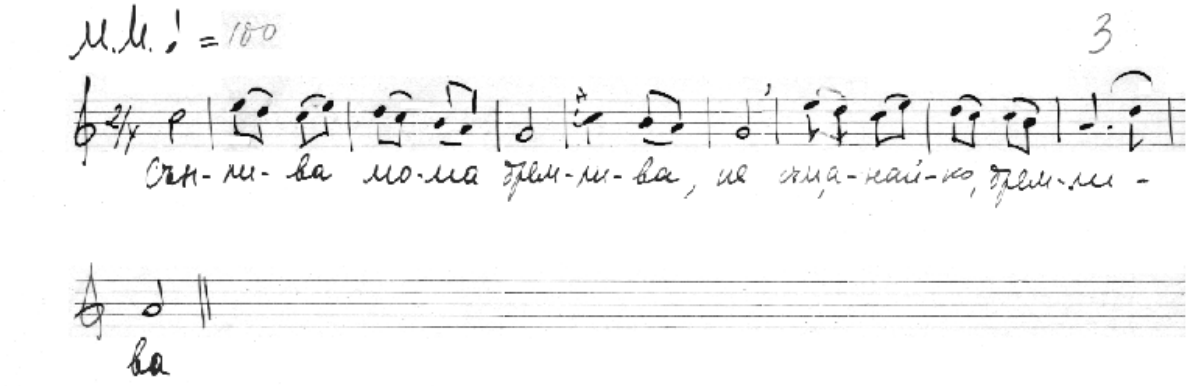

„Съмнива мома дремлива."
„Не съм, анайко, дремлива,
Ами съм си, майко, съмнѝва.
Снощи е имало мегдейч
Вдрим беш кеши юнаци,
Отпуч беш кеши девойки
Врут бяха нарѐт сѐднали,
Люсто любе най-некрай.
Френчкем съм имѝт трàвило,
Френчким съм каве дàвало,
Френчким съм диван стòйло.

Пята от Мехмедъ Татаровъ, 75 год., Ахмедъ Киковъ, 35 год. и Али Чекаловъ, 22 год., с. Настанъ Джебенеко, юлий 1928 г.

151. Айшенце, кузум девойче – Селим Реджепов, с. Настан, 1928 г

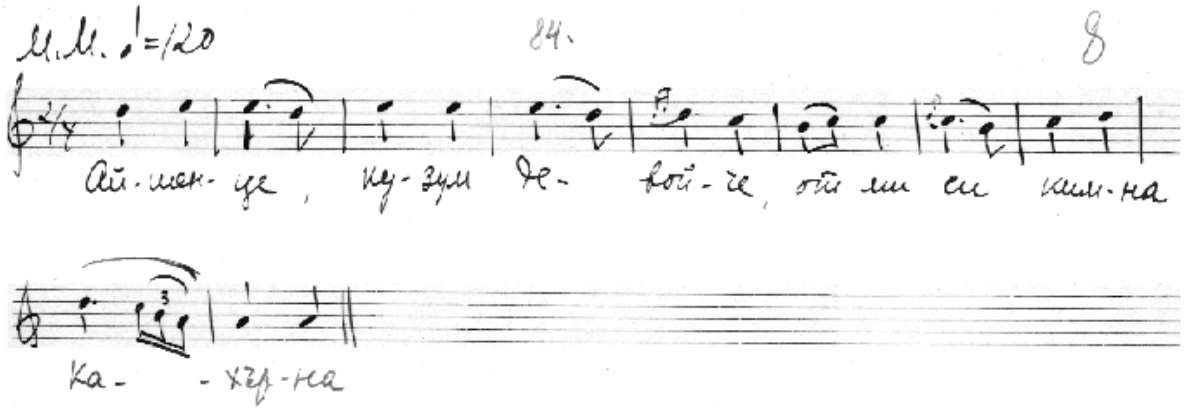

Айменце, кузум девойче,
От ли си камна, кахъна?
Пало съм вода студена,
Та пепел змия усойна.
Той не е змия усойна
Ами е мащко детенце
Гокем съм с юнак играла,
Та съм детенце украла.

Пята от Селим Реджепов, 57 год., с. Настан, Девинско, юлий 1928 г. – записала Р. Д. Кацарова.

152. Момиченце маничичко – Селим Реджепов, с. Настан, 1928

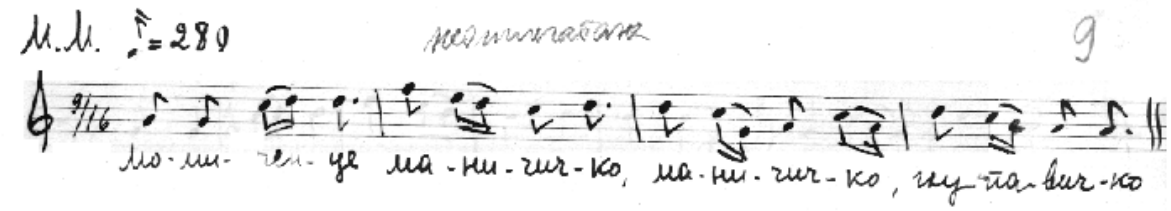

– Момиченце маничко,
маничко, смуравичко
Жаш ли, тръшу ли през двор мина?
Ти къдя бе отишала?"
Отишла бях сей дол дору,
На край ручка на бял камък,
На бял камък платно да бяла.
Избелих го и прострях го
Три конака, три гардака,
Три гардака, три вейника
Вейки са свивал, развивал
Кайно малцко момиченце
Ала сърне од байрчма
Да си сваля китилцето,
От главона таблицана,
От рамцана салтицана,
От кърчено коланчето,
Од нозине горапине.

Изпълнител: Селим Реджепов, 57 год., с. Настан. Записала Р.Д. Кацарова, юлий 1928 г.

153. Салихо, любе, Салихо – Селим Реджепов, с. Настан, 1928

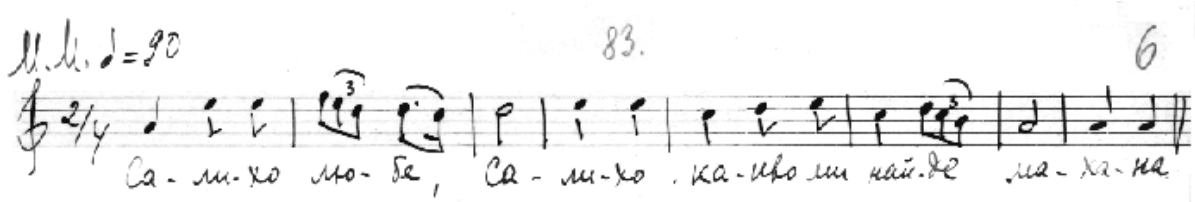

Салихо люба Салихо,
Каква ли найде ~~махана~~
Сакава тенка височка,
Със лице белка черночка.
Очи ти давам да любиш,
Пък ти са назад извикаш,
Гъзки ти давам да айдиш,
Пък ти са назай обращаш.

Пята отъ Селимъ Ребрестовъ
57 год., с. Настанъ, Девленско, юлий 1928 г.
Записала Р.Д. Кацарова.

154. Кена е ново станало в Тъмръш село голямо– Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

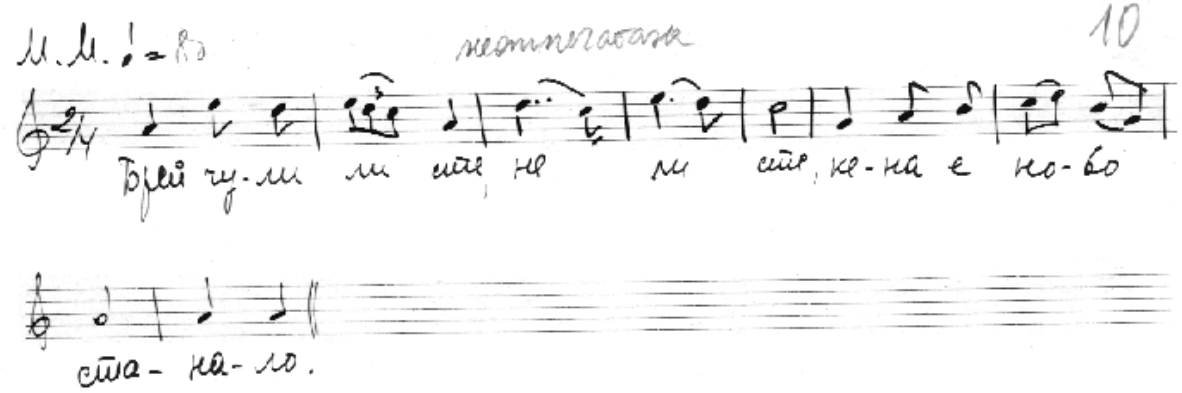

Брей чули ли сте, не ли сте,
Кена е ново станало
Воф Тъмрък село гонъло,
На Аселовско кавене.
Гонъли е фермак богаткал,
Фермака лошо каквале:
Много нъйт декер да сбърат,
Много нъйт майки да тлачат
И млого млади девойки
И млого дребни дечица.

Татаош Мехмедъ Татаровъ, 75 год., Ахмедъ Кисовъ, 55 год. и Али Чекаловъ, 22 год., с. Настанъ, Девленско, юлий 1928 г. — Записа ла Р. Д. Кацарова.

155. Водице бистра, студена – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

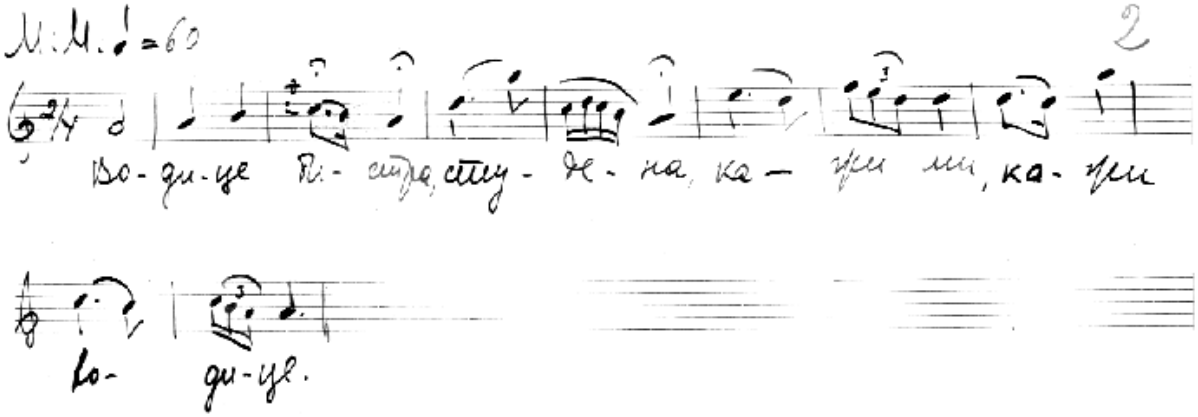

Водице бистра студена
Кари ми, кари, водице,
Жена иде тебе минава
Блико комшиско момиче,
З бяли ми руки махаше,
С черни ми очи мигаше:
Яла ми, яла неначе
Най нашо бяло коначе.

Пята от Мехмед Татаров, 75 год., Ахмед Кисьов, 35 год. и Али Чекалов, 22 год., с. Настан, Девленско, юлий 1928 г. – Записала Р.Д. Кацарова.

156. Донеси ми, мари, отключкове – Мехмед Татаров, Ахмед Кисьов и Али Чекалов, с. Настан, 1928 г. Записана от Р. Д. Кацарова

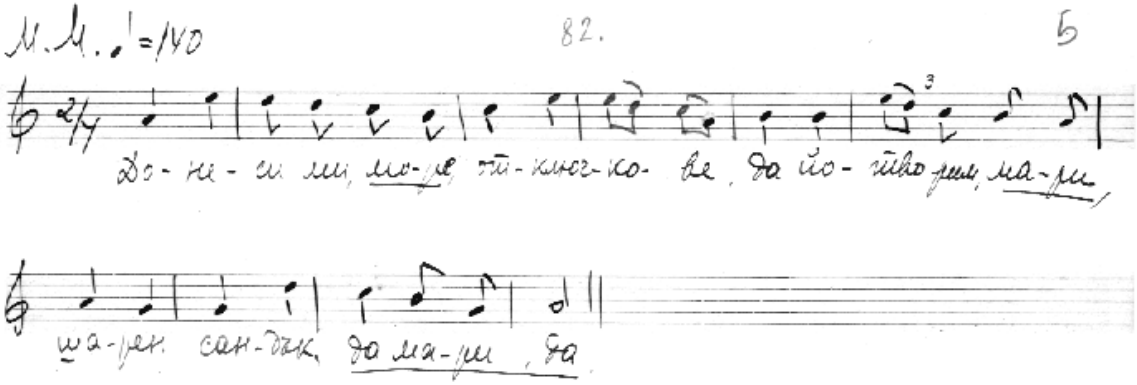

Донеси ми, море, отклучкове
Да йотворим, мари, марен сандък
да мари, да.
Да извадим всичко дребно,
Всичко дребно котриненo,
Да окичим бяла Рура,
Да я водим на орото,
Да са фатим един за друг
Да са пукай душманине,
Ели твойне, ели мойне.

Пята отъ Мехмедъ Татаровъ, 70 год.
Ахмедъ Киевовъ, 35 год. и Ели Гекаловъ, 22 год., с. Настанъ, Девлиенско
Юлий 1928г. – записала Р.Д. Кацарова